

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΗ'

Τρίτη 2 Νοεμβρίου 2010 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1105
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Σκάλας Ωρωπού και Νέων Παλατιών, το 3ο Γενικό Λύκειο Παλαιού Φαλήρου, το Ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο Κανάση και Καντεμίρη και το 1ο Δημοτικό Σχολείο Αρτέμιδος Άνω Λεχωνιών Μαγνησίας, σελ. 1063, 1068, 1070, 1081
3. Καταδικαστέα αναφορά του Προέδρου της Βουλής κ. Φίλιππου Πετσάλνικου για την αποστολή δεμάτων με εκρηκτικά, σελ. 1082

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

- Αποφάσεις Βουλής - Οικονομική Διαχείριση Βουλής:
- α) Συζήτηση και έγκριση του Απολογισμού Δαπανών της Βουλής οικονομικού έτους 2009 σελ. 1061-1105, 1083-1093
  - β) Συζήτηση και ψήφιση του σχεδίου Προϋπολογισμού Δαπανών της Βουλής, οικονομικού έτους 2011, σελ. 1061-1105, 1094-1104

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του Απολογισμού και του Προϋπολογισμού της Βουλής:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. ,	σελ. 1065
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Α. ,	σελ. 1061
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. ,	σελ. 1063
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ. 1068
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. ,	σελ. 1077, 1078, 1080
ΚΟΡΑΝΤΗΣ Ι. ,	σελ. 1081, 1082
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,	σελ. 1069
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 1067
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. ,	σελ. 1070
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. ,	σελ. 1082
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. ,	σελ. 1071, 1072, 1076, 1082, 1083, 1105
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ. ,	σελ. 1081
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 1064

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΗ'

Τρίτη 2 Νοεμβρίου 2010 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 2 Νοεμβρίου 2010, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.27' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΒΟΥΛΗΣ

α. Μόνη συζήτηση και έγκριση του Απολογισμού Δαπανών της Βουλής, οικονομικού έτους 2009.

β. Μόνη συζήτηση και ψήφιση του σχεδίου Προϋπολογισμού Δαπανών της Βουλής, οικονομικού έτους 2011.

Σύμφωνα με το άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής, οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές θα μιλήσουν για δεκαπέντε λεπτά, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι για δώδεκα λεπτά και οι συνάδελφοι που θα εγγραφούν στον κατάλογο των ομιλητών για επτά λεπτά.

Πριν δώσω το λόγο στην εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Αντωνία Αντωνίου, θα ήθελα να σας γνωστοποιήσω ότι κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού, του προϋπολογισμού δηλαδή της Βουλής, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαλβατζής Σπύρος ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή κ. Σκυλλάκο Αντώνιο.

Επίσης, ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ, ο κ. Μαυρουδής Βορίδης, ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνο και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή κ. Κοραντή Ιωάννη.

Η κ. Αντωνία Αντωνίου έχει το λόγο.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός της Βουλής είναι ένας προϋπολογισμός δαπανών και μόνο, αφού τα έσοδά του προέρχονται αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό. Αυτό σημαίνει ότι σε μία περίοδο που η χώρα μας προσπαθεί να ξεφύγει από τη δίνη της τεράστιας δημοσιονομικής κρίσης, στην οποία έχει περιέλθει, είναι λογικό και αυτονόητο ο προϋπολογισμός της Βουλής να προσαρμόζεται σε αυτά τα δεδομένα, να ακολουθεί τη γενικότερη προσπάθεια αποκλιμάκωσης του ελλείμματος και να συμβάλει σε αυτήν κατά το μέρος που του αναλογεί.

Για το λόγο αυτό ο προϋπολογισμός του 2011 προβλέπει δραματική μείωση των ελαστικών και των ανελαστικών δαπανών σε

σχέση με τον προϋπολογισμό του 2010. Είναι ένας προϋπολογισμός που χαρακτηρίζεται από διαφάνεια αλλά και ειλικρίνεια, από σαφήνεια αλλά και αξιοπιστία, από αυστηρότητα αλλά και πληρότητα ως προς τους στόχους του. Θα ήθελα, επομένως, να συγχάρω τον Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, για την κατάθεση ενός προϋπολογισμού που συνδυάζει τον εξορθολογισμό των δαπανών με τη διαφύλαξη της ποιότητας του έργου του Κοινοβουλίου προς όφελος των πολιτών. Αξίζει, μάλιστα, να επισημάνουμε ότι και ο προϋπολογισμός του 2010 ήταν μειωμένος σε σχέση με εκείνον του 2009 και αυτό συνέβη για πρώτη φορά.

Το συνολικό ύψος των πιστώσεων που προβλέπει το σχέδιο του προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 2011 είναι 197.988.000 ευρώ. Οι αντίστοιχες πιστώσεις για το 2010 ήταν 218.092.200 ευρώ. Η μείωση, δηλαδή, που επέρχεται σε σχέση με το 2010 είναι της τάξης του 9,22% ή σε απόλυτους αριθμούς 20.104.200 ευρώ. Αυτή η τεράστια μείωση επιτυγχάνεται μέσα από περικοπές στις περισσότερες και πιο σημαντικές κατηγορίες δαπανών που περιλαμβάνει ο προϋπολογισμός της Βουλής.

Πιο συγκεκριμένα, μειώνονται οι βουλευτικές αποζημιώσεις πάνω από 5.800.000 ευρώ, οι αποδοχές των υπαλλήλων της Βουλής κατά σχεδόν 7.400.000 ευρώ. Οι προμήθειες εξοπλισμού, βιβλίων, συγγραμμάτων και έντυπου υλικού μειώνονται πάνω από 1,3 εκατομμύρια ευρώ, οι δαπάνες τηλεπικοινωνιών, εκθέσεων, εκδόσεων, εκτυπώσεων, συνεδρίων, πάνω από 1,8 εκατομμύρια ευρώ, οι επιχορηγήσεις φορέων μειώνονται κατά 1,4 εκατομμύρια ευρώ, οι δαπάνες για τη μίσθωση κτηρίων κατά 730.000 ευρώ.

Ειδικότερα, όσον αφορά τις αποδοχές των Βουλευτών, πρέπει να επισημάνουμε ότι επέρχεται μείωση στην καθαρή βουλευτική αποζημίωση σε ύψος που ξεπερνά τα 3.900.000 ευρώ, μείωση στην αποζημίωση για συμμετοχή στα θερινά τμήματα και επιτροπές πάνω από 500.000 ευρώ, μείωση στο επίδομα οργάνωσης γραφείου κατά 1.200.000 ευρώ, μείωση στα έξοδα κίνησης κατά 272.000 ευρώ.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά τον απολογισμό του έτους 2009 πρέπει να αναφέρουμε ότι οι πιστώσεις που είχαν αρχικά χορηγηθεί στη Βουλή ήταν 222.140.000 ευρώ. Οι πιστώσεις αυτές στη συνέχεια μειώθηκαν κατά 221.500 ευρώ και στο τέλος από το ποσό που προέκυψε αφαιρέθηκαν άλλα 3.589.300 ευρώ κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού, τα οποία επεστράφησαν στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Έτσι, οι διαμορφωμένες πιστώσεις που τελικά χορηγήθηκαν στη Βουλή με τον προϋπολογισμό του 2009 ήταν 218.329.200 ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι ο απολογισμός είναι θετικός και για το λόγο αυτό ζητούμε την επικύρωσή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δαπάνες για τη λειτουργία

της Βουλής, μαζί με τις δαπάνες για τη λειτουργία των θεσμών της αυτοδιοίκησης, τις δαπάνες για τις εκλογές και τη χρηματοδότηση των κομμάτων συνθέτουν το μεγαλύτερο μέρος της συνολικής δαπάνης για τη λειτουργία της δημοκρατίας στη χώρα μας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η δημοκρατία έχει ένα λειτουργικό κόστος. Και αυτό το κόστος πρέπει να καταβάλλεται, εάν θέλουμε να λειτουργούν οι δημοκρατικοί θεσμοί και στην προκειμένη περίπτωση ο θεσμός του ελληνικού Κοινοβουλίου, που είναι θεμέλιο του πολιτεύματός μας και κατάκτηση του ελληνικού λαού. Έτσι, λοιπόν, κάθε φορά που γίνεται λόγος για τα οικονομικά της Βουλής και ασκείται άδικη ή ακόμα και δίκαιη κριτική είναι καλό να επισημαίνεται ότι τα οικονομικά και το κόστος της Βουλής είναι τα οικονομικά και το κόστος της δημοκρατίας.

Ας δούμε, όμως, πόσο κοστίζει πραγματικά η λειτουργία του κορυφαίου δημοκρατικού θεσμού της χώρας μας σε κάθε πολίτη με βάση τον προϋπολογισμό του 2011.

Κάθε Έλληνας, λοιπόν, επιβαρύνεται για τη λειτουργία της Βουλής με 17,52 ευρώ το χρόνο ή με 1,46 ευρώ το μήνα ή με 0,048 ευρώ την ημέρα. Δηλαδή το ημερήσιο κόστος της δημοκρατίας για κάθε πολίτη είναι μικρότερο –θα έλεγα– από το κόστος ενός μηνύματος που στέλνει με το κινητό του. Το γεγονός, όμως, ότι το κόστος είναι χαμηλό δεν προσδιορίζει και την αξία του θεσμού, ούτε επίσης σημαίνει ότι θα πρέπει να είναι χαμηλές και οι απαιτήσεις των πολιτών από τη λειτουργία του.

Οι πολίτες κρίνουν και αξιολογούν καθημερινά το έργο της Βουλής, όπως κρίνουν και αξιολογούν καθημερινά το έργο και των άλλων θεσμών του πολιτεύματος, ιδιαίτερα, όμως, της Κυβέρνησης και των κομμάτων. Η κριτική αυτή είτε θετική είτε αρνητική, είναι ουσιαστικής και θεμελιώδους για τη λειτουργία της δημοκρατίας.

Είναι, όμως, άλλο να αξιολογείς πολιτικές αποφάσεις, πράξεις και συμπεριφορές και να τις κρίνεις με τα δικά σου πολιτικά, κοινωνικά, ιδεολογικά, φιλοσοφικά ή άλλα κριτήρια και άλλο να προχωράς σε απόλυτο μηδενισμό και απαξίωση της έννοιας της πολιτικής και της θεσμικής της λειτουργίας. Ο δρόμος αυτός είναι επικίνδυνος, όπως είναι επικίνδυνοι και όσοι στρώνουν αυτόν το δρόμο, χρησιμοποιώντας διάφορους ψυχολογικούς μηχανισμούς χειραγώγησης των πολιτών. Είναι άλλο να κρίνεις και να ξεχωρίζεις τους έντιμους και τους παράνομους και τους ηθικούς από τους διεφθαρμένους και άλλο να θεωρείς ότι όλοι οι πολιτικοί είναι κλέφτες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είμαστε όλοι κλέφτες! Η διαφθορά και η παρανομία δεν είναι απρόσωπες και γενικές έννοιες. Η διαφθορά και η παρανομία αφορούν πρόσωπα με ονοματεπώνυμο, είτε είναι πολιτικοί είτε είναι πολίτες. Όσοι καλλιεργούν κλίμα κατά όλων των πολιτικών συλλήβδην θέλουν τελικά είτε να καλύψουν συγκεκριμένα πρόσωπα είτε να κρύψουν τον εαυτό τους και τις επιδιώξεις τους πίσω από τον καπνό και τη σκόνη της γενικής απαξίωσης των πάντων.

Από την άλλη πλευρά, όμως και εμείς οι πολιτικοί θα πρέπει να επιδεικνύουμε τα ανάλογα αντανάκλαστικά και να φροντίζουμε για την αυτοκάθαρσή μας, αποδεικνύοντας στον πολίτη ότι τουλάχιστον από εδώ και πέρα δεν υπάρχει ατιμωρησία, δεν υπάρχει συγκάλυψη, αλλά έρχονται όλα πλέον στο φως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι, επίσης, άλλο πράγμα να κρίνεις τη λειτουργία του θεσμού της Βουλής και να ζητάς αλλαγές ή βελτιώσεις και άλλο να ζητάς την κατάλυση και το κάψιμο της Βουλής. Οι περισσότεροι από όσους συγκεντρώνονται έξω από τη Βουλή και ζητούν να καεί, εκφράζοντας με ακραίο τρόπο την αγανάκτηση και τη διαμαρτυρία τους, μάλλον δεν έχουν συνειδητοποιήσει ακριβώς ποιες συνέπειες θα είχε αυτό το ακραίο σύνθημα. Δεν φαίνεται, επίσης, να γνωρίζουν από την ιστορία ότι το κάψιμο της γερμανικής βουλής το 1933 ήταν και το πέρασμα στη ναζιστική δικτατορία, γιατί κάθε φορά που η δημοκρατία στήνεται στο απόσπασμα, οι σφαίρες βρίσκουν τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι θεσμοί είναι η μόνη δημοκρατική μας γέφυρα προς το μέλλον. Οι θεσμοί μπορεί να κακοποιούνται από πρόσωπα, όταν όμως βάλονται οι θεσμοί και τα νόμιμα κέντρα λήψης των αποφάσεων σε μια δημοκρατία, τότε

ενισχύονται τα παρασκηνακά και εξωθεσμικά κέντρα.

Απέναντι σε όλα αυτά υπάρχει και η άλλη όψη του νομίσματος. Υπάρχουν και οι δικές μας ευθύνες ως φορέων θεσμικής και πολιτικής λειτουργίας απέναντι στους πολίτες. Πέρα από τα συγκυριακά θέματα που αφορούν την πολιτική της εκάστοτε κυβέρνησης ή τη στάση των κομμάτων της εκάστοτε αντιπολίτευσης, υπάρχουν ζητήματα που αφορούν τη λειτουργία και την ουσία της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και έρχονται στην επιφάνεια κάθε φορά που βιώνουμε μια κατάσταση κρίσης.

Η συζήτηση για την κρίση του κοινοβουλευτισμού είναι πολύ παλιά. Έχει βρεθεί στο επίκεντρο πολιτικών ή θεωρητικών συζητήσεων από την περίοδο του Μεσοπολέμου και μετά. Σε αυτήν τη συζήτηση έχουν σήμερα κεντρική θέση ζητήματα, όπως ο ενισχυμένος ρόλος της εκτελεστικής εξουσίας, δηλαδή της Κυβέρνησης και κυρίως του Πρωθυπουργού σε σχέση με το ρόλο του Κοινοβουλίου, η συγκρότηση, η λειτουργία και ο ρόλος των κομμάτων που πρέπει να λειτουργούν δημοκρατικά ως θεσμοί αφ' ενός πολιτικής αντιπροσώπευσης και αφ' ετέρου κοινωνικής και προγραμματικής σύνθεσης, ο ρόλος του Βουλευτή, αλλά και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και τα όρια της αυτονομίας του σε σχέση με το κόμμα και την κυβέρνηση, ο ρόλος της αυτοδιοίκησης, των συνδικάτων και των άλλων θεσμών της κοινωνίας των πολιτών, ο ρόλος των ανεξάρτητων αρχών και φυσικά η θέση και ο ρόλος του Εθνικού Κοινοβουλίου σε σχέση με τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους άλλους διεθνείς οργανισμούς στους οποίους συμμετέχει η χώρα μας. Όλα αυτά τα θέματα συνδέονται με ερωτήματα που αφορούν τη δημοκρατική νομιμοποίηση των επιλογών και των αποφάσεων. Συνδέονται όμως και με σοβαρά φαινόμενα, όπως η πολιτική υποαντιπροσώπευση μεγάλων τμημάτων της κοινωνίας που θέτουν επιτακτικά το αίτημα της αναδιανομής της πολιτικής εξουσίας.

Όλα αυτά τα ζητήματα αποτελούν μέρος του προβλήματος, αλλά καλούνται να γίνουν υποχρεωτικά μέρος και της λύσης, αφού τελικά στο πλαίσιο της δημοκρατίας η μόνη συνταγή για έξοδο από την κρίση είναι πάντοτε περισσότερη δημοκρατία.

Δεν αρκεί, όμως, να τίθενται και να περιγράφονται αυτά τα ζητήματα. Πρέπει να αναλαμβάνονται και αντίστοιχες πολιτικές πρωτοβουλίες. Έχει, πραγματικά, την αξία του και τη σημασία του ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο Γιώργος Παπανδρέου, έχει θέσει αυτά τα ζητήματα στο δημόσιο διάλογο με παρεμβάσεις και πρωτοβουλίες, του εντός και εκτός Βουλής.

Είναι, επίσης, σημαντικό ότι οι πρωτοβουλίες του Προέδρου της Βουλής, κ. Φίλιππου Πετσάλνικου, μέσα στα περιθώρια που του παρέχει ο ρόλος του για την αναβάθμιση της λειτουργίας του Κοινοβουλίου, λαμβάνουν πολύ σοβαρά υπ' όψιν τους αυτούς τους προβληματισμούς. Αυτό φαίνεται και από την πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, τόσο στο μέρος που αφορά το νομοθετικό έργο και τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, όσο και στο μέρος που αφορά τον τρόπο στελέχωσης των υπηρεσιών της Βουλής που έχει αποτελέσει στόχο απόλυτα δίκαιης κριτικής των πολιτών και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης μέχρι σήμερα.

Η καθιέρωση του ΑΣΕΠ ως μοναδικού τρόπου πρόσληψης υπαλλήλων της Βουλής, όπως και σε όλο το δημόσιο τομέα, απαλλάσσει τον πολιτικό κόσμο από ένα όνειδος του παρελθόντος. Σηματοδοτεί τη θέλησή μας να τραβήξουμε μια διαχωριστική γραμμή με τις λογικές της κομματοκρατίας και της πελατειακής λογικής στους θεσμούς και στο κράτος, που είχαν στόχο στη λειτουργία τους στην οικονομία, στη σχέση εμπιστοσύνης κράτους και πολίτη και στη σχέση του πολίτη με την πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί η δημοκρατία να έχει αδυναμίες, αλλά είναι το μόνο πολίτευμα του οποίου η τήρηση απαιτείται στους πολίτες. Αυτό προϋποθέτει όχι μόνο αρχές και αξίες, αλλά και υψηλό βαθμό εμπιστοσύνης. Αυτόν το βαθμό εμπιστοσύνης οφείλουμε να περιφρουρήσουμε πολίτες και πολιτικοί, θωρακίζοντας τους θεσμούς και το κύρος τους αφού είναι η βάση της δημοκρατίας, ενθαρρύνοντας τη συμμετοχή των πολιτών στα κοινά γιατί η αποχή δεν είναι λύση. Είναι εκχώρηση δικαιωμάτων μας σε άλλους πιο πρόθυμους, οι οποίοι εκλέγουν και εκλέγονται για εμάς αντί για εμάς, συμμετέχουν στα κέντρα

λήψεων αποφάσεων για εμάς αντί για εμάς και καθορίζουν όσα αφορούν τη δική μας ζωή για εμάς χωρίς εμάς.

Σε αυτό ακριβώς το πλαίσιο είναι πολύ σημαντικός ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων που ξεκίνησε με πρωτοβουλία του πρώην Προέδρου της Βουλής και σεβαστού κ. Απόστολου Κακλαμάνη. Είναι ένας θεσμός παιδαγωγικός που έχει στόχο να ασκήσει τους νέους στη δημοκρατία, στον κοινοβουλευτισμό, στη συμμετοχή στα κοινά, γιατί σε περιόδους κρίσης πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι η δημοκρατία και η παιδεία βαδίζουν μαζί και αξεχώριστα. Το βλέπουμε σήμερα γιατί στα έδρανα της Ολομέλειας έχουμε νέα παιδιά που έρχονται εδώ και έχουν από πρώτη εικόνα το πώς λειτουργεί το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας με αυτές τις σκέψεις, θα ήθελα να ζητήσω από το Σώμα την έγκριση του προϋπολογισμού για το έτος 2011, γιατί όπως είπα και στην τοποθέτησή μου πιστεύω ότι έρχεται να καλύψει τις πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες αυτές της εποχής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και για τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τέσσερις μαθητές και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί από το Α' Δημοτικό σχολείο Σκάλας Ωρωπού και Νέων Παλατιών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Βρούτσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε το σχέδιο προϋπολογισμού στη Βουλή που είναι μία από τις νομοθετικές πράξεις του Κοινοβουλίου στις οποίες υπάρχει μία σύγκλιση, μία συνεννόηση και γενικά μία ταύτιση απόψεων και μία καλόπιστη τοποθέτηση των κομμάτων όχι μόνο τώρα, αλλά διαχρονικά.

Η χρηστή διοίκηση, η διαφάνεια στις οικονομικές πράξεις, η δημόσια λειτουργία μας που εκπέμπεται μέσα και απ' αυτόν τον προϋπολογισμό, οι κανόνες λειτουργίας του Κοινοβουλίου είναι ουσιαστικά τα εγγύατα τα οποία δίνουν τα διαπιστευτήρια του κοινοβουλευτισμού και της δημοκρατίας μας προς την κοινωνία.

Διαχρονικά, αυτή η νομοθετική πράξη βρίσκεται σύμφωνα τα περισσότερα κόμματα –και αυτό είναι ένα ευτυχές γεγονός– διότι στη λειτουργία του κοινοβουλευτικού μας συστήματος, σ' αυτό ειδικά το κομμάτι, δεν υπάρχει αμφισβήτηση όσον αφορά τη λειτουργία του συγκεκριμένου θεσμού.

Πρέπει να πω για τη συγκεκριμένη συζήτηση η οποία έρχεται σήμερα στην Ολομέλεια βάσει του άρθρου 120 του Κανονισμού της Βουλής, ότι η διαχρονική πορεία αυτού του προϋπολογισμού από το 2008, το 2009, το 2010 και το 2011 εμφανίζει μία προσαρμογή μείωσης στις δαπάνες τις οποίες έχει το Κοινοβούλιο και οι οποίες είναι προσαρμοσμένες και ανάλογες με τα γεγονότα, τα οποία διαπνέουν και διαπερνούν σήμερα την ελληνική οικονομία. Και είναι στη σωστή κατεύθυνση.

Επίσης, το ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση φαίνεται και από το γεγονός ότι αυτό βρίσκεται σύμφωνα τα περισσότερα κόμματα, τις πολιτικές δυνάμεις του Κοινοβουλίου μας. Συγκεκριμένα, για τον προϋπολογισμό του 2011 –θα επαναφέρω τα νούμερα, γιατί θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό να τα πούμε– και το 2008 υπήρχε μείωση και προσαρμογή, όπως και το 2009, το 2010 και το 2011 –γίνεται μία μεγάλη και ουσιαστική μείωση της τάξης του 9,22% σε επίπεδο δαπανών.

Όμως, το σημαντικότερο είναι –γιατί αυτό πρέπει να βγει ως μήνυμα προς τα έξω– ότι οι αμοιβές των Βουλευτών μειώνονται κατά 6.000.000 ευρώ ή κατά περίπου 20.000 ευρώ ανά Βουλευτή σε ετήσια δαπάνη. Είναι ένα σημαντικό νούμερο που δείχνει ότι η Βουλή αντιλαμβάνεται, οι κοινοβουλευτικοί θεσμοί λειτουργούν και έχουν αντανακλαστικά σε σχέση με την κοινωνία και την οικονομική πραγματικότητα.

Από την άλλη μεριά, όμως, θα πρέπει με την ευκαιρία αυτής

της συζήτησης να αναδείξουμε ορισμένα ζητήματα, τα οποία ανέδειξε και η εισηγήτρια εκ μέρους της Πλειοψηφίας. Πιστεύω ότι σ' αυτήν τη συζήτηση καλό είναι να τοποθετηθούμε και να πούμε τις αδυναμίες που εμφανίζονται σήμερα ή πράγματα τα οποία δεν καταφέραμε να αναδείξουμε προς στη σωστή κατεύθυνση και μεγέθυνση και που αξίζει να το κάνουμε.

Πρώτα και κύρια πιστεύω ότι όλοι είμαστε σύμφωνοι ότι το πολιτικό μας σύστημα σήμερα διαπνέεται από ένα γενικότερο προβληματισμό της κοινωνίας αν και κατά πόσο είναι σωστές οι λειτουργίες του, καθώς η αξιοπιστία του έχει κατά ένα τρόπο χτυπηθεί.

Βασικός πυλώνας, όμως, του πολιτικού μας συστήματος είναι το Κοινοβούλιο, οι κοινοβουλευτικοί θεσμοί, οι οποίοι και αυτοί σήμερα κατά ένα τρόπο έχουν χάσει την αξιοπιστία τους απέναντι στην κοινωνία. Όλα αυτά είναι ζητήματα τα οποία πρέπει να τα δούμε, πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε.

Η χρονιά του 2010 ήταν μία κρίσιμη χρονιά για το Κοινοβούλιο, για τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς. Τα πρωτόγνωρα συνθήματα τα οποία ακούστηκαν έξω απ' αυτήν την Αίθουσα, αυτά τα οποία ειπώθηκαν λίγο πριν περί καψίματος της Βουλής ή το άλλο το πολύ επαχθές σύνθημα, είναι πράγματα που δεν συμβάλλουν στη δημοκρατία. Είναι κάτι για το οποίο είμαι απόλυτα βέβαιος ότι δεν συμβαδίζει και με την κοινή λογική της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας μας, γιατί το Κοινοβούλιο, η δημοκρατία μας, είναι κατάκτηση του ελληνικού λαού. Το πόσο μπορεί να κοστίζει –ειπώθηκε πριν το πόσο λίγο κοστίζει– πρέπει να κρίνεται παράλληλα με την αξιοπιστία του και τη λειτουργία του, αλλά η λογική που μας πάει στην αντίπερα όχθη του μηδενισμού είναι κάτι το οποίο βλάπτει τη δημοκρατία. Αυτή τη δημοκρατία ο ελληνικός λαός την έχει κατακτήσει με μεγάλο κόπο και μεγάλη προσπάθεια.

Όμως, υπάρχουν και ευθύνες δικές μας. Υπάρχουν ευθύνες οι οποίες έχουν να κάνουν με τη λειτουργία μας, με τον τρόπο που όλο αυτό το διάστημα αντιμετωπίσαμε ζητήματα τα οποία έπρεπε να αναδείξουμε καλύτερα επικοινωνιακά και δεν τα καταφέραμε ή λάθη τα οποία είναι δικά μας λάθη, μέσα από τη δική μας λειτουργία, των κυβερνήσεων και των κομμάτων.

Για παράδειγμα, πρόσφατα, μετά τις εκλογές του 2009, η Κυβέρνηση ανέδειξε ως μέγιστο πολιτικό ζήτημα το θέμα των αυτοκινήτων των Βουλευτών, ένα ζήτημα το οποίο έπρεπε στην κοινωνία και ήταν διαλυτικό όσον αφορά το θέμα της λειτουργίας του κοινοβουλευτισμού, των Βουλευτών. Και με χαρά βλέπω σήμερα, ένα χρόνο μετά, στην εισηγητική έκθεση, ότι πλέον μπαίνει η λογική της ασφάλειας του Βουλευτή που έχει να κάνει ταξίδια από την Αθήνα μέχρι τη Θεσσαλονίκη και μέχρι τον Έβρο και είναι απαραίτητη και αναγκαία η ύπαρξη ενός αυτοκινήτου που θα του παρέχει ασφάλεια, όταν είναι υποχρεωμένος να κινείται τουλάχιστον μία ή δύο φορές την εβδομάδα σε μεγάλες αποστάσεις.

Το δεύτερο ζήτημα είναι κάτι που ήταν, πράγματι, θετικό για το Κοινοβούλιο, ότι δηλαδή αλλάξαμε τον Κανονισμό και μειώσαμε δραστικά αυτό που μέχρι τώρα ακουγόταν περί βουλευτικής ασυλίας, η οποία στο τέλος-τέλος δεν ήταν και χρήσιμη και δεν την είχε ανάγκη ο Βουλευτής ή δεν την αξιοποιούσε. Και μέσα από την αλλαγή του Κανονισμού μειώσαμε το θέμα της βουλευτικής ασυλίας που εμφάνιζε και μία μορφή ασυδοσίας. Το λάθος ήταν που δεν καταφέραμε να το αναδείξουμε στο βαθμό και στο μέγεθος που έπρεπε, ενώ ήταν ένα ζήτημα που βασάνιζε τον κοινοβουλευτικό θεσμό και το Κοινοβούλιο. Ενώ το αλλάξαμε, δεν το αναδείξαμε επικοινωνιακά στην κοινωνία όπως έπρεπε.

Ένα άλλο ζήτημα το οποίο παραμένει και είναι διαχρονικό είναι το «πόθεν έσχες». Σήμερα και κάθε χρόνο, στην κοινωνία, όταν κατατίθεται το «πόθεν έσχες» των Βουλευτών, περνά μία πολύ άσχημη εικόνα. Υπάρχει μία διάχυτη εικόνα ότι δεν γίνεται έλεγχος, ότι δεν υπάρχει τίποτα το οποίο να ελέγχει το «πόθεν έσχες» των Βουλευτών. Περνά ένα μήνυμα περί ξεπλύματος χρήματος στα περιουσιακά στοιχεία των Βουλευτών.

Αυτό είναι λάθος! Οι υπηρεσίες λειτουργούν, γίνεται έλεγχος και «πόθεν» και «έσχες»! Όμως, δεν μπορούμε να το αναδείξουμε! Δεν το έχουμε περάσει, κύριε Πρόεδρε! Και είναι ένα ζήτημα το οποίο πρέπει να το αντιμετωπίσουμε άμεσα, γιατί είναι

ένα από τα κύρια ζητήματα που αποτελούν την αχίλλειο πτέρνα του κοινοβουλευτικού μας συστήματος και των Βουλευτών, την ίδια στιγμή που οι υπηρεσίες λειτουργούν και κάνουν σωστά τη δουλειά τους! Όμως, θέλει αλλαγή, θέλει βελτίωση!

Για παράδειγμα, δεν βλέπω το λόγο -έχει ειπωθεί- γιατί κάθε χρόνο οι Βουλευτές πρέπει να καταθέτουν την ίδια περιουσιακή κατάσταση, όταν δεν υπάρχουν αλλαγές σ' αυτήν, πράγμα που μπερδεύει τον κόσμο, ενώ θα μπορούσαμε να πάμε σε ένα σύστημα το οποίο να δείχνει τις αλλαγές που γίνονται από χρόνο σε χρόνο και από δίπλα να υπάρχουν και η πιστοποίηση του ελέγχου. Πιστεύω ότι αυτό θα βοηθήσει πάρα πολύ στην εικόνα του Κοινοβουλίου μας.

Υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα, αυτό το θέμα περί ευθύνης Υπουργών. Νομίζω ότι δεν υπάρχει μέσα στη Βουλή Έλληνας Βουλευτής που να πιστεύει ότι δεν πρέπει να πάμε σε μία τροποποίηση και αυτού του ζητήματος το οποίο και αυτό αποτελεί ένα πρόβλημα στη γέφυρα επικοινωνίας που πρέπει να έχουμε με την κοινωνία προς τη βελτίωση του κοινοβουλευτικού θεσμού.

Θα αναφερθώ και σε ζητήματα τα οποία έχουν να κάνουν με τη λειτουργία του θεσμού των Βουλευτών, τη λειτουργία των κομμάτων. Δεν πιστεύω ότι είναι απ' αυτά τα οποία δίνουν θετικό πρόσημο. Όταν, για παράδειγμα, μία ισχυρή κοινοβουλευτική πλειοψηφία που σήμερα έχει η Κυβέρνηση των εκατόν πενήντα οκτώ Βουλευτών έρχεται και μιλάει για εκλογές με ένα πολιτικό ζήτημα που θέτει ο Πρωθυπουργός, νομίζω ότι αυτό κλονίζει αυτό που λέγεται «Δημοκρατία», κλονίζει την εμπιστοσύνη των πολιτών απέναντι στους θεσμούς.

Είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι ειδικά σε τέτοιες περιόδους κρίσης, η Βουλή, οι θεσμοί πρέπει να λειτουργήσουν πιο έντονα, πιο απαιτητικά. Πρέπει να θωρακίσουμε σ' αυτήν την κρίση, σ' αυτήν την περίοδο που ζούμε, τη δημοκρατία μας με ισχυροποίηση των θεσμών, μία διάσταση εκ των οποίων είναι και η εξωστρέφεια της Βουλής.

Αυτό το οποίο έχουμε πετύχει διαχρονικά, δηλαδή την επίσκεψη των μαθητών, όσον αφορά το δικό μου νομό, τις Κυκλάδες, βλέπω ότι έχει μία πολύ θετική ανταπόκριση. Το βλέπω στα μάτια των μαθητών που πολλές φορές συναντώ έξω από την Αίθουσα του Κοινοβουλίου, όταν έρχονται εδώ και με μεγάλη χαρά και ικανοποίηση επισκέπτονται τη Βουλή, το ναό της δημοκρατίας και έρχονται κοντά με το σύστημα το οποίο σήμερα αποτελεί τη σημαία της δημοκρατίας μας, τον κοινοβουλευτισμό.

Επίσης, υπάρχει και το θέμα που αναφέρθηκε πριν, η Βουλή των Εφήβων. Πρέπει να ανακαλύψουμε και νέους θεσμικούς δρόμους για να δημιουργήσουμε νέες γέφυρες επικοινωνίας με την κοινωνία και τους νέους.

Πρέπει να ισχυροποιήσουμε ακόμα περισσότερο τη δημοκρατία μας, να σπάσουμε την αντίληψη ότι η Βουλή είναι ένα κάστρο απόρρητο. Η Βουλή είναι ένας ναός, είναι ένα κτήριο στο οποίο λειτουργεί η δημοκρατία, στην οποία μπορούν να υπάρχουν και να επισκέπτονται πολίτες και κυρίως οι νέοι άνθρωποι, για να τους δίνουμε κίνητρα, για να τους δίνουμε όρεξη να ασχοληθούν με τα κοινά. Είναι το οξυγόνο της δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτές τις γενικές σκέψεις, εκπροσωπώντας την Αξιωματική Αντιπολίτευση ψηφίζουμε και τον προϋπολογισμό και τον απολογισμό. Πιστεύω και εύχομαι η επόμενη συνάντησή μας, όταν θα κουβεντιάσουμε ξανά, μετά από ένα χρόνο τον προϋπολογισμό και τον απολογισμό για το 2012 του Κοινοβουλίου να γίνει πιο ουσιαστική και να μην έχουμε αναφορές όπως αυτές τις πολύ άσχημες εικόνες που αντιμετωπίσαμε έξω από τη Βουλή το 2010. Να έχουμε ισχυροποιήσει ακόμα περισσότερο τη δημοκρατία μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Βρούτση. Τώρα το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εμείς, τον προϋπολογισμό της Βουλής τον βλέπουμε μέσα από το γενικότερο πολιτικό πλαίσιο το οποίο έχει δημιουργηθεί όπως κάναμε και πέρσι και πρόπερσι.

Γίνεται λόγος για περικοπές, υπάρχουν περικοπές και τέτοιες

και αλλιώς. Η κεντρική πολιτική γραμμή της Κυβέρνησης είναι ότι πρέπει, για να μη χρεοκοπήσει η χώρα, να υπάρξουν περικοπές και παίρνει σκληρά μέτρα σε βάρος των μισθωτών των λαϊκών στρωμάτων.

Ταυτόχρονα δίνει ζεστό χρήμα στις τράπεζες, ετοιμάζει νομοσχέδια αναπτυξιακά που ουσιαστικά θα αυξήσουν τα προνόμια προς τους επιχειρηματίες τους μεγάλους, fast track, φορολογικά νομοσχέδια ή ρυθμίσεις που ευνοούν τους μεγαλοεπιχειρηματίες. Αυτή είναι η κατεύθυνση, η κεντρική πολιτική που εφαρμόζεται από τη σημερινή Κυβέρνηση. Κι από τις προηγούμενες κυβερνήσεις υπήρχαν ανάλογες πολιτικές με λιγότερους ρυθμούς και με μικρότερη ένταση διότι δεν υπήρχε οικονομική κρίση.

Τώρα, λόγω της οικονομικής κρίσης αυτά επιταχύνονται, βαθαίνουν κι όπως είπε ο Πρωθυπουργός, είναι και ευκαιρία να περάσουν και μέτρα που δεν τολμούσαν να τα πάρουν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, μέτρα αντιλαϊκά. Αυτό είναι το πλαίσιο.

Έρχεται, λοιπόν, τώρα ο προϋπολογισμός της Βουλής να κινηθεί μέσα σ' αυτό το πλαίσιο και σ' αυτήν την κατεύθυνση. Δεν είμαστε σε ένα χρόνο ανύποπτο, όπως πριν από πέντε, πριν από δέκα χρόνια που υπήρχε η τρέχουσα πολιτική. Εμείς δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε. Δεν είμαστε αντίθετοι να γίνουν μειώσεις στο εισόδημα των Βουλευτών, αλλά απ' αυτό το σημείο μέχρι να ακούω τον Πρωθυπουργό στην τηλεόραση σε συνέντευξη του να φέρνει σαν παράδειγμα ότι και οι Βουλευτές μείωσαν τις αποδοχές τους, για να αποδεχθεί ο κόσμος, ο συνταξιούχος, ο μισθωτός, ο αγρότης να μειωθεί το εισόδημα του, έχει μεγάλη απόσταση. Αυτό δεν μας βρίσκει σύμφωνους, να χρησιμοποιείται σαν παράδειγμα η Βουλή, ο μισθός και το εισόδημα του Βουλευτή και πώς αντιμετωπίζεται για να αποδεχθεί ο κόσμος τα μέτρα τα οποία παίρνουμε. Λειτουργεί επικοινωνιακά, όποιες καλές προθέσεις κι αν υπάρχουν.

Τώρα όσον αφορά τα επί της ουσίας, για τους Βουλευτές εμείς έχουμε από καιρό τοποθετηθεί και λέμε τα εξής πράγματα: Πρέπει να μειωθούν σημαντικά οι μισθοί των Βουλευτών ακόμα περισσότερο, δεν θα πρέπει οι επιτροπές να είναι αμειβόμενες, επειδή είναι καθήκον των Βουλευτών, είναι υποχρέωση των Βουλευτών να πηγαίνουν, είναι έργο των Βουλευτών.

Όσον αφορά τις συντάξεις πρέπει να τελειώνει αυτή η υπόθεση να παίρνει ο καθένας τη σύνταξη από το επάγγελμα το οποίο ασκούσε κι αυτό να εξασφαλίζεται κι από τη βοήθεια της Βουλής όπου δεν μπορεί από μόνος του να πάρει τη σύνταξη για διάφορους λόγους. Αυτό θα ήταν μία σωστή λύση, όπως το σκεφτόμαστε εμείς.

Τώρα το δεύτερο έχει να κάνει με τους υπαλλήλους. Γνωρίζουμε ότι οι υπάλληλοι της Βουλής είχαν και έχουν αν θέλετε, κατά μέσο όρο καλύτερες αμοιβές από το μέσο όρο των υπόλοιπων δημοσίων υπαλλήλων και βεβαίως καμμία σύγκριση δεν γίνεται με τον ιδιωτικό τομέα, αλλά δεν μπορούμε να πηγαίνουμε στη λογική «υψηλόμισθοι, χαμηλόμισθοι», να κόψουμε από τους υψηλόμισθους, τα ρετιρέ κ.λπ. και να δώσουμε στους χαμηλόμισθους και στους χαμηλοσυνταξιούχους. Εμείς απορρίπτουμε αυτήν τη λογική και μάλιστα στοχοποιήθηκαν από διάφορα μέσα ενημέρωσης οι υπάλληλοι της Βουλής.

Είναι άλλο θέμα να είναι πιο δίκαιη συνολικά η μεταχείριση σε μία κοινωνία του ύψους του μισθού που θα παίρνουν και πόσο θα είναι οι αποκλίσεις κι άλλο θέμα είναι να χρησιμοποιούνται οι περικοπές στο βασικό, όπως έχει ο προϋπολογισμός, στα επιδόματα, στις υπερωρίες και για τους μόνιμους υπαλλήλους και για τους συμβασιούχους και να χρησιμοποιείται αυτό σαν παράδειγμα για να αποδεχθεί ο υπόλοιπος κόσμος -για επικοινωνιακούς δηλαδή λόγους- την περικοπή του εισοδήματος του.

Αυτό είναι που μας οδηγεί εμάς να μην μπορούμε να ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό. Κάνουμε μία παρατήρηση ότι πρέπει επιτέλους να γίνουν μόνιμοι όλοι οι υπάλληλοι της Βουλής. Δεν είναι καλό παράδειγμα η Βουλή να έχει το 60% μόνιμους και το 40% ας είναι και αορίστου χρόνου, καμμία εξασφάλιση δεν υπάρχει 100% με τους αορίστου χρόνου.

Βλέπουμε το τι γίνεται με τις ΔΕΚΟ, το τι γίνεται με τη συγχώνευση υπηρεσιών με κατάργηση μόνιμων θέσεων. Έχουμε ακού-

σει και τον κ. Πάγκαλο ότι η μονιμότητα δεν είναι θέσφατο. Καμία εξασφάλιση δεν υπάρχει και γι' αυτούς. Κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις μπορεί να υπάρχουν –γενικότερα μιλάω για το δημόσιο τομέα– απολύσεις.

Δεν μπορούμε επίσης να δεχτούμε όλα αυτά τα οποία συζητούνται, να πάμε σε ένα ενιαίο μισθολόγιο το οποίο θα είναι ακόμα χειρότερο από την κατάσταση στην οποία βρίσκονται σήμερα τα εισοδήματα των δημοσίων υπαλλήλων.

Τώρα έρχομαι σε ορισμένες σκέψεις που κάνουμε για το πολιτικό μας σύστημα και ειδικότερα για τη Βουλή.

Η Βουλή έχει χάσει αξιοπιστία. Φταίει η ίδια η Βουλή; Δεν φταίει κυρίως η ίδια η Βουλή. Φταίει οι κυβερνητικές πολιτικές, οι οποίες έρχονται είτε προέρχονται οι κατευθύνσεις κατά 80% από την Ευρωπαϊκή Ένωση είτε από τα Υπουργεία και έρχονται εδώ στη Βουλή και ψηφίζονται από την πλειοψηφία, πολλές φορές κι από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Άκουσα ότι η Νέα Δημοκρατία έχει ψηφίσει τα τριάντα από τα εξήντα νομοσχέδια επί ΠΑΣΟΚ, τα μισά δηλαδή έχει ψηφίσει. Υπάρχει μία σύμπλευση στη γενική κατεύθυνση, ανεξάρτητα τι λέει η Νέα Δημοκρατία για το μνημόνιο.

Αυτές οι πολιτικές δημιουργούν σοβαρά προβλήματα στην τσέπη των εργαζομένων, στην υγεία, την παιδεία, σε όλα τα κοινωνικά ζητήματα, στη μείωση του κοινωνικού κράτους. Αυτές οι πολιτικές δημιουργούν τις προϋποθέσεις να τσουβαλιάζονται όλοι και πολλές φορές επιτίδες, συνειδητά να τσουβαλιάζονται όλοι. Απορρίπτουμε αυτό το συνειδητό τσουβάλιασμα. Και είναι λάθος, δεν θα έπρεπε να μιλάνε αυτοί οι οποίοι δεν καταλαβαίνουν. Είναι κι αυτοί που το κάνουν επιτίδες είναι κι εκείνοι, οι οποίοι από άγνοια πολλές φορές, απλώς κόσμος κάνει αυτό το τσουβάλιασμα όλων των πολιτικών δυνάμεων και της Βουλής συνολικά με τις κυβερνητικές πολιτικές και αποφάσεις.

Το δεύτερο που θέλω να θίξω έχει σχέση με το ποια είναι η κριτική που ασκείται στη Βουλή. Ασκούνται δύο ειδών κριτικές. Μία κριτική είναι για το τι μέτρα παίρνει, τι αποφάσεις, τι νομοσχέδια που είναι υγιής κριτική, ακόμα κι όταν δεν συμφωνούμε, είναι πάνω σε πολιτικά ζητήματα και το δεύτερο είναι στο εάν είναι έντιμη ή ανήθικη η πολιτική με την έννοια αν έκλεψαν, αν έκαναν περιουσία. Όχι ότι δεν υπάρχουν τέτοια προβλήματα αλλά κι εδώ το τσουβάλιασμα είναι μεγάλο κι εδώ δεν μπορεί η κριτική για την πολιτική που εφαρμόζουν οι πολιτικές δυνάμεις ή το ίδιο το Κοινοβούλιο να θάβεται, να υποβαθμίζεται κάτω από την «ηθική πλευρά» –σε εισαγωγικά το βάζω εγώ– που έχει σχέση με τα σκάνδαλα τα οποία έχουν γίνει σημαία τα τελευταία είκοσι χρόνια και παραπάνω στην πατρίδα μας, όπως το πόθεν έσχες κ.λπ.. Και δεν είναι μόνο αυτό που είπα κάποιος συνάδελφος, δηλαδή ότι γίνονται έλεγχοι, γιατί έλεγχοι γίνονται όσον αφορά το «πόθεν έσχες» με βάση αυτά που δηλώσαμε.

Το θέμα είναι ότι υπάρχουν οδοί διαφυγής στο εξωτερικό, όπως off-shore εταιρείες κ.λπ. –δεν χρειάζεται να τα επαναλαμβάνω– τα οποία εμφανίζουμε οι ίδιοι –και ιδιαίτερα τα δύο μεγαλύτερα κόμματα– σαν κεντρικά ζητήματα στην πολιτική αντιπαράθεση, γεγονότα που μειώνουν την αξιοπιστία του Κοινοβουλίου.

Εμείς απορρίπτουμε το σύνθημα «να καεί η Βουλή» το οποίο εμφανίζεται με διάφορες μορφές. Αυτό το σύνθημα δεν βοηθάει σε τίποτα αυτούς που το λένε καλοπροαίρετα και παρασυρμένοι. Όμως, υπάρχουν και αυτοί που επιτίδες έρχονται απ' έξω για να φωνάξουν αυτό το σύνθημα με συγκεκριμένο σκοπό. Αυτοί, λοιπόν, είναι εντελώς καταδικαστέοι και πρέπει να απορρίπτονται.

Όμως, δεν είμαστε ενάντια μόνο σ' αυτό το σύνθημα, αλλά είμαστε ενάντια και στο άλλο που λέει ότι «η Βουλή είναι ο ναός της δημοκρατίας». Ε, όχι, η Βουλή δεν είναι ο ναός της δημοκρατίας, αλλά θα έπρεπε να είναι. Στα πρώτα χρόνια, πριν από εκατόν-εκατόν πενήντα χρόνια, που δεν υπήρχαν συντάγματα και δεν υπήρχε το κοινοβουλευτικό καθεστώς, βεβαίως ήταν μια διέξοδος και ένα σημαντικό βήμα προς τη δημοκρατία. Σήμερα, όμως, αποφασίζουν αλλού. Και δεν αναφέρομαι μόνο στο σήμερα που έχουμε την τρόικα. Μάλιστα, η τρόικα δεν αποφασίζει μόνη της, αλλά με τη σύμφωνη γνώμη της Κυβέρνησης. Δεν πρέπει να κοροϊδεύομαστε. Εδώ υπάρχει συνευθύνη.

Και αυτό δεν συμβαίνει μόνο σ' αυτήν την περίοδο, αλλά και σε άλλες. Δεν χρειάζεται παρά να ρωτήσουμε τους υπεύθυνους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εγώ έτυχε να συμμετέχω σε διάφορα φόρουμ, όπου αυτό που λεγόταν ήταν ότι το 80% των αποφάσεων για όλες τις χώρες που είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης λαμβάνεται στις Βρυξέλλες και ότι απλώς τα κοινοβούλια επικυρώνουν αυτές τις αποφάσεις. Αυτή η εξέλιξη είναι αντικειμενική.

Εμείς θεωρούμε ότι και η Βουλή, αλλά και η λειτουργία της είναι τμήμα του πολιτικού συστήματος, κάτι στο οποίο νομίζω πως συμφωνούμε όλοι. Από τη στιγμή, λοιπόν, που η Βουλή είναι τμήμα του πολιτικού συστήματος και από τη στιγμή που το πολιτικό σύστημα δεν πάει καλά, δεν θα πάει καλά και η εικόνα που υπάρχει προς τα έξω για τη Βουλή.

Σημειώνω ότι θα μπορούσαν να υπάρξουν ρυθμίσεις και από τον Κανονισμό, αλλά και από το Σύνταγμα που να ενισχύουν το ρόλο και τις δυνατότητες της Μειοψηφίας στη Βουλή.

Δεν είναι της ώρας να κάνω ανάλυση, αλλά η Βουλή λειτουργεί με κόμματα που συγκεντρώνουν ποσοστό γύρω στο 40%, έχουν την πλειοψηφία με εκατόν πενήντα, εκατόν εξήντα και εκατόν εξήντα πέντε Βουλευτές και για όλα τα ζητήματα τον αποφασιστικό λόγο –υπάρχει πλήρης κυριαρχία– έχει η Πλειοψηφία. Δεν είμαι ενάντια στο να εφαρμόζονται τελικά οι αποφάσεις της Πλειοψηφίας, αλλά μπορεί να ενισχυθεί και ο ρόλος της Μειοψηφίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Προοπτικά, εμείς βλέπουμε ότι οι Βουλευτές θα έπρεπε να μπορούν και να εργάζονται. Βεβαίως, θα έπρεπε να παρέχονται όλα τα μέσα και τα χρήματα που χρειάζονται σε όσους δεν εργάζονται, προκειμένου να τα βγάλουν πέρα στο έργο τους. Επίσης, οι Βουλευτές θα πρέπει να είναι ανακλητοί από το λαό σε περίπτωση που δεν ανταποκρίνονται στο ρόλο τους.

Όμως, δεν θα έπρεπε να υπάρχει μόνο το Κοινοβούλιο, αλλά και άλλοι θεσμοί, όπως τους λέμε εμείς «εργατικού» ή «λαϊκού ελέγχου» και «λαϊκής συμμετοχής». Αυτά, βεβαίως, αφορούν ένα άλλο πολιτικό σύστημα με άλλους συσχετισμούς και με άλλες προϋποθέσεις. Εμείς θα κάνουμε ό,τι μπορούμε, προκειμένου να επηρεάσουμε προς αυτήν την κατεύθυνση και με βάση τις σημερινές συνθήκες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, νομίζω ότι όποιος είναι μηδενιστής, καταλήγει να είναι και γραφικός.

Πρέπει, λοιπόν, να πούμε «συγχαρητήρια» στον παριστάμενο τέως Πρόεδρο της Βουλής κ. Σιούφα για τη μείωση των δαπανών στον προϋπολογισμό της Βουλής.

Σήμερα φυσικά εγκρίνουμε τον προϋπολογισμό της Βουλής για το έτος 2009. Προφανώς, λοιπόν, πρέπει να πούμε το ίδιο και για τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Πετσάλνικο για τον περιορισμό των δαπανών και για το έτος 2010, αλλά και 2011.

Θερμές ευχαριστίες, επίσης, θα πρέπει να δώσουμε και στον παριστάμενο πρώην Πρόεδρο της Βουλής κ. Κακλαμάνη για την αναβάθμιση του Κοινοβουλίου επί των ημερών του.

Σημαντικά βήματα, φυσικά, έγιναν και επί προεδρίας της κ. Μπενάκη.

Όλα αυτά θα πρέπει να τα λέμε, διότι δυστυχώς –κάτι που επισημάναν και όλοι οι συνάδελφοι που μίλησαν πιο πριν– η Βουλή βάλλεται. Η Βουλή βάλλεται με όλα αυτά τα συνθήματα και με όλον αυτόν το λαϊκισμό.

Προχθές, ήμουν με συναδέλφους σε δυσάρεστη αποστολή στο Μόναχο για την Εξεταστική Επιτροπή για τη «SIEMENS» και όταν γύρισα, είδα να λένε σε διάφορους τηλεοπτικούς σταθμούς ότι κυκλοφορούσαμε με λιμουζίνες, μέναμε σε πεντάστερα ξενοδοχεία και πήραμε 1200 ευρώ.

Και πραγματικά, ο κ. Οικονόμου ξέρει, γιατί είναι μέλος της Εξεταστικής Επιτροπής για τη «SIEMENS» –βέβαια, δεν ήταν μαζί μας στο ταξίδι– ότι η απόφαση της Βουλής είναι γραμμένη στα ελληνικά και εκεί φαίνεται πόση είναι η ημερήσια αποζημίωση.

Αυτά τα λεφτά πήραμε και αυτά προβλέπει ο Κανονισμός και για κάθε άλλη αποστολή της Βουλής.

Δυστυχώς, όμως, σε κάποια τηλεοπτικά μέσα μάθαμε για τους «καλοπερασάκηδες» Βουλευτές που πήγαν να δουν το Χριστοφοράκο –άλλη δουλειά δεν είχαμε από το να πάμε να δούμε τα «μπουμπούκια» της «SIEMENS»- και πήραν και 1200 ευρώ και κυκλοφορούσαν με λιμουζίνες. Τι να πει κανείς; Εντάξει, ο λαϊκισμός και η ανοησία είναι αφήτητα!

Δυστυχώς, έρχονται στιγμές που ο λογαριασμός φτάνει και τον πληρώνουν αυτοί που συνήθως έχουν και τις λιγότερες ευθύνες. Μετά από τριάντα έξι χρόνια αυτού του «πρασινογάλαζου ξεσαλώματος» των χιλιάδων αναξιοκρατικών διορισμών από το παράθυρο, του δανεισμού χωρίς αύριο, της κατασπατάλησης των κοινοτικών και δανειακών πόρων, φτάσαμε στο σημείο του περασμένου Μάη να μην έχουμε χρήματα ούτε για μισθούς ούτε για συντάξεις. Αυτό δεν το είπαμε ούτε την επαύριο της Μικρασιατικής Καταστροφής το 1922. Δεν το είπαμε ούτε το 1940-1941, όταν οι φασίστες και οι ναζιστές επιτίθεντο ταυτόχρονα στην Ελλάδα σε τρία μέτωπα. Δεν το είπαμε ούτε μετά τον ασύλληπτη σκληρότητα και καταστροφικότητα Εμφύλιο Πόλεμο του 1946-1949. Δεν το είπαμε ούτε μετά τον σκληρό Ιούλιο του '74, όταν κατέρρευσε η Χούντα και χάναμε το 36% της Κύπρου. Το είπαμε, όμως, το Μάη του 2010, όταν τα δύο κόμματα εξουσίας «σκούπισαν» και τα τελευταία ευρώ από τα κρατικά ταμεία!

«Μαζί τα φάγατε» και αυτή είναι η αλήθεια. Δεν τα φάγαμε μαζί, αλλά «μαζί τα φάγατε»! Αυτή είναι η αλήθεια και απευθύνομαι στα δύο παλιά κόμματα εξουσίας, ενώ όλοι οι υπόλοιποι καλούμαστε να πληρώσουμε αυτό το δικομματικό άγος των τριάντα έξι ετών, δηλαδή των είκοσι ένα χρόνων του ΠΑΣΟΚ και των δεκαπέντε της Νέας Δημοκρατίας, με όλη αυτήν τη σκληρή δεκαετία του '80 με τα δάνεια και τα πεντέμισι χρόνια της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Καραμανλή.

Σήμερα ζούμε περικοπές, σφαγιασμό των κοινωνικών δικαιωμάτων, μαστίγωμα των συνταξιούχων, ξεζούμισμα των «ξεζουμισμένων» -δηλαδή των μισθωτών- διάλυση της οικοδομής, ασύλληπτη φορολογία. Όλα αυτά, λοιπόν, έφερε η σημερινή Κυβέρνηση του γνωστού συνθήματος «λεφτά υπάρχουν».

Όμως, οι κρατικές σπατάλες δεν κόβονται. Όσα κόβει σήμερα η Βουλή –και σωστά το κάνει- και είναι 20 εκατομμύρια ευρώ, είναι τα αναλώσιμα του ΙΚΑ και των ασφαλιστικών ταμείων για ένα χρόνο.

Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής την απάντηση του Υπουργείου Εργασίας σε ερώτηση που έκανα στη Βουλή.

Δαπανήθηκαν για αναλώσιμα 20 εκατομμύρια ευρώ. Αυτά που κόβει η Βουλή, την προοπάθεια που κάνει η Βουλή, τη βλέπει κανείς να χάνεται σ' αυτό το πιθάρι με τις πέντε χιλιάδες τρύπες, που είναι το κράτος για τα αναλώσιμα του ΙΚΑ και των ασφαλιστικών ταμείων, δηλαδή για ξύστρες, μολύβια, στυλό, γόμες, χαρτιά τουαλέτας, μελάνια ή δεν ξέρω τι άλλο, για αναλώσιμα. Μόνο για τα αναλώσιμα δαπανήθηκαν 20 εκατομμύρια ευρώ!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με το νέο προϋπολογισμό κόβονται –και πολύ ορθά- περίπου 20.000 ευρώ από τους Βουλευτές. Πέρυσι, μειώθηκαν και τα επιδόματά μας –πολύ ορθά- και οι αποζημιώσεις που παίρναμε.

Μάλιστα, εμείς που ήμασταν μέλη στην Εξεταστική Επιτροπή για τη «SIEMENS», αλλά και οι υπόλοιποι συνάδελφοι που συμμετείχαν στις άλλες εξεταστικές επιτροπές δούλεψαμε για δέκα μήνες –ξέρει ο κ. Οικονόμου- συμμετείχαμε σε συνεδριάσεις χιλίων εκατό ωρών, εξετάσαμε εκατόν σαράντα δύο μάρτυρες – όλα αυτά τα «μπουμπούκια» που παρήλασαν από την επιτροπή μας- και δεν πήραμε δεκάρα και πολύ καλά κάναμε. Παραιτηθήκαμε όλοι οικειοθελώς και δεν αμειφθήκαμε. Επαναλαμβάνω, βέβαια, ότι πολύ σωστά κάναμε.

Όμως, όση μείωση και να κάναμε, αυτή είναι μια μικρή σταγόνα σ' αυτόν τον ωκεανό της κρατικής σπατάλης των υπουργείων, των παρατρεχάμενων, των συμβούλων και όλων των υπολοίπων. Πολύ σωστά, λοιπόν, τώρα η Βουλή καθιερώνει το ΑΣΕΠ για τις προσλήψεις.

Εγώ συνέπεσε να έχω δώσει σε πολλούς διαγωνισμούς και για την Ευρωβουλή με εκατό χιλιάδες υποψηφίους κάθε φορά από όλη την Ευρώπη. Επίσης, πέρασα από καμιά δεκαριά διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ στην Ελλάδα, αλλά βρισκόμουν στο εξωτερικό και δεν μπορούσα να διοριστώ εδώ. Λογικό. Όπως χιλιάδες άλλοι άνθρωποι, δηλαδή, πήγαινα να διοριστώ στο δημόσιο μέσω του ΑΣΕΠ και δεν προσπαθούσα να μπω από το παράθυρο.

Τι γίνεται, όμως, σήμερα στη Βουλή; Για να απαντήσουμε σ' αυτό το ερώτημα, θα πρέπει να αντικρίσουμε την αλήθεια κατάματα. Άραγε, υπάρχουν πολλοί υπάλληλοι της Βουλής που έχουν μπει με διαγωνισμό ή μήπως είναι μετρημένοι; Ας κάνουμε κάποιους και την αυτοκριτική μας, τέλος πάντων, γι' αυτά τα τριάντα έξι χρόνια που έχουν διοριστεί οι πάντες στη Βουλή! Ας πάρουν κάποιος την ευθύνη και ας μην την πληρώνουμε όλοι μαζί, ενώ δεν έχουμε διορίσει κανέναν. Ορισμένοι από εμάς δεν έχουν διορίσει απολύτως κανέναν.

Γι' αυτό, λοιπόν, υποστηρίζω –και το έχω πει και δημόσια- την επαναξιολόγηση αυτών που έχουν μπει στη Βουλή, τουλάχιστον από το 2000 και πέρα, μέσω ενός διαφανούς διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και φυσικά την πλήρη εφαρμογή όλων των διαγωνισμών του ΑΣΕΠ από εδώ και εμπρός και στο διηνεκές.

Φτάσαμε να μην υπάρχει δακτυλογράφος –δεν είναι αυτό ευθύνη του Προεδρείου- και στενογράφος στις εξεταστικές επιτροπές στην Ολομέλεια, στις Διαρκείς Επιτροπές και να αναβάλονται συνεδριάσεις. Το ζήσαμε αυτό στην Εξεταστική της «SIEMENS». Και δουλεύουν αυτοί οι άνθρωποι, οι στενογράφοι, δεκαέξι και δεκαεπτά ώρες και πηγαίνουν δύο η ώρα το πρωί στο σπίτι τους. Και είναι οι υπάλληλοι που μπήκαν με διαγωνισμό. Δηλαδή, την πλήρωση αυτοί που μπήκαν με αξιολογικά κριτήρια. Κάποιοι άλλοι όμως που δεν μπήκαν με αξιολογικά κριτήρια βλέπουμε ότι κάθονται επί χρόνια καθισμένοι σε καρέκλες χωρίς να κάνουν τίποτα. Αυτή είναι η αλήθεια. Νοικιάζουμε κι άλλα κτήρια γιατί δεν έχουμε πού να τους βάλουμε. Και τα άλλα τα παιδιά του κόσμου που δεν είχαν μάρμπα στην Κορώνη και δεν μπόρεσαν να διοριστούν; Είναι δίκαιο αυτό που συμβαίνει όλα αυτά τα χρόνια; Δεν πρέπει να διορθώσουμε έστω και αναδρομικά αυτήν την αδικία με μια τίμια επαναξιολόγηση μέσω του ΑΣΕΠ;

Ας δούμε τώρα τη μείωση του προϋπολογισμού της Βουλής αυτά τα δυο χρόνια κατά 24 εκατομμύρια ευρώ. Καλά κάνουμε και κόβουμε, αλλά τι κόβουμε; Προμήθειες εξοπλισμού. Πολύ καλά. Άριστο είναι που κόβουμε και τις προμήθειες επίπλων, αν και άποψη του ΛΑΟΣ είναι ότι πρέπει να μηδενιστούν τελείως οι προμήθειες. Καλό είναι που περικόπτουμε τις επιχορηγήσεις. Φυσικά δεν θα ακουστεί έπαινος από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Όμως το κάνουμε και αυτό αποτελεί τίτλο τιμής για το Προεδρείο. Την πληρώνουν όμως και οι δαπάνες για τα εθνικά κειμήλια και τα έργα τέχνης. Κάθε κοινοβούλιο της Ευρώπης πρέπει να έχει ένα επαρκές ποσό για την προμήθεια έργων τέχνης και κειμηλίων, κειμηλίων που σε εμάς είναι δεμένα με την ιστορία της Ελλάδας. Σε αυτό το θέμα το ελληνικό Κοινοβούλιο πρέπει να έχει δυναμικό ρόλο και μάλιστα διεθνώς. Η Ελλάδα έχει καταληστευτεί από τους αρχαιοκάπηλους που δεν έχουν αφήσει λίθο επί λίθο. Θα μπορούσαν να κοπούν τελείως οι δαπάνες για την αγορά νέων επίπλων ή κλιματιστικών και φαξ και να πάνε αυτά τα λεφτά για την αγορά κειμηλίων και αρχαιοτήτων που έχουν κλαπεί.

Άλλη μια πρόταση για την εξοικονόμηση πόρων είναι να υπάρξει παρέμβαση στους Έλληνες Ευρωβουλευτές οι οποίοι παίρνουν πολύ σημαντικές αποζημιώσεις από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δεν είναι εκλεγμένοι με σταυρό. Έτσι είναι το σύστημα. Είναι καταπληκτική η πρωτοβουλία του κ. Πετσάλνικου για τη δημιουργία του ταμείου για τη μείωση του δημοσίου χρέους. Συμμετέχουν σε αυτό οι Ευρωβουλευτές; Κάθε μήνα από τις πολύ σημαντικές αποζημιώσεις που παίρνουν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα μπορούσαν να δίνουν ένα σημαντικό ποσό, ο καθένας για τη μείωση του δημοσίου χρέους. Αν δεν θέλουν να το κάνουν αυτό, μήπως πρέπει να σκεφτούμε εμείς που είμαστε εκλεγμένοι με σταυρό να σταματήσουμε τις παροχές της Βουλής προς τους Έλληνες Ευρωβουλευτές για τον απλούστατο λόγο ότι οι αμοιβές τους είναι πολλαπλάσιες από τις δικές μας. Ήδη τους δίδεται από την Ευρωβουλή επίδομα γραμματείας το

οποίο ξεπερνάει τις 16.000 ευρώ το μήνα. Από αυτά τα λεφτά μπορούν να έχουν ευάριθμους και πολύ καλά αμειβόμενους συνεργάτες. Νομίζω ότι στην κατάσταση που είμαστε πολυτέλειες τέτοιου είδους με παροχή συνεργατών, αυτοκινήτων, αποσπασμένων δημοσίων υπαλλήλων δεν επιτρέπονται. Θα μπορούσαν οι Ευρωβουλευτές να πάρουν και εκείνοι τις ευθύνες τους.

Να δεσμευτούμε ότι θα υπάρχει ένα ενιαίο μισθολόγιο για τους υπαλλήλους της Βουλής. Μπορεί να είναι δυσάρεστο και ορισμένοι υπάλληλοι της Βουλής να ξυνίζον τα μούτρα τους ακούγοντας αυτά τα πράγματα αλλά δεν μπορούμε να υφιστάμεθα κριτική ενώ δεν φταίμε για τη σημερινή κατάσταση. Δεν μπορούν να υπάρχουν δυο μέτρα και δυο σταθμά για τη σημερινή κατάσταση.

Η Βουλή, λοιπόν, δείχνει με τον προϋπολογισμό του 2011 ότι συμμετέχει στην κρίση. Κάνει περικοπές γύρω στο 10% του προϋπολογισμού της. Άρα, συμμετέχει στο βαθμό που της αναλογεί. Περιμένουμε όμως ακόμα να δούμε πότε θα περικόψουν όλα τα Υπουργεία και οι οργανισμοί κατά 10% τις σπατάλες τους και τα ασύλληπτα ποσά που δίνουν για αναλώσιμα, για δεξιώσεις, για ενοίκια, για κοινόχρηστα. Απίστευτα ποσά φεύγουν από το δημόσιο. Για παράδειγμα, το Υπουργείο Οικονομικών για οκτώ μήνες για τα κτήριά του έδωσε 26 εκατομμύρια ευρώ ενοίκια, όταν το κέντρο της Αθήνας είναι γεμάτο από δημόσια κτήρια που είναι άδεια. Δάσκαλε που δίδασκες και νόμο δεν εκράτεις. Το Υπουργείο Οικονομικών που υποτίθεται ότι έπρεπε να είναι νοικοκυρεμένο για να μη φεύγουν τόσα εκατομμύρια, δίνει τόσα για ενοίκια. Έχω εδώ την απάντηση του κ. Παπακωνσταντίνου σε ερώτηση που έκανα και θα την καταθέσω. Μόνο για το κτήριο που βρίσκεται ακριβώς απέναντι, το κεντρικό κτήριο της Πλατείας Συντάγματος δίνουν 3,6 εκατομμύρια ευρώ για ενοίκια. Άλλο έγγραφο με υπογραφή του κ. Παπακωνσταντίνου που θα το καταθέσω στα Πρακτικά. Μόνο για κοινόχρηστα αυτό το κτήριο δίνει 515.000 ευρώ. Θα το καταθέσω και αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επιτέλους θέλω να ξέρω, πότε επιτέλους το κράτος θα αντιληφθεί ότι πρέπει να μετάρχει, όπως κάνει η Βουλή, στη μείωση των δαπανών αφού ένας ολόκληρος λαός έχει μπει στην πρέσα, αλλά βλέπει ότι το πάρτι συνεχίζεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Νομίζω ότι είναι φανερό σε όλους τους συναδέλφους ότι έχει μια ιδιαίτερη σημασία η σημερινή συζήτηση διότι αφορά την ουσία της δημοκρατίας μας, την ουσία του πολιτεύματός μας, του οποίου κύριος εκφραστής είναι η Εθνική μας Αντιπροσωπεία. Και ο προϋπολογισμός της Βουλής έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον διότι δίνει μηνύματα και κατευθύνσεις σε όλη την κοινωνία.

Επιτρέψτε μου να κάνω πέντε ενότητες παρατηρήσεων γύρω από τον προϋπολογισμό της Βουλής, προκειμένου να καταθέσουμε τις απόψεις μας για αυτό το θέμα. Πρώτον, μέσα από τον προϋπολογισμό διαφαίνεται ότι και η Βουλή, δυστυχώς, εφαρμόζει σκληρά αυτό που λέμε πολιτική λιτότητας –εγώ τη λέω πολιτική λεηλασίας- των εισοδημάτων των μισθοσυντηρητών και των συνταξιούχων. Και από αυτόν τον προϋπολογισμό και από τον περσινό διαφαίνεται ότι υπάρχουν άγριες περικοπές σε μισθούς και άλλου είδους απολαβές όλων όσων εργάζονται στη Βουλή.

Το ερώτημα που ανακύπτει είναι αν αυτό είναι το πρόβλημα της ελληνικής δημοκρατίας. Είναι οι μισθοί των εργαζομένων στο δημόσιο γενικότερα; Αυτό είναι το θέμα που πρέπει να αντιμετωπιστεί, προκειμένου να ανοίξουμε θετικούς δρόμους διεξόδου από την κρίση; Οι μισθοί και οι συντάξεις είναι το πρόβλημα στην Ελλάδα; Χάρη στους μισθούς και στις συντάξεις που υποτίθεται ότι είναι παχυλό, όπως λένε ορισμένοι, περισσότερο στο δημόσιο από τον ιδιωτικό τομέα, φτάσαμε στα όρια της πτώχευσης ή είμαστε σε πτώχευση; Αυτή η προπαγάνδα πλέον δεν έχει καμ-

μία απολύτως αξία στην ελληνική κοινωνία, διότι βλέπουμε ότι παρά τις άγριες περικοπές ή και εξαιτίας τους, η χώρα από τότε που άρχισε να εφαρμόζεται αυτό το μνημονιακό πρόγραμμα όχι μόνο δεν πηγαίνει καλύτερα, αλλά βαδίζει από το κακό στο χειρότερο.

Διαφωνούμε ριζικά. Το πρόβλημα του δημοσίου, που ασφαλώς έχει πρόβλημα, το πρόβλημα του κράτους, θα έλεγα γενικότερα, δεν είναι οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων. Και το πρόβλημα της Βουλής δεν είναι οι απολαβές όσων εργάζονται στη Βουλή. Το πρόβλημα του δημοσίου, ασφαλώς είναι η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα του, η ικανότητά του να παίζει το ρόλο του στην ανάπτυξη της χώρας και στην αναπτυξιακή της και κοινωνική της προοπτική. Αλλά αυτά τα προβλήματα όχι μόνο δεν αντιμετωπίζονται με τη μείωση των μισθών, αλλά οξύνονται και διαμορφώνουν καταστάσεις, οι οποίες είναι άκρως επώδυνες και νοσηρές.

Βεβαίως, καταλαβαίνουμε ότι η εισοδηματική πολιτική, η οποία εφαρμόζεται στη Βουλή, στην Εθνική Αντιπροσωπεία, δεν αποφασίζεται μόνο από αυτήν εδώ την Αίθουσα, αλλά συνδέεται με τη γενικότερη κυβερνητική πολιτική. Αυτό, όμως, δεν παύει να την καθιστά εξίσου απαράδεκτη, εξίσου οδυνηρή και πολύ περισσότερο θα έλεγα, διότι πολύ φοβούμαι πως μετά τις εκλογές και λόγω του εκτροχασμού του προϋπολογισμού του 2010 –τα στοιχεία τα γνωρίζετε, τα χθεσινά- αλλά και λόγω της αναθεώρησης, η οποία θα γίνει από την EUROSTAT, θα μπορούμε σ' ένα δεύτερο γύρο πολύ σκληρότερων μέτρων. Και πολύ φοβούμαι ότι εξαιτίας αυτού του δεύτερου γύρου των σκληρότερων μέτρων, για τα οποία «απειλήθηκε» η χώρα με εκλογές, θα σημαίνουν και θα έχουν ως επίπτωση –ίσως, θα έλεγα- την αναθεώρηση αυτού του προϋπολογισμού της Βουλής στην πορεία με περικοπές ιδιαίτερα στον τομέα των μισθών.

Η δεύτερη παρατήρηση που θέλω να κάνω αφορά ειδικότερα το θέμα που συζητάμε σήμερα, τις αποζημιώσεις των Βουλευτών. Οι αποζημιώσεις των Βουλευτών, μαζί με όλα όσα τις συνοδεύουν, ασφαλώς πρέπει να πει κανείς ευθέως –τουλάχιστον αυτή είναι και η προσωπική μου γνώμη- δεν είναι το μείζον πρόβλημα για το ελληνικό πολιτικό σύστημα και ευρύτερα θα έλεγα για την οικονομική μας πορεία. Αλίμονο. Ασφαλώς υπάρχει και περισσεύει πολύς λαϊκισμός στις επιθέσεις που γίνονται σχετικά με τα θέματα που αφορούν τις αποζημιώσεις των Βουλευτών και τις ειδικές παροχές. Θα έλεγα ότι πολλές φορές το πνεύμα της κριτικής και για τις αποζημιώσεις και για τις παροχές των Βουλευτών δεν είναι το να βελτιωθεί η κατάσταση, να αναβαθμιστεί γενικά η Βουλή, να εξορθολογιστούν κάποια πράγματα, αλλά συχνά θα έλεγα ότι το πνεύμα είναι ένας στεφρός αντικοινοβουλευτισμός, ο οποίος δεν ξέρω τι δρόμους μπορεί αύριο να ανοίξει εφόσον το επιτρέψουν και οι συνθήκες. Πάντως όχι ευχάριστους, αλλά άκρως επικίνδυνους δρόμους.

Ωστόσο, κύριοι συνάδελφοι και συναδέλφισσες, υπάρχει ένα πρόβλημα σχετικά με τις απολαβές, σχετικά με την αποζημίωση των Βουλευτών. Είναι ένα πρόβλημα, το οποίο πρέπει να δούμε κατάματα και να το αντιμετωπίσουμε ευθέως. Δεν μιλάω τόσο για το ύψος όσο αναφέρομαι στον τρόπο που συναθροίζονται τελικά οι τελικές απολαβές του Βουλευτή. Μιλάω για τα ειδικά επιδόματα, για τις ειδικές παροχές. Μιλάω επίσης και για τις αμοιβές των επιτροπών.

Η πρότασή μου, η πρότασή μας –θα το έλεγα έτσι με έναν πληθυντικό γενναιότητας- είναι να υπάρξει ένας εξορθολογισμός συνολικός της βουλευτικής αποζημίωσης. Να πάμε σε ένα συνολικό αριθμό εύλογης, δίκαιης αποζημίωσης, διαφανέστατης, γνωστής στον ελληνικό λαό, η οποία να περιέχει ό,τι ανάγκες μπορεί και πρέπει να καλύψει ένας Βουλευτής, για να σταματήσει έτσι κάθε είδους επιμέρους αμοιβή ή αποζημίωση είτε αυτή είναι στο αυτοκίνητο είτε είναι στις επιτροπές είτε είναι για έξοδα κίνησης κ.λπ., έτσι ώστε να είναι τα πάντα εύληπτα, εύλογα, γνωστά και να σταματήσει αυτή η περιρρέουσα ατμόσφαιρα, η οποία μπορεί να έχει και δικαιολογημένα στοιχεία κριτικής, συχνά όμως, έχει και αδικαιολόγητα και, εν πάση περιπτώσει, βλάπτει το πολιτικό σύστημα και βλάπτει ιδιαίτερα, θα έλεγα, τη δημοκρατία. Αυτή είναι μια θέση, μια πρόταση που μπορούμε να την εξετάσουμε, να τη συζητήσουμε και νομίζω ότι ανοίγει τυπικούς δρόμους.

Επειδή έγινε συζήτηση, θα πω μία κουβέντα και για το λεγόμενο «πόθεν έσχες». Έγινε μεγάλη συζήτηση επ' αυτού. Μου κάνει εντύπωση ένα πράγμα: Στο «πόθεν έσχες» των Βουλευτών, το πρόβλημα δεν είναι το «πόθεν». Επειδή για ένα μικρό διάστημα είχα κάνει σχετική επιτροπή, το «πόθεν» ελέγχεται απολύτως. Και ελέγχεται, θα έλεγα, αυστηρά. Μπορούμε να το κάνουμε ακόμα πιο αυστηρά -ασφαλώς να το κάνουμε- και από δικαστικούς και από ορκωτούς ελεγκτές. Προσωπικά εμένα με καλούν και για το τελευταίο ευρώ που δηλώνω αν και πόσο το καλύπτω και από πού και τι και πώς, σχεδόν εξονυχιστικά, θα έλεγα. Το πρόβλημα, λοιπόν, πού είναι; Και εκεί πρέπει να επικεντρώσουμε την προσοχή μας. Το πρόβλημα είναι στο «έσχες». Δηλαδή, αν δηλώνονται τα πραγματικά περιουσιακά στοιχεία από όλους μας, διότι, αν δηλωθούν και δεν μπορούν να καλυφθούν από αντίστοιχα νόμιμα εισοδήματα, αυτό βγαίνει στην επιφάνεια πάρ' αυτά. Βγαίνει αμέσως στην επιφάνεια. Επομένως, το πρόβλημα είναι πώς μπορεί να ελεγχθεί το «έσχες». Και εδώ είναι ένα μεγάλο κεφάλαιο που δεν θέλω να το ανοίξω αυτήν τη στιγμή γιατί έχει πολλές παραμέτρους, αλλά πάντως εκεί πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας.

Η τρίτη παρατήρηση που θέλω να κάνω είναι αυτό που είχα τονίσει και πέρυσι στον προϋπολογισμό και το οποίο αφορά τις διάφορες επιχορηγήσεις της Βουλής, ιδιαίτερα αυτές που δίνονται σε πολιτιστικά ιδρύματα και σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Στην επιτροπή κάναμε μία σχετική συζήτηση γι' αυτά τα κονδύλια, τα οποία βεβαίως έχουν μειωθεί αρκετά, θα έλεγα πάρα πολύ σημαντικά τα τελευταία χρόνια και στον προϋπολογισμό του 2011. Πράγματι, είναι μειωμένα. Ωστόσο, νομίζω ότι είναι ένας κωδικός, στον οποίο πρέπει για ευνόητους λόγους και προφανείς να υπάρχει διαφάνεια και να είναι σε πλήρη γνώση των πάντων, το πού η Βουλή επιχορηγεί και γιατί. Να υπάρχει αιτιολόγηση.

Η τέταρτη παρατήρηση -και νομίζω πάρα πολύ σημαντική- είναι αυτή που αφορά συνολικά το προσωπικό της Βουλής. Αν ρίξουμε μια ματιά στους σχετικούς πίνακες, θα δούμε εντυπωσιασμένοι, θα έλεγα, ότι φτάσαμε στο σημείο το τακτικό προσωπικό, το μόνιμο προσωπικό της Βουλής, να είναι τελικά μειωμένα στο σύνολο αυτών που εργάζονται στη Βουλή. Να είναι, δηλαδή, περισσότεροι οι μετακλητοί και κυρίως αυτοί που δουλεύουν με σχέσεις ιδιωτικού δικαίου από το μόνιμο προσωπικό. Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει ότι η Βουλή έχει δώσει την κατεύθυνση και τον προσανατολισμό ριζικής αλλαγής στην ουσία των εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο τομέα. Αυτό, για εμάς, τουλάχιστον, δεν είναι καθόλου θετικό μήνυμα. Έδωσε κάποιες διευκρινίσεις, βεβαίως, ο Πρόεδρος και φαντάζομαι ότι τα νούμερα -δεν τα έχω συγκρατήσει- μπορεί ίσως να τα καταστήσει πιο ακριβή: Έχουμε τακτικό προσωπικό επτακόσιους πενήντα τέσσερις, μετακλητούς εβδομήντα εννιά και με σχέση προσωπικού, ιδιωτικού δικαίου εξακόσιους ενενήντα πέντε. Από αυτούς τους εξακόσιους ενενήντα πέντε αρκετοί είναι με συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Αυτή η κατάσταση μας βρίσκει ριζικά αντίθετους. Πιστεύουμε ότι η Βουλή πρέπει να ξεκινήσει μία προσπάθεια να την αλλάξει και να την αλλάξει ριζικά στα επόμενα χρόνια και να την αλλάξει με απόλυτη διαφάνεια στις προσλήψεις, χωρίς να αφήνονται σε καμμία περίπτωση «παράθυρα» για προσλήψεις, οι οποίες δεν θα είναι αυτές που η κοινή γνώμη θεωρεί δίκαιες.

Τελειώνω με ένα θέμα, το οποίο μπορεί να φανεί λεπτομέρεια, αλλά κατά τη γνώμη μου δεν είναι καθόλου. Η Βουλή έχει αναθέσει σε υπεργολαβίες ορισμένες δραστηριότητες και υπηρεσίες που προσφέρονται είτε σ' αυτήν την Αίθουσα είτε σε άλλες υπηρεσίες της Βουλής, όπως το καφεενείο, όπως το εστιατόριο, αλλά δυστυχώς, θα έλεγα, και δραστηριότητες που αφορούν και τον καθαρισμό κτηρίων της Βουλής.

Εγώ προσωπικά έχω γίνει δέκτης παραπόνων, θα έλεγα, όσον αφορά τις εργασιακές σχέσεις που υπάρχουν σ' αυτές τις υπεργολαβίες από αυτούς τους υπεργολάβους. Και αναφέρομαι είτε στις μισθολογικές απολαβές και τη νομιμότητά τους και την τήρηση της εργασιακής νομοθεσίας, είτε στο ωράριο της απασχόλησής τους ακόμα και σε θέματα που αφορούν την ασφάλισή τους.

Νομίζω ότι η Βουλή πρέπει να σταματήσει αυτού του είδους τις

υπηρεσίες μέσω υπεργολάβων, το οποίο, κατά τη γνώμη, μου δεν είναι συμβατό με το δικό της ρόλο. Η Βουλή πρέπει να αναλάβει αυτές τις υπηρεσίες με προσωπικό το οποίο θα είναι δικό της και, από κει και πέρα, νομίζω ότι πρέπει να επιληφθούμε και εμείς για το τι είδους εργασιακή σχέση υπάρχει και κατά πόσον είναι όχι μόνο νόμιμη, αλλά και συμβατή με τις άλλες εργασιακές σχέσεις που υπάρχουν σ' αυτήν την Αίθουσα σε αυτού του είδους τις εργολαβίες.

Εδόθησαν κάποιες εξηγήσεις, έχουν γίνει κάποιοι έλεγχοι, όπως μας είπε και ο Πρόεδρος της Βουλής, από το ΣΕΠΠΕ και έχουν βρεθεί και πράγματα τα οποία δεν ήταν καθόλου ευχάριστα. Και υποτίθεται ότι έχουν μπει και κυρώσεις. Δεν ξέρω κατά πόσον αυτές οι κυρώσεις ήταν αποτελεσματικές ή ήταν από αυτές τις κυρώσεις που, ξέρετε, μπαίνουν πρόστιμα, αλλά δεν τηρούνται.

Εν πάση περιπτώσει, νομίζω ότι πρέπει να δείξουμε ιδιαίτερη προσοχή απέναντι σε τέτοιου είδους καταστάσεις, οι οποίες είναι λεπτές και οι οποίες δίνουν μηνύματα, τα οποία η Βουλή πρέπει να προσέξει πάρα πολύ να είναι θετικά προς την κοινωνία.

Για όλους αυτούς τους λόγους και κυρίως, θα έλεγα, για το θέμα των μισθών και των μειώσεων μισθών που υπάρχουν, αλλά και για το θέμα των εργασιακών σχέσεων στο προσωπικό της Βουλής, δεν θα μπορέσουμε να δώσουμε θετική ψήφο στον προϋπολογισμό της Βουλής. Και αυτό θα το εκφράσουμε με το «παρών».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γείτονας.

Μέχρις ότου έρθει ο κ. Γείτονας στο Βήμα, σας γνωστοποιώ ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τέσσερις μαθητήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί από το 3ο Γενικό Λύκειο Παλαιού Φαλήρου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για το λόγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό της Βουλής του 2011 γίνεται σε μια ώρα που στη χώρα μας συνεχίζεται και κορυφώνεται, θα έλεγα, η προσπάθεια σωτηρίας, η προσπάθεια για έξοδο από την οικονομική κρίση, μια προσπάθεια συνολική που δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να ανακοπεί. Πρέπει και μπορεί να βγει πέρα αυτή η προσπάθεια, όχι μόνο για να διαψευστούν οι Κασσάνδρες - και άκουσα και προηγουμένως στην Αίθουσα Κασσάνδρες - αλλά κυρίως γιατί μόνο έτσι οι θυσίες που έχει κάνει ο ελληνικός λαός και που ακόμη κάνει, θα πιάσουν τόπο.

Ο προϋπολογισμός της Βουλής σε κάθε περίπτωση δεν είναι δική μας εσωτερική υπόθεση. Αφορά πρωτίτως τους πολίτες, γιατί αναφέρεται σε δημόσιο χρήμα, και ιδιαίτερα σε αυτήν την περίοδο οι πολίτες περιμένουν από μας μια παραδειγματική συμβολή στην αποκλιμάκωση του ελλείμματος, μια αναλογική τουλάχιστον, θα έλεγα, συνεισφορά στα βάρη. Και δικαιολογημένα.

Ο προϋπολογισμός που μας εισηγείται ο Πρόεδρος αντιστοιχεί στη συγκυρία και στις ανάγκες, πιστεύω, ανταποκρίνεται στις σημερινές απαιτήσεις. Είναι μειωμένος περίπου κατά 10% σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2010. Τα στοιχεία, οι περικοπές των κονδυλίων και οι λεπτομέρειες αναφέρθηκαν από την εισηγήτριά μας κ. Αντωνίου. Έτσι εγώ θέλω να περιοριστώ στο λίγο χρόνο που έχω σε ορισμένες επισημάνσεις για τη λειτουργία μας και σε ορισμένες παρατηρήσεις για τον προϋπολογισμό.

Διανύουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια περίοδο δύσκολη, πρωτοφανή ίσως στην ιστορία του κοινοβουλευτισμού. Έχει βαθιά τρωθεί η αξιοπιστία σε όλο το πολιτικό φάσμα, στο πολιτικό σύστημα. Ζήσαμε ακραίες καταστάσεις, προσφάτως με αποκορύφωμα εκείνο το τρομακτικό, απολίτικο, και επικίνδυνο με ιστορικά δεδομένα - σύνθημα «κάψτε τη Βουλή»!

Ασφαλώς οι πολιτικοί δεν είμαστε άμοιροι των ευθυνών για το

ρήγμα που φαίνεται ότι έχει συμβεί μεταξύ πολιτικής και πολιτών. Και κατά καιρούς με τις πράξεις και τις αβελτηρίες μας συμβάλαμε στην κρίση αξιοπιστίας. Άλλο όμως αυτό και άλλο οι ακραίες καταστάσεις που βλέπουμε.

Ο κοινοβουλευτισμός είναι θεμέλιο της δημοκρατίας. Διάβαζα προχθές στο «ΒΗΜΑ» μια δήλωση του Γάλλου φιλοσόφου Λεβί. Αξίζει να τη σημειώσω. Έλεγε μεταξύ των άλλων, επί λέξει: «Η αντιπροσωπευτική δημοκρατία παραμένει λειτουργική, παρά τις εγγενείς ατέλειές της, σε επίπεδο κρατών». Και συμπλήρωνε: «Δεν γνωρίζω καλύτερο πολίτευμα από τη δημοκρατία σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης». «Όμως» πρόσθετε «οι ατέλειες του συστήματος είναι τόσο κραυγαλέες που απαιτούν πραγματική δουλειά από πλευράς πολιτικών».

Εγώ το προσυπογράφω. Αυτό είναι πραγματικά, το καθήκον. Έχουμε πάρα πολλή δουλειά μπροστά μας. Γιατί εγγενείς αδυναμίες υπήρχαν πάντα. Οι παθογένειες είναι χρόνιες, ασχέτως αν είναι τώρα σε έξαρση. Προχθές είχαμε το μνημόσυνο για τα εβδομήντα τέσσερα χρόνια από το θάνατο του Αλέξανδρου Παπαναστασίου, του πατέρα της Δημοκρατίας. Και με την ευκαιρία θυμήθηκα ορισμένα λόγια που έλεγε για τα κόμματα, για τις παθογένειες της πολιτικής. Έλεγε μάλιστα από τότε, από την εποχή του Μεσοπολέμου, για τα καρκινώματα στο δημόσιο βίο.

Άρα, έχουμε πράγματι πολλή δουλειά να κάνουμε. Και οι Βουλευτές και το Κοινοβούλιο πρέπει να εκπέμπουμε πρότυπο, παράδειγμα, όσον αφορά τη λειτουργία, τη στάση και τη συμπεριφορά μας. Έτσι πιστεύω ότι έτσι θα ενισχύσουμε και την αξιοπιστία μας και θα δώσουμε απάντηση σε όσους καλοθελητές επιχειρούν, εκμεταλλευόμενοι, όπως είπαμε, εγγενείς αδυναμίες, παθογένειες, να ρίξουν το ανάθεμα στο κοινοβουλευτικό σύστημα.

Δεν μπορούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αφήσουμε τον κορυφαίο θεσμό βορά σε κάθε είδους ανευθυνούπευθυνους και καλοθελητές. Σε εκείνους ιδιαίτερα που σκόπιμα καλλιεργούν ένα στείορ αντικοινοβουλευτισμό, με μηδενισμό των πάντων, με προσπάθεια απαξίωσης όλων των δημοκρατικών θεσμών. Πρέπει να αντιδράσουμε στην πράξη.

Και επειδή έγιναν προηγουμένως σχετικές αναφορές, θέλω να πω τι εννοώ όταν λέω να αντιδράσουμε στην πράξη; Να δείξουμε, για παράδειγμα, έμπρακτα ότι η ασυλία των Βουλευτών δεν ταυτίζεται με την ατιμωρησία, γιατί αυτό δυστυχώς έχει περάσει στον κόσμο με δικές μας λάθος αποφάσεις και επιλογές. Να δείξουμε ότι το «πόθεν έσχες», πραγματικά μπορεί να ελέγχει πέραν από το πόθεν όσο γίνεται το «έσχες», δεν είναι απλά στάχτη στα μάτια, όπως θέλουν να πιστέψει ο κόσμος. Γιατί, πραγματικά, μπορούν να βρεθούν και τα εισοδήματα και το πώς από νόμιμα εισοδήματα, δημιουργούνται ή όχι τα περιουσιακά στοιχεία των Βουλευτών. Να δείξουμε ακόμα ότι ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών – γιατί αυτό έχει περάσει στον κόσμο – δεν είναι ταυτόσημος με την παραγραφή.

Να πείσουμε γενικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η πολιτική διατηρεί την αυτονομία της απέναντι σε ανερχόμενες, μη δημοκρατικά νομιμοποιημένες ιδιωτικές εξουσίες. Και αναφέρομαι στις εξουσίες της οικονομίας και των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Κυρίες Πρόεδρε, θα κάνω στο σημείο αυτό και μία διαπίστωση, την οποία οφείλω. Θεωρώ ελλειμματική, ιδιαίτερα σε αυτήν την περίοδο που βάλλεται ο κοινοβουλευτισμός που λιθοβολείται από παντού το σύστημα, την υπεράσπιση του Κοινοβουλίου και των κοινοβουλευτικών θεσμών από όλους μας και ιδιαίτερα από την πολιτική και την πνευματική ηγεσία του τόπου. Αυτό θέλω να σημειωθεί.

Όσον αφορά τώρα τις παρατηρήσεις για τον προϋπολογισμό, επανέρχομαι σε ορισμένα ζητήματα στα οποία είχα αναφερθεί και στο παρελθόν και στα οποία θεωρώ ότι εκκρεμεί η βελτίωση τους.

Πρώτον, και από την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2010 προκύπτουν πολλές επιμέρους τροποποιήσεις σε κατηγορίες δαπανών και κονδύλια χωρίς να λαμβάνει γνώση η Βουλή. Σε αυτές τις περιπτώσεις πιστεύω ότι θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον ενημέρωση της Βουλής, όταν γίνονται τέτοιες αλλαγές.

Δεύτερον, και στον προϋπολογισμό του 2011 εξακολουθούν

οι δαπάνες για τα έργα να είναι κατανεμημένες σε διάφορους κωδικούς. Αυτό δεν μας βοηθά στο να διαμορφώσουμε μία εικόνα συνολικά για τις επενδύσεις που κάνει η Βουλή και για την πορεία των έργων.

Τρίτον, υπάρχει σε ορισμένες περιπτώσεις μεγάλη διαφορά μεταξύ εκτιμήσεων και πραγματοποιήσεων των κονδυλίων, κάτι που δίνει εκ πρώτης όψεως ψευδή εικόνα πλαστότητας στον προϋπολογισμό, ενώ δεν είναι έτσι τα πράγματα. Υπάρχουν αυτές οι διαφορές. Σε αυτήν την περίπτωση πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι θα πρέπει να επανεκτιμηθούν οι δαπάνες από μηδενική βάση.

Τέταρτον, είναι θετικές οι μειώσεις στις επιχορηγήσεις των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου. Νομίζω ότι εδώ έγινε δραστική περικοπή κατά 2 εκατομμύρια ευρώ περίπου, αν θυμάμαι καλά. Συμφωνώ απόλυτα. Θα μπορούσε ίσως να ήταν και μεγαλύτερη. Επίσης, σε αυτήν την περίοδο της λιτότητας κύριε Πρόεδρε, οφείλω να πω ότι θα πρέπει να μειωθούν στο ελάχιστο οι δαπάνες για την τηλεόραση. Οι δαπάνες για τη λειτουργία της τηλεόρασης της Βουλής εννοώ.

Ψηφίζω τον προϋπολογισμό του 2011 και τον απολογισμό του 2009 και πιστεύω ότι όλοι οι συνάδελφοι, με πρώτον τον Πρόεδρο, με τη στάση, τη δράση και το παράδειγμά μας θα κάνουμε το παν για να επανακτήσουμε σταδιακά και σε στέρεες βάσεις σχέσεις εμπιστοσύνης με τους εντολείς μας, τους πολίτες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις αγορεύει βούλεται. Ήταν, ίσως, η μεγαλύτερη σύλληψη του ανθρώπου η σύλληψη της δημοκρατίας και του δημοκρατικού πολιτεύματος. Ήταν το μεγάλο διακύβευμα που ώθησε τους Αθηναίους να υπερασπιστούν αυτήν την δημοκρατία, τη νεαρή δημοκρατία, που είχαν συλλάβει, που ήταν σύλληψη ακριβώς εκείνης της εποχής απέναντι στον εκβαρβαρισμό. Ας σκεφθεί κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν εκείνη η δημοκρατία δεν είχε κατεδαφισθεί και είχε συνέχεια, ποια θα ήταν η εξέλιξη του ανθρώπου σήμερα.

Κυρίες Πρόεδρε, βιώνουμε ως κοινωνία και στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρώπη, που αποτελεί ως κοινωνικό και πολιτικό μοντέλο ίσως το παράδειγμα σε ολόκληρο τον κόσμο, μία βαθύτατη οικονομική, κοινωνική και πολιτική κρίση. Υπάρχει ένα ζητούμενο. Ποιος θα είναι ο κυρίαρχος σε αυτές τις εξελίξεις; Οι δυνάμεις της οικονομίας ή οι δυνάμεις της δημοκρατίας; Σε αυτήν την σύγκρουση δηλαδή που επιχειρούν οι εξεθωστικές δυνάμεις να ορίσουν και να προσδιορίσουν την εξέλιξη της ανθρωπότητας, θα βγει νικητής ο πολίτης ή ο υπήκοος, ο παθητικός αποδέκτης ρύθμισης της τύχης του από τους άλλους; Θα μπορεί, δηλαδή, η δημοκρατία να εμπέδωθει στη συνείδηση των ανθρώπων ή θα μπορέσουν κάποιοι να την μετατρέψουν σε δημοκρατορία; Δηλαδή, θα είναι ο άνθρωπος το υποκείμενο των εξελίξεων ως κοινωνία, ως πολιτεία ή οι δυνάμεις που πραγματικά επιχειρούν να απονευρώσουν, να αποσασθώσουν, να αποδυναμώσουν αυτούς τους πραγματικά σημαντικούς θεσμούς που έχουν ως σκοπό να υπηρετούν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου, που είναι η σημαντικότερη κατάκτηση μέχρι σήμερα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρθηκαν πάρα πολλοί αγορητές στο σύνθημα «να καεί η Βουλή». Πιστεύω ότι δεν ήταν ένα πολιτικό σύνθημα. Είναι ένα σύνθημα εκείνων των δυνάμεων που θέλουν, πραγματικά, τη κατεδάφιση της δημοκρατίας, γιατί αυτός ο ναός, αυτό το οχυρό της δημοκρατίας είναι ο στόχος όλων εκείνων των δυνάμεων, που θέλουν μέσα από τον έλεγχο και των ΜΜΕ να δημιουργήσουν μία απαξίωση στη συνείδηση της κοινωνίας με διάφορα τερτίπια, ώστε, πραγματικά, να μπορούν να χειραγωγούν τη δημοκρατία και τον πολιτικό κόσμο, αυτό το οχυρό που πραγματικά είναι το οχυρό που μπορεί να υπερασπιστεί και να αγωνιστεί και για τις αξίες της κοινωνικής δημοκρατίας και για τις αξίες της οικονομικής δημοκρατίας και για τις αξίες της οικονομικής δικαιοσύνης.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτόν τον ορυμαγδό καλείται ο πολιτικός κόσμος να υπερασπιστεί, όχι μόνο την αξιοπρέπεία του, αλλά και

αυτήν τη μεγάλη κατάκτηση που είναι η δημοκρατία σε αυτόν τον τόπο. Και παρά τα προβλήματα που βιώνουμε αυτήν την εποχή δεν μπορεί να ισοπεδωθεί όλη αυτή η εξέλιξη των τελευταίων τριάντα χρόνων σε αυτήν τη χώρα. Γιατί αυτή η χώρα έζησε τα τελευταία εκατό χρόνια δύο κατοχές, δύο παγκόσμιους πολέμους, δύο εμφύλιους πολέμους και δεν έμεινε στην εποχή του 1974. Δεν είναι ό,τι καλύτερο να μπαίνουμε στη λογική και του εξωραϊσμού, αλλά και του εκμηδενισμού. Είναι δύο όψεις του αυτού νομίσματος που οδηγούν στη φαλκίδευση και στην αγκύλωση μίας προοπτικής που πρέπει να οδηγήσει την κοινωνία στο ξέφωτο και στον περιορισμό αυτής της μεγάλης κοινωνικής ανασφάλειας, της αβεβαιότητας, του ιού της νέας φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Μόνο μέσα από αυτόν το χώρο μπορεί, πραγματικά, να ελπίζει κανείς ότι θα υπερασπιστούμε – και θα υπερασπιστεί αυτός ο χώρος – το σύνολο της κοινωνίας.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να αναφερθώ και εγώ στο «πόθεν έσχες». Έχουμε γίνει η χλεύη όλων αυτών που, πραγματικά, επιδιώκουν την απαξίωση της δημοκρατίας, γιατί ενδεχομένως και εμείς δεν έχουμε λάβει τα απαραίτητα μέτρα. Θα πρέπει, λοιπόν, να κάνουμε μία παρέμβαση στο θέμα του «πόθεν έσχες».

Δεν αφορά, νομίζω, κύριε Πρόεδρε, την κοινωνία το τι έχει κληρονομήσει κάποιος από τον πατέρα του ή την οικογένειά του. Αφορά την κοινωνία το τι έχει αποκτήσει στην περίοδο που είναι δημόσιο πρόσωπο. Ένα απλό πράγμα μπορεί να γίνει. Τα δηλωμένα εισοδήματα κάθε πολιτικού δημόσιου προσώπου από την ημέρα που αναλαμβάνει ένα δημόσιο λειτουργήμα, σε συνδυασμό με την αντικειμενική αξία της περιουσίας που διαθέτει και από εκεί και πέρα αν διαπιστωθεί ότι υπάρχει πλουτισμός – έχει καταθέσει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης μία ενδιαφέρουσα πρόταση – όποτε και να διαπιστωθεί αυτός ο πλουτισμός, ακόμη και από τη στιγμή που δεν είναι ο πολιτικός δημόσιο πρόσωπο, να δημεύεται. Να κλείσει αυτή η εκκρεμότητα κύριε Πρόεδρε. Δεν μπορεί να αναγράφεται στο «πόθεν έσχες» «αύξων αριθμός δεκαοκτώ ακίνητα» και να είναι, κύριε Πρόεδρε, ένα ακίνητο που είναι σε ένα χωριό, εξακοσίων μέτρων, χωρίς να φαίνεται, αν είναι ακίνητο στη Γλυφάδα ή στην Εκάλη. Απλώς αύξων αριθμός ένα ακίνητο.

Νομίζω, λοιπόν, ότι απλά πράγματα μπορούν να γίνουν, να αποσαφηνιστεί αυτή η ομηλώδης κατάσταση, η οποία πραγματικά δίνει τροφή σε όλες αυτές τις δυνάμεις που θέλουν τον πολιτικό κόσμο χειραγωγούμενο, υιοθετημένο και όχι χειραφετημένο.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με μια ρήση του Πλάτωνα. Σε όλους τους χώρους υπάρχουν και οι καταξιωμένοι και εκείνοι που ενδεχομένως δεν ανταποκρίνονται, πραγματικά, στις απαιτήσεις και στις αξίες που πρέπει να υπηρετούν: «Πάσα γαρ επιστήμη, χωριζομένη αρετής, πανουργία και ου σοφία ει». Με αυτήν τη σκέψη, λοιπόν, κλείνω τη σημερινή μου ομιλία σε ένα πολύ σημαντικό θέμα που έχει να κάνει με το ρόλο του πολιτικού κόσμου, της πολιτικής και των πολιτικών, της πολιτικής βεβαίως που αποτελεί πλέον την ελπίδα να βγει η χώρα και η κοινωνία από αυτήν τη φοβερή δίνη που έχει δημιουργήσει ο οικονομικός πόλεμος της εποχής μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και για τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι πέντε μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί από το «Ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο Κανάση & Καντεμίρη».

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να σημειώσω ότι τα υπουργικά έδρανα είναι κενά. Νομίζω ότι θα μπορούσε κάποιος εκπρόσωπος της Κυβέρνησης να παρίσταται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε δύσκολους καιρούς,

δισεκτους. Η δεινή οικονομική κρίση που έχει πλήξει τη χώρα μας, έχει σοβαρότερες επιπτώσεις για όλον τον ελληνικό λαό. Το βιοτικό και οικονομικό επίπεδο της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων έχει υποβαθμιστεί τουλάχιστον κατά 20% και αυτές τις συνέπειες τις βλέπουμε και τις ζούμε όλοι κάθε μέρα.

Το ερώτημα «πώς φθάσαμε ως εδώ;» έχει συζητηθεί πάρα πολλές φορές. Τις τελευταίες δεκαετίες έχει παραχθεί πάρα πολύς πλούτος στη χώρα από την εργασία του ελληνικού λαού, αλλά και από τον πακτωλό των δισεκατομμυρίων που ήρθαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και που πολλά κονδύλια παραμένουν ακόμα αναξιοποίητα.

Και όμως, αυτός ο πλούτος εξανεμίστηκε. Γιατί; Τρεις μεγάλες αγορές του αιώνα, το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου, η κραπάλη των Ολυμπιακών Αγώνων, όλα αυτά συμποσούνται σε 300.000.000.000 ευρώ – όσο δηλαδή είναι το χρέος μας αυτήν τη στιγμή – και καλείται ο ελληνικός λαός να πληρώσει. Πληρώνουν, δυστυχώς, πιο βαριά οι οικονομικά πιο αδύναμοι, γιατί αυτοί δεν έχουν περιθώρια να επιβιώσουν. Αυτήν τη στιγμή ο ελληνικός λαός στενάζει και μεγάλες μερίδες του πληθυσμού κυριολεκτικά πενιάνε. Αυτό δεν μπορούμε να το παραγνωρίσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Άλλωστε, το ζούμε και το βλέπει καθένας μας, όπου και αν κινηθεί.

Αυτό έχει τις επιπτώσεις του. Ο λαός είναι αγανακτισμένος, εξοργισμένος και πολλές φορές αυτή η οργή παίρνει μια τυφλή πορεία που φθάνει σε ακραίες μορφές του τύπου «να καεί, να καεί και η Βουλή», γιατί θεωρούν ότι εδώ είναι το επίκεντρο όλης αυτής της ανωμαλίας.

Προφανώς, υπάρχουν ευθύνες και στη Βουλή. Όμως, οι ευθύνες δεν είναι συλλήβδην όλων οι ίδιες. Πρέπει να ξέρουμε ότι αυτοί που κυβερνούν είναι αυτοί που αποφασίζουν και που δίνουν την πορεία. Αυτές οι επιλογές που ακολουθήθηκαν, αυτές οι αδυναμίες που παρουσίασε το πολιτικό μας σύστημα οδήγησαν εδώ που οδήγησαν, αλλά πρέπει να απονεμηθούν τα του Καίσαρος τω Καίσαρι. Αυτοί που έχουν τις κύριες ευθύνες είναι αυτοί που έχουν κυβερνήσει έως τώρα.

Βεβαίως, θα μου πείτε ότι «τώρα φθάσαμε ως εδώ, έχουμε αυτή τη στιγμή το μνημόνιο, την τρόικα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και ο ελληνικός λαός καλείται να κάνει θυσίες, να πληρώσει». Βέβαια, μέσα σε αυτές τις θυσίες θα πρέπει όλοι να συμβάλουν κατά το δυνατό και η Βουλή, επίσης, να κάνει τις μεγαλύτερες δυνατές περικοπές, για να μπορέσει να ενισχυθεί αυτήν τη στιγμή το δημόσιο ταμείο. Θέλουμε να ελπίζουμε, βέβαια, ότι θα φθάσουμε να μειώσουμε τα ελλείμματα.

Επειδή, όμως, από πολλούς τονίστηκε και σήμερα εδώ ότι έχει απαξιωθεί συνολικά η πολιτική μας ζωή, θα πρέπει να ξέρουμε ότι αυτή η τυφλή κατεύθυνση προς τη βία και το κάψιμο και άλλες φορές έχει χρησιμοποιηθεί. Αναφέρθηκε από την κ. Αντωνίου το Reichstag. Το κάψιμο του Κοινοβουλίου είδαμε πού οδήγησε, στο Χίτλερ. Το 1966 εδώ κατελήφθη η Βουλή από μια ομάδα με τον Ρένο Αποστολίδη κ.λπ. και φθάσαμε μετά στη χούντα και στην κατάλυση της δημοκρατίας. Δεν είναι αυτή η λύση.

Δεν είναι του παρόντος, βεβαίως, να επεκταθώ περισσότερο. Αυτήν τη στιγμή συζητούμε τον προϋπολογισμό της Βουλής. Ο προϋπολογισμός έχει κάνει περικοπές και συμφωνούμε ότι πρέπει να γίνουν περικοπές, γιατί δεν είναι δυνατό να καλείται όλος ο ελληνικός λαός να πληρώνει και να μην πληρώσουν οι εκπρόσωποί του στο Κοινοβούλιο, όσο είναι δυνατόν. Αυτές οι περικοπές είχαν αρχίσει από τα προηγούμενα δύο χρόνια και συνεχίζονται φέτος πολύ σωστά. Μάλιστα, εμείς θα λέγαμε ότι ιδιαίτερα όσον αφορά στα θέματα των Βουλευτών, της βουλευτικής αποζημίωσης και προπαντός των αμοιβών στις επιτροπές, θα έπρεπε να υπάρξει άλλου είδους αντιμετώπιση. Η συμμετοχή στις επιτροπές, εφόσον υπάρχει η βουλευτική αποζημίωση, δεν θα πρέπει να είναι αμειβόμενη.

Για τις μειώσεις στις αμοιβές του προσωπικού, εμείς έχουμε τις ενστάσεις μας. Παρά το ότι οι υπάλληλοι της Βουλής έχουν σε σύγκριση με τους άλλους υπαλλήλους σχετικά υψηλότερες αποδοχές, εμείς δεν συμφωνούμε να συνεχιστεί αυτή η τακτική. Δήθεν περικόπτονται οι αποδοχές των υψηλότερα αμειβόμενων, αλλά δεν εξαιρούνται και οι χαμηλόμισθοι. Ίσα-ίσα, το να αρχίζουμε να περικόπτουμε πάει προς όλους στη συνέχεια και αυτό

είναι κακό. Εμείς πιστεύουμε ότι θα πρέπει να γίνει προσπάθεια να αναβαθμισθούν όλοι οι εργαζόμενοι οικονομικά και αυτοί που είναι χαμηλότερα να ανέβουν παραπάνω, όχι αυτοί που είναι κάπως υψηλότερα να κατέβουν και αυτοί προς τα κάτω, γιατί αυτό έχουμε δει πού οδηγεί. Τελικά, οδηγεί στο γενικότερο κατήφορο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Μέσα στον προϋπολογισμό υπάρχουν και επιμέρους κωδικοί. Εγώ θα ήθελα να κάνω δύο-τρεις μικρές παρατηρήσεις. Ο κωδικός 0851 για «αμοιβές για συντήρηση και επισκευή κτηρίων γενικά και λοιπών εγκαταστάσεων» αυξάνεται από τα 2.700.000 σε 3.000.000. Δεν ξέρω σε τι στοχεύει αυτή η αύξηση σε αυτούς τους χαλεπούς καιρούς.

Επίσης, στην ηλεκτρική ενέργεια έχουμε αύξηση από 1.050.000 σε 1.250.000. Έχετε προϋπολογίσει, προφανώς, μια αύξηση για τα τιμολόγια της ΔΕΗ. Όμως, προκύπτει, σύμφωνα με ανακοινώσεις της ΔΕΗ, ότι μεγάλοι καταναλωτές θα έχουν μείωση. Έτσι λέει η ΔΕΗ. Εμείς, υποτίθεται, είμαστε από τους μεγάλους καταναλωτές. Με μειωμένα τιμολόγια πωλούν και οι άλλες εταιρείες που δραστηριοποιούνται στο χώρο, οι οποίες έχουν ήδη αρχίσει να προσεγγίζουν δημόσιες υπηρεσίες, ΔΕΚΟ, δήμους κ.λπ.. Εμείς πιστεύουμε ότι εδώ δεν θα πρέπει να υπάρχουν αυτές οι αυξήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, θα θέλαμε να αναφερθούμε και στις εργασιακές σχέσεις, όπου έχει γίνει ανάθεση έργου και ειδικά στα συνεργεία καθαριότητας. Έχουν γίνει πολλές καταγγελίες και στο παρελθόν. Πρέπει να ασχοληθείτε, κύριε Πρόεδρε, και προσωπικά με αυτό το θέμα, γιατί αν στο ναό της δημοκρατίας υπάρχουν παράνομες πρακτικές με αυτά τα συνεργεία, καταλαβαίνετε τι παράδειγμα δίνουμε προς τα έξω.

Εμείς, λοιπόν, να ψηφίσουμε «παρών» στον προϋπολογισμό του 2011 και στον απολογισμό του 2009, με την υπόμνηση αυτών των παρατηρήσεων που κάναμε και θέλουμε σε κάθε περίπτωση να μη μειώνονται οι αποδοχές των εργαζομένων και οι εργασιακές τους σχέσεις να είναι στο καλύτερο δυνατό επίπεδο. Απ' αυτήν την άποψη, η Βουλή θα πρέπει να είναι παράδειγμα προς μίμηση και προς τα έξω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Φίλιππος Πετσάλνικος έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε και να ψηφίσουμε το σχέδιο του προϋπολογισμού δαπανών της Βουλής του οικονομικού έτους 2011, της επόμενης χρονιάς και ταυτόχρονα να εγκρίνουμε τον απολογισμό δαπανών της Βουλής για το προηγούμενο οικονομικό έτος, δηλαδή για το 2009, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 120 του Κανονισμού της Βουλής.

Έχει προηγηθεί βέβαια, όπως ήδη ακούσατε, από τους συναδέλφους-εισηγητές όλων των κομμάτων η συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή αναλυτικά του προτεινόμενου προϋπολογισμού στις 25 Οκτωβρίου. Η συζήτηση και η ψήφιση του προϋπολογισμού θα πρέπει να γίνει σήμερα εδώ, δεδομένου του ότι ο προϋπολογισμός της Βουλής εντάσσεται μετά στον προϋπολογισμό του κράτους, ο οποίος, όπως γνωρίζετε, κατατίθεται πριν από τις 20 Νοεμβρίου κάθε χρόνο.

Η συζήτηση του προϋπολογισμού του Εθνικού Κοινοβουλίου παρέχει παράλληλα τη δυνατότητα σε όλους μας να αναφερθούμε διεξοδικότερα στη λειτουργία της Βουλής. Αυτό έγινε από τους συναδέλφους που νωρίτερα ήταν στο Βήμα και από τους εισηγητές των κομμάτων, αλλά και από τους συναδέλφους Βουλευτές που πήραν το λόγο και από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους. Τέθηκαν και ορισμένα θέματα ή διατυπώθηκαν ορισμένα ερωτήματα στα οποία θα δώσω απαντήσεις ενημερωτικά πιο κάτω.

Ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τον προϋπολογισμό που συζητάμε σήμερα, δηλαδή τον προϋπολογισμό του 2011, υπογραμμίζω ευθύς

εξ αρχής ότι κατευθυντήρια γραμμή μας στη σύνταξη του ήταν η συνεχόμενη, για δεύτερη χρονιά, περιστολή των δαπανών του Εθνικού Κοινοβουλίου, στην προσπάθεια να συμβάλλουμε και εμείς στην αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας με περαιτέρω αποκλιμάκωση του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού.

Θυμίζω ότι και πέρυσι ο προϋπολογισμός του Εθνικού Κοινοβουλίου που είχα εισηγηθεί και που συζητήσαμε και ψηφίσαμε τον περασμένο Νοέμβριο, ο προϋπολογισμός δηλαδή για το 2010, για τη χρονιά που διανύουμε- ήταν μειωμένος κατά 3,9 εκατομμύρια ευρώ σε σύγκριση με εκείνου του 2009. Δηλαδή, και ο προϋπολογισμός του 2010 που πέρυσι αποφασίσαμε ήταν μειωμένος κατά 3,9 εκατομμύρια ευρώ.

Η προσπάθεια μείωσης των δαπανών είναι τώρα, για το 2011, ακόμη πιο εντατική. Ο προτεινόμενος τώρα προϋπολογισμός για το 2011, για την επόμενη χρονιά, είναι μειωμένος κατά 20.104.000 ευρώ σε σύγκριση με τον προϋπολογισμό που εκτελείται στην τρέχουσα χρονιά, το 2010.

Συγκεκριμένα, το συνολικό ύψος των προτεινόμενων πιστώσεων για το 2011 είναι, όπως ήδη ειπώθηκε, 197.988.000 ευρώ έναντι ποσού 218.092.000 ευρώ που ήταν ο προϋπολογισμός για το 2010. Δηλαδή, στα δύο χρόνια, 2010 και 2011, με τη μείωση των 3,9 εκατομμυρίων πέρυσι και με τη μείωση των 20,1 εκατομμυρίων φέτος, έχουμε μια μείωση συνολικά σε σύγκριση με τις προηγούμενες περιόδους κατά 24 εκατομμύρια ευρώ. Συνολικά, αυτές οι μειώσεις που εισηγήσαμε, το ποσοστό μείωσης είναι πάνω από το 10%.

Ταυτόχρονα, βέβαια, με τις πολύ μεγάλες μειώσεις σε συγκεκριμένες ομάδες δαπανών, μεριμνήσαμε ώστε οι περικοπές αυτές να μη θέσουν σε κίνδυνο την ποιοτική λειτουργία του Κοινοβουλίου. Επειδή πολλές φορές ή ορισμένες φορές, αν θέλετε, γίνεται λόγος από καλόπιστους ή μη σχολιαστές για το οικονομικό κόστος της Κοινοβουλευτικής μας Δημοκρατίας -θα ακούτε και εσείς πολλές φορές συζητήσεις ότι κοστίζει πολλά η Βουλή, κοστίζει πολλά ο κοινοβουλευτισμός, κοστίζει πολλά η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία στον Έλληνα φορολογούμενο πολίτη- είναι εύλογο μετά ο πολίτης ακούγοντας όλα αυτά, μέσα στην πολύ δύσκολη περίοδο που διερχόμαστε ως χώρα, ως κοινωνία, αλλά και εν μέσω των πολύ μεγάλων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι πολίτες λόγω αυτής της οικονομικής κατάστασης, να αναρωτιέται και ο ίδιος αν πρέπει όντως να δίνουμε τόσα χρήματα, να κοστίζει τόσο πολύ η λειτουργία της Κοινοβουλευτικής μας Δημοκρατίας.

Ποια είναι η αλήθεια, λοιπόν; Να θυμίσω ότι αυτό το ποσό των 197 εκατομμυρίων ευρώ, στο οποίο κατεβάζουμε τον προϋπολογισμό της Βουλής για όλες τις λειτουργίες της, για όλες συνολικά τις λειτουργίες του Κοινοβουλίου -στις οποίες θα αναφερθώ λεπτομερέστερα πιο κάτω- έναντι των 218 εκατομμυρίων ευρώ που είχαμε πέρυσι, όπως είπα εδώ, αποφασίσει, αντιστοιχούν μόλις στο 3,79 τοις χιλίοις, στο 3,8 -αν θέλετε- τοις χιλίοις του κρατικού προϋπολογισμού. Όχι 3,8%, αλλά τοις χιλίοις. Αυτό είναι το κόστος της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας.

Πέρυσι, αν θυμάστε, σας είχα ενημερώσει για το πώς συμμετέχει στους προϋπολογισμούς όλων των άλλων ευρωπαϊκών χωρών το Κοινοβούλιο, όχι μόνο των οικονομικά ισχυρών, Γερμανία, Γαλλία, Μεγάλη Βρετανία, αλλά και των μικρότερων χωρών, κοντά στα δικά μας μεγέθη, πόσο κοστίζει η δική τους Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Κοστίζει περισσότερο, γιατί έχουν και το κεντρικό κοινοβούλιο και τη Γερουσία -οι περισσότερες, σχεδόν όλες έχουν δύο νομοθετικά σώματα, Βουλή και Γερουσία- όπως επίσης και σχεδόν όλες, ή εν πάση περιπτώσει, ο πολύ μεγαλύτερος αριθμός, έχουν και τα τοπικά κοινοβούλια, των κρατιδίων, όπως λέμε, όχι μόνο στη Γερμανία, αλλά και στην Ισπανία, στη Σουηδία, στην Πορτογαλία, στην Αυστρία κ.ο.κ.. Εκείνοι, λοιπόν, δεν έχουν υπ' όψιν τους ότι μπορεί να κοστίζει στους φορολογούμενους η δημοκρατία; Σαφώς το έχουν υπ' όψιν τους, αλλά η ίδια η ιστορία έχει δείξει ότι δεν υπάρχει κάποιο άλλο πολίτευμα. Παρ' όλες τις αδυναμίες, τις ελλείψεις, τα λάθη που κάνει αυτή η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, δεν υπάρχει άλλο πολίτευμα καλύτερο ως προς τη λειτουργία του, αντιπροσωπευτικότερο, ουσιαστικότερο σε ό,τι αφορά την υπεράσπιση των

δικαιωμάτων των πολιτών.

Αυτά πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας και τα θυμίζω ξανά και τα τονίζω, λέγοντας ότι μπορεί να έχει κανείς την άποψή του για τον προϋπολογισμό της Βουλής, μπορεί να θεωρεί ότι δεν θα έπρεπε να υπάρχουν κονδύλια και δαπάνες για διάφορες δράσεις και λειτουργίες –θα τις δούμε πιο κάτω αυτές τις ουσιαστικές δράσεις που πιστεύω ότι πρέπει να έχει το Κοινοβούλιο– αλλά πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας ότι κοντά στο 3,8% είναι μόνο το συνολικό κόστος της Κοινοβουλευτικής μας Δημοκρατίας.

Οι μειώσεις που πραγματοποιούμε φέτος οφείλονται κατά 66% στις περικοπές που αποφασίσαμε, όπως γνωρίζετε, στις αποδοχές πρώτα απ' όλα των Βουλευτών, στη βουλευτική αποζημίωση, αλλά και στις περικοπές που, επίσης, αποφασίσαμε σε ό,τι αφορά τις αποδοχές του προσωπικού της Βουλής.

Ξέρετε, εκπροσωπώ και εγώ, όπως και άλλοι συνάδελφοι μου περισσότερα χρόνια από εμένα, αλλά και εγώ ήδη εκπροσωπώ πάνω από είκοσι πέντε χρόνια τους πολίτες της ιδιαίτερης πατρίδας μου σ' αυτήν την Αίθουσα. Διακονούμε σ' αυτήν την Αίθουσα, θέλω να πιστεύω, τη δημοκρατία. Αλάνθαστοι δεν είμαστε, αλλά πιστεύουμε βαθιά στη δημοκρατία όλοι μας και στην ανάγκη όντως η πολιτική, που είναι η μόνη νομιμοποιημένη από τον ίδιο το λαό στην ουσία εξουσία να λαμβάνει τις αποφάσεις ακούγοντας, αφουγκραζόμενη συνεχώς το λαό και την κοινωνία. Επί είκοσι πέντε και κάτι χρόνια κάθε τόσο άκουγα και ακούω, διάβαζα και διαβάζω ότι οι Βουλευτές κοστίζουν πολύ, η βουλευτική αποζημίωση είναι παχυλή και ως Βουλευτής, ως πολιτικός πλουτίζει κανείς.

Όλα αυτά είναι μακράν της πραγματικότητας. Με τη βουλευτική αποζημίωση –το ξαναλέω για μια ακόμη φορά, το έχω πει πολλές φορές– κανείς δεν κάνει περιουσία. Κανείς, μα κανείς. Ποια είναι η βουλευτική αποζημίωση; Εσείς το γνωρίζετε, αλλά το λέω για να το ακούσει για μια φορά η κοινωνία. Ποια είναι η βουλευτική αποζημίωση, συνολικά, όλες οι αποδοχές που συνθέτουν στο σύνολο τη βουλευτική αποζημίωση; Ποιες είναι οι καθαρές αποδοχές; Δεν ξεπερνούν στο σύνολό τους τις 6.500 ευρώ το μήνα, επί δώδεκα μήνες, 75.000 με 80.000 ευρώ στην καλύτερη περίπτωση είναι οι συνολικές ετήσιες αποδοχές των Βουλευτών.

Θα μου πει κάποιος «μα, φυσικά, όταν ακούει ο πολίτης για 6.000-6.500 ευρώ το μήνα, θα σου πει ότι είναι πάρα πολύ καλές οι αμοιβές». Όμως, θα πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας τι πρέπει να καλύψει κάποιος ως Βουλευτής με αυτές τις αποδοχές, με τη συνολική βουλευτική αποζημίωση. Υπάρχουν τα έξοδα του νοικίου και του γραφείου. Και δεν μιλάμε μόνο για ένα γραφείο, καθώς γνωρίζουμε ότι υπάρχουν συνάδελφοι σε μεγάλες, ευρείες εκλογικές περιφέρειες που είναι αναγκασμένοι, για να ανταποκριθούν με σοβαρότητα και υπευθυνότητα στο λειτουργήμα του εκπροσώπου των πολιτών της περιοχής τους, να έχουν δύο και τρία γραφεία.

Έχει υπολογίσει κανείς πόσο κοστίζουν το νοίκιο και τα λειτουργικά έξοδα; Θα σας πω εξ' ιδίας πείρας. Η λειτουργία του γραφείου δεν πέφτει κάτω από 1.500 ευρώ το μήνα. Και ενώ είμαι είκοσι πέντε χρόνια Βουλευτής, δεν είχα τη δυνατότητα να βάλω στην άκρη 100.000 ευρώ, για να αγοράσω γραφείο και εξακολουθώ και εγώ και νοικιάζω, όπως κάνετε και όλοι εσείς.

Επίσης, θα πρέπει να καλύψει κανείς και άλλα έξοδα, πέρα από τα νοίκια και τα λειτουργικά έξοδα των γραφείων. Υπάρχουν τα έξοδα κίνησης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κάνουμε χίλια χιλιόμετρα το Σαββατοκύριακο!

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Όσον αφορά τα έξοδα κίνησης, δηλαδή τη βενζίνη, έχω να πω ότι μερικές φορές οι πολίτες νομίζουν –διότι δεν γίνεται σωστή ενημέρωση– ότι η βενζίνη γι' αυτές τις μετακινήσεις πληρώνεται από τη Βουλή, πληρώνεται από το κράτος. Δεν είναι έτσι. Σαφώς πληρώνουμε τη βενζίνη εμείς οι ίδιοι. Και υπογραμμίζω εδώ ότι για να μετακινηθεί κανείς –όπως συμβαίνει κάθε εβδομάδα– από την Αθήνα, για παράδειγμα, στην Ηγουμενίτσα, στην Πρέβεζα, στην Καρδίτσα, στα Τρίκαλα, στη δυτική Μακεδονία, στη Φλώρινα, στην Καστοριά, στην Κοζάνη και από την άλλη πλευρά, αν θέλετε, στην Ανατολική Μακεδονία, στη Θράκη ή στην Πελοπόννησο, στην Καλαμάτα, στον Πύργο, κ.λπ., γι' αυτές τις

μετακινήσεις, διανύει εβδομαδιαίως πάνω από χίλια χιλιόμετρα μόνο πήγαινε-έλα. Και δεν μιλάω για τις μετακινήσεις εντός της εκλογικής περιφέρειας, αλλά μόνο για το πήγαινε-έλα.

Αυτή, λοιπόν, είναι και η προσωπική μου εμπειρία. Όλα αυτά τα χρόνια, κάθε εβδομάδα, κάθε Παρασκευή και Δευτέρα αντίστοιχα, κάνω διαδρομές που υπερβαίνουν τα χίλια χιλιόμετρα πήγαινε-έλα! Κάθε εβδομάδα! Και σαφώς, όλα αυτά σημαίνουν ότι για τα έξοδα κίνησης –τη βενζίνη– που καταβάλλεις, δεν φθάνουν 1.200 ευρώ τουλάχιστον το μήνα –τουλάχιστον, λέω– μόνο για το πήγαινε-έλα, χωρίς να υπολογίσω τη μετακίνηση εντός της εκλογικής περιφέρειας.

Φέρνω δύο συγκεκριμένα παραδείγματα, για να αντιληφθούμε τελικά για ποιο λόγο δεν θα κάνει ποτέ περιουσία ένας Βουλευτής, ένας πολιτικός, από τη βουλευτική αποζημίωση. Αυτό θα πρέπει να έχουν υπ' όψιν και οι πολίτες που άθελά τους, ίσως, καμιά φορά να εντυπωσιάζονται από άλλου είδους διατυπώσεις που γίνονται.

Η κριτική που ασκείται και απέναντι στους Βουλευτές σε σχέση με τη βουλευτική αποζημίωση είναι πάντα καλοδεχούμενη. Και πάντα η κριτική, όπως ξέχουμε, προς όποιον γίνεται, είναι πάρα πολύ χρήσιμη και θα πρέπει να τη λαμβάνουμε υπ' όψιν για κάθε λειτουργία μας, για κάθε δράση μας, για κάθε εμφάνισή μας, για τον τρόπο με τον οποίο υπηρετούμε τον ελληνικό λαό.

Όμως, από την άλλη πλευρά, όλοι γνωρίζουμε ότι πολλές φορές οι κριτικές δεν είναι καλόπιστες, γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι στην εποχή που διερχόμαστε –όχι μόνο τώρα, αυτόν το χρόνο ή τα προηγούμενα δύο-τρία χρόνια, αλλά εδώ και αρκετά χρόνια– σαφώς δεν είναι πάντα τόσο αθώες οι επιθέσεις που γίνονται και που επηρεάζουν τον κόσμο. Όλοι γνωρίζουμε, επίσης, τι γίνεται όταν ένα πολιτικό σύστημα και ο πολιτικός είναι συνεχώς απολογούμενοι και μάλιστα όχι δικαίως, γιατί όταν, πράγματι, έχουμε δικές μας ευθύνες, τότε είναι δίκαιη η απολογία μας, η ανάγκη να απολογηθούμε, να απαντήσουμε στην κριτική. Τότε έχουν δίκιο όσοι ασκούν κριτική.

Όμως, δεν είναι λίγες οι φορές που οι επιθέσεις και η κριτική γίνονται για να υπάρχει ένα φοβισμένο πολιτικό σύστημα, ένας φοβισμένος πολιτικός, συνεχώς απολογούμενος, με την πλάτη στον τοίχο. Εκείνος είναι ευάλωτος πολιτικός και το πολιτικό σύστημα είναι ευάλωτο και αδύνατο.

Επαναλαμβάνω ότι πάνω απ' όλα εμείς πρέπει να προσέχουμε. Έχω πει ξανά και επαναλαμβάνω ότι πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας ότι όλοι μας λειτουργούμε ή πρέπει να θεωρούμε ότι λειτουργούμε σε ένα κρυστάλλινο σπίτι. Πρέπει να είναι διαφανές από παντού και να ακούμε με προσοχή και να στεκόμαστε στην κριτική όταν αφορά δικά μας λάθη, παραλείψεις, αδυναμίες.

Όμως, υπάρχει και η άλλη πλευρά. Και γι' αυτό είδαμε τον κόσμο έξω από τη Βουλή ορισμένες φορές να φωνάζει το σύνθημα «να καεί η Βουλή». Δεν χρειάζεται να επαναλάβω εγώ ότι η ίδια η ιστορία έχει δείξει πού οδήγησαν τέτοιου είδους νοοτροπίες ό,τι πριν από εκατοντάδες χρόνια, αλλά πριν από λίγες μόλις δεκαετίες...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Το Reichstag.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Ακριβώς! Όταν έκαψαν τη Βουλή στη Γερμανία, το Reichstag, κατέρρευσε η Δημοκρατία της Βαϊμάρης. Δεν κατέρρευσε από μόνο του, γιατί στην ουσία έκαψαν, πυρπόλησαν τότε τη Δημοκρατία της Βαϊμάρης σ' αυτήν τη μεγάλη χώρα στην Κεντρική Ευρώπη. Και το τι επακολούθησε μετά την κατάλυση της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης που ξεκίνησε κατά την άποψή μου με την πυρπόληση του κοινοβουλίου της Γερμανίας, του Reichstag, είναι επίσης γνωστό. Είναι γνωστό το τι επακολούθησε όχι μόνο για τη Γερμανία, αλλά και για ολόκληρη την Ευρώπη και για τους λαούς όλου του κόσμου τα επόμενα χρόνια.

Ας έλθουμε, λοιπόν, τώρα στις περικοπές που σαφώς πρέπει να γίνουν. Και τις κάνουμε όπως είπα και στις αποδοχές των Βουλευτών, δηλαδή στη συνολική αποζημίωσή τους. Σε ό,τι αφορά τους Βουλευτές, οι μειώσεις για το 2011 ανέρχονται τουλάχιστον στα 20.000 ευρώ ετησίως ή αλλιώς, τουλάχιστον στα 1.600 ευρώ μηνιαίως. Τουλάχιστον στα 1.600 ευρώ μηνιαίως! Υπάρχει, δηλαδή, ποσοστιαία μείωση των αποδοχών που ξεπερνά το 20%!

Ξέρω ότι διάφοροι συνάδελφοι θα δυσκολεύονται ακόμα πε-

ρισσότερο να καλύψουν τα έξοδα στα οποία ενδεικτικά αναφέρθηκα. Όμως, δεν γίνεται διαφορετικά. Σαφώς θα πρέπει να προχωρήσουμε. Και προχωρήσαμε στις μειώσεις και σε ό,τι αφορά τις βουλευτικές αποζημιώσεις.

Και στο σημείο αυτό θα ήθελα, επίσης, για ενημέρωση του κόσμου να θυμίσω ότι με το φορολογικό νομοσχέδιο που ψηφίσαμε πριν από μερικούς μήνες, με την κατάργηση της αυτοτελούς φορολόγησης της φορολογικής αποζημίωσης που ίσχυε για δεκαετίες, θα υπάρξει ουσιαστικά ακόμα μεγαλύτερη μείωση των αποδοχών του άλλου δημόσιου τομέα που και εκείνα περικλύβαν- της αυτοτελούς φορολόγησης από φέτος.

Σημαντικές είναι, επίσης, οι μειώσεις και σε ό,τι αφορά τις αποδοχές των υπαλλήλων της Βουλής λόγω των περικοπών στις οποίες προχωρήσαμε σε διάφορα επιδόματα, αντίστοιχων των επιδομάτων του άλλου δημόσιου τομέα που και εκείνα περικλύβαν, αλλά και των περικοπών έως και 30% και της φορολόγησης πλέον και του ειδικού επιδόματος που καταβάλλεται εδώ και δεκαετίες στο προσωπικό της Βουλής.

Σημειώνω επίσης στο σημείο αυτό ότι σήμερα ο αριθμός των υπαλλήλων, το σύνολο των υπαλλήλων της Βουλής ανέρχεται περίπου στους χίλιους τριακόσιους τριάντα τρεις, ενώ πέρυσι το Φθινόπωρο ήταν χίλιοι τριακόσιοι εξήντα οκτώ. Έχουμε, δηλαδή, μία πορεία μείωσης των υπαλλήλων.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω και μία παρένθεση με βάση τις παρατηρήσεις που έκανε και ο κ. Λαφαζάνης και άλλοι συνάδελφοι, για τη σχέση εργασίας των υπαλλήλων της Βουλής. Δεν είναι αλήθεια ότι η πλειοψηφία των υπαλλήλων της Βουλής είναι ορισμένου χρόνου ή δεν έχουν τη σιγουριά της μόνιμης σχέσης εργασίας, κ.λπ. Δεν είναι έτσι. Από τους χίλιους τριακόσιους τριάντα τρεις -επαναλαμβανών- που στελεχώνουν όλες τις υπηρεσίες της Βουλής, οι επτακόσιοι πενήντα εννέα είναι μόνιμοι και οι πεντακόσιοι τριάντα τρεις είναι ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, δηλαδή οιονεί μόνιμοι. Είναι μόνιμοι και αυτοί. Επομένως, δεν έχουν κανένα φόβο για το πώς θα τους μεταχειρίζεται υπαλληλικά ο εκάστοτε Πρόεδρος ή εν πάση περιπτώσει οι αρμόδιοι για τα υπηρεσιακά θέματα.

Ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου είναι μόνο εβδομήντα πέντε άτομα σε ορισμένες συγκεκριμένες ειδικότητες, όπως είναι ο βρεφονηπιακός σταθμός και ορισμένες άλλες υπηρεσίες.

Έχουμε, λοιπόν, κι εδώ έναρξη μείωσης του αριθμού των υπαλλήλων της Βουλής γιατί όπως είχα πει όταν θα βγαίνουν στη σύνταξη κάποιοι δεν θα αναπληρώνονται, λόγω των οικονομικών δυσκολιών που περνά η χώρα μας.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, στο σημείο αυτό να κάνω μία ειδικότερη παρένθεση για τους εργαζόμενους της Βουλής. Οι εργαζόμενοι στη Βουλή υπάλληλοι βρέθηκαν κι αυτοί πολύ συχνά στο στόχαστρο των επικρίσεων και βρίσκονται ακόμα ορισμένες φορές, όταν γίνονταν οι περικοπές επιδομάτων κ.λπ. στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Δεν θα αρνηθώ ότι οι υπάλληλοι της Βουλής ήταν από τους πολύ καλά αμειβόμενους του δημόσιου τομέα. Θα ήταν άδικο, όμως, να παραβλέπει κανείς ότι ποσοστιαία, αλλά και σε απόλυτους αριθμούς οι περικοπές που κάναμε φέτος στις αποδοχές των υπαλλήλων της Βουλής, τόσο σε απόλυτους επαναλαμβανών αριθμούς όσο και ποσοστιαία ήταν πάνω από το μέσο όρο των περικοπών που έγιναν στο λοιπό δημόσιο τομέα.

Οι μηνιαίες περικοπές των καθαρών αποδοχών, τελικώς σε ευρώ που εισπράττουν οι εργαζόμενοι της Βουλής κάθε μήνα, ξεκινούν από 450 ευρώ ποσοστό 19% περίπου και φθάνουν έως και 1100 ευρώ στην περίπτωση των διευθυντών, των υπηρεσιών της Βουλής. Αυτό, δηλαδή, είναι ένα ποσοστό για τους διευθυντές που φθάνει πάνω από το 20%.

Να έχουμε υπ' όψιν μας, λοιπόν, κι αυτά, ότι δηλαδή εδώ προχωρήσαμε και σε ό,τι αφορά τις περικοπές και για τους Βουλευτές και για τους υπαλλήλους της Βουλής ποσοστιαία, αναλογικά, αλλά και σε απόλυτους αριθμούς περισσότερο, μειώνοντας, δηλαδή, περισσότερο από τις μειώσεις που έγιναν στο λοιπό δημόσιο τομέα.

Επίσης, δεν είναι δίκαιο, είναι άδικο να παραβλέπεται το γεγονός σε ό,τι αφορά τους υπαλλήλους της Βουλής ότι λόγω των ειδικών συνθηκών λειτουργίας του Κοινοβουλίου -δεν έχει μόνο

πρωινές συνεδριάσεις, όπως γνωρίζουμε έχει και βραδινές, έχει εμβόλιμες, έχει καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας τις συνεδριάσεις των επιτροπών που νομοθετούν, των εξεταστικών, όπως τώρα το τελευταίο διάστημα- οι απαιτήσεις προς το προσωπικό της Βουλής για τη λειτουργία του Κοινοβουλίου διαφέρουν από εκείνες τις απαιτήσεις μίας κλασικής θα έλεγα, δημόσιας υπηρεσίας.

Για παράδειγμα τη σημερινή μέρα ξεκινήσαμε 10 και κάτι τη σημερινή συνεδρίαση. Θα ολοκληρώσουμε κάποια στιγμή αργά το απόγευμα. Θα συνεχίσει με βραδινή συνεδρίαση η Βουλή για να ολοκληρώσει τα μεσάνυχτα ή μετά τα μεσάνυχτα. Δεν υπάρχουν άλλες κλασικές υπηρεσίες του δημοσίου που να έχουν τέτοιες ειδικές συνθήκες λειτουργίας. Το λέω, λοιπόν, αυτό, γιατί το θεωρώ άδικο συνεχώς να είναι καλώς ή κακώς στο στόχαστρο και οι εργαζόμενοι της Βουλής.

Και μιας και αναφέρομαι στο προσωπικό, θα ήθελα επίσης να θυμίσω ότι τηρήσαμε τη δέσμευση που είχαμε δώσει, που είχα δώσει πέρυσι όταν μιλούσαμε και για τον προϋπολογισμό, αλλά και κατά την ανάληψη των καθηκόντων μου. Πέρυσι στην ομιλία μου τότε είχα δώσει μία δέσμευση, ότι πρέπει να ισχύσουν διαδικασίες απόλυτα διαφανείς ως προς τη στελέχωση των υπηρεσιών της Βουλής με μόνιμο προσωπικό. Είχα δηλώσει πέρυσι και με την ανάληψη των καθηκόντων μου και κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού ότι πρέπει να τεθεί ένα οριστικό τέλος σε διαδικασίες και πρακτικές ως προς τη στελέχωση των υπηρεσιών της Βουλής που προκαλούσαν και ερωτηματικά στο παρελθόν, αλλά κατά την άποψή μου ορισμένες φορές προκαλούσαν και δικαιολογημένες επικρίσεις από την κοινή γνώμη.

Κι αυτό κάναμε με την αλλαγή που όλοι ψηφίσατε. Ομόφωνα εδώ ψηφίσαμε πριν από το καλοκαίρι την αλλαγή του Κανονισμού που είχα εισηγηθεί. Απαγορεύεται η μονιμοποίηση στη Βουλή μετακλητών υπαλλήλων, καθώς επίσης απαγορεύεται και η μετάταξη στη Βουλή αποσπασμένων. Έτσι η Βουλή άλλαξε σελίδα και στο θέμα αυτό, σε ό,τι αφορά δηλαδή τον τρόπο στελέχωσης των υπηρεσιών της.

Εάν και όταν υπάρχει ανάγκη μόνιμου προσωπικού, τότε οι διαδικασίες θα γίνονται μέσω ΑΣΕΠ. Αυτό ακριβώς κάναμε πρόσφατα με την προκήρυξη δεκαοκτώ θέσεων για στενογράφους στη Βουλή λόγω των κενών που αυξήθηκαν ακόμα περισσότερο, επειδή υπήρξαν αθρόες αποχωρήσεις από την υπηρεσία, αθρόες συνταξιοδοτήσεις, τότε με τη συζήτηση και την ψήφιση του πρόσφατου ασφαλιστικού, συνταξιοδοτικού νόμου όπως γνωρίζετε και συνταξιοδοτήθηκαν ακόμα περισσότεροι. Έφυγαν αρκετοί στενογράφοι και τα κενά είναι μεγάλα. Πράγματι δεν μπορούν οι στενογράφοι να καλύψουν ποιοτικά, αλλά και καθ' ολοκληρία θα έλεγα, όλες τις λειτουργίες και της Ολομέλειας και των επιτροπών κ.λπ.

Χρειάζεται, λοιπόν, η στελέχωση. Είπαμε ότι θα γίνει μέσω ΑΣΕΠ και προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός. Άκουσα ή διάβασα κριτικές που έλεγαν, «μα γιατί να γίνει προκήρυξη, γιατί να πάρει στενογράφους; Να καλυφθούν με μετατάξεις από το δημόσιο τομέα». Σοβαρότατος δημοσιογράφος ένα πρωί στο ραδιόφωνο έλεγε: «Στον ΟΣΕ είναι τόσες χιλιάδες άτομα, δεν παίρνουν μερικούς εκεί στη Βουλή για στενογράφους;».

Έλεος! Έλεος, γιατί στενογραφία ή ξέρει κανείς και είναι, πράγματι, στενογράφος ή διαφορετικά είτε εργοδηγός στον ΟΣΕ είναι, είτε μεταπτυχιακά έχει σε μια άλλη υπηρεσία σε όποιον άλλο τομέα, στενογραφία δεν θα ξέρει.

Κι όχι μόνο αυτό, αλλά στο παρελθόν υπήρξε και μία άλλη προσπάθεια επί αιώνηστος Αλευράς, κύριε Κακλαμάνη, τότε στη δεκαετία του '80 να επιμορφώσουν στενογράφους και είχαν σκεφτεί ότι πράγματι υπάλληλοι που ξέρουν νέες τεχνολογίες κ.λπ. θα μπορούσαν μετά από την επιμόρφωση ορισμένων μηνών, να μάθουν στενογραφία. Απέτυχε εκείνη η προσπάθεια. Είχε προχωρήσει ο αιώνηστος Αλευράς τότε σε προκήρυξη για διαγωνισμό, γιατί είπαμε στενογραφία, ή πράγματι, κανείς έχει μάθει, έχει σπουδάσει και ξέρει στενογραφία, διαφορετικά δεν γίνεται.

Είναι χαρακτηριστικό το φαινόμενο επί κ. Σιούφα, όπου είχε γίνει ο διαγωνισμός - πράγματι διαφανής όχι μέσω ΑΣΕΠ αλλά και εκείνος ο διαγωνισμός είχε απόλυτη διαφάνεια- και οι προ-

κηρυχθείσες θέσεις δεν καλύφθηκαν, το 50% μόνο. Γιατί; Γιατί είναι πολύ απαιτητική αυτή η διαδικασία ή ξέρει κανείς ή δεν ξέρει στενογραφία. Τώρα, όμως, την κάνουμε μέσω ΑΣΕΠ αυτήν τη διαδικασία, ακριβώς για να μην υπάρχει η δυνατότητα σε κανέναν να πει ότι όποιος διαγωνισμός άλλος κι αν γίνει δεν θα ήταν διαφανής και απόλυτα αξιοκρατικός.

Κι αυτό θα γίνεται εάν υπάρξει κάποια ανάγκη στο μέλλον, επαναλαμβάνω, εξειδικευμένων περιπτώσεων υπαλλήλων. Προς το παρόν δεν θα προχωρούμε σε αναπλήρωση, το ξαναλέω, των θέσεων που κενούνται με τη συνταξιοδότηση υπαλλήλων.

Οι περικοπές των δαπανών, όμως, των προτεινόμενων για τον 2011 προϋπολογισμό επιτυγχάνονται πέρα από τη δραστική μείωση της βουλευτικής αποζημίωσης και των αμοιβών των υπαλλήλων όπως είπα και με τη δραστική μείωση λειτουργικών εξόδων του Κοινοβουλίου. Οι δαπάνες αυτές για λειτουργικά έξοδα περικόπτονται κατά σχεδόν 7 εκατομμύρια, 6 εκατομμύρια 825 χιλιάδες συγκεκριμένα και αφορούν κυρίως μισθώματα κτηρίων, προμήθειες κάθε είδους εξοπλισμού και υλικών, δαπάνες δημοσίων σχέσεων, επιτροπές, επιχορηγήσεις, έξοδα μετακίνησης δαπάνες τηλεπικοινωνιών.

Επαναδιαπραγματευθήκαμε το ύψος των ενοικίων κτηρίων που στεγάζουν υπηρεσίες της Βουλής, γιατί είναι αδύνατον, δεν μπορούν να λειτουργήσουν οι υπηρεσίες της Βουλής στο κεντρικό μόνο κτήριο. Είναι γνωστό ότι η Βουλή όλα τα προηγούμενα χρόνια, ανέπτυξε τις δραστηριότητές της με οραματικές επιλογές μάλιστα ορισμένες φορές, που είχαν κάνει οι προκάτοχοι μου. Είναι χαρακτηριστική η περίοδος του κ. Κακλαμάνη. Θα πω δύο λόγια για τις δραστηριότητες αυτές της Βουλής που αναβάθμισαν το Κοινοβούλιο, αλλά και τις προσπάθειες που κατέβαλε η κ. Μπενάκη και ο προκάτοχός μου, κ. Σιούφας. Η Βουλή είναι αναγκασμένη να στεγάζει τις υπηρεσίες τις και σε μη ιδιόκτητα κτήρια. Επαναδιαπραγματευθήκαμε, λοιπόν, με τους ιδιοκτήτες τα μισθώματα και πετύχαμε εξοικονόμηση 1,2 εκατομμύρια ευρώ σε ετήσια βάση. Μειώσαμε τα κονδύλια κατά 1,2 εκατομμύρια, τις δαπάνες.

Όπως σας είχα πει κι άλλη φορά προχώρησα σε αναπροσανατολισμό της πολιτικής στέγασης των υπηρεσιών της Βουλής, θέτοντας ως προτεραιότητα την ανακαίνιση και την αξιοποίηση ιδιόκτητων κτηρίων της Βουλής για τη στέγαση υπηρεσιών της, αντί της ενοικίασης κι άλλων κτηρίων. Κι εδώ δίνω τη διευκρίνιση και στον κ. Λαφαζάνη -και δεν ξέρω ποιος άλλος συνάδελφος το έθιξε αυτό, δεν θυμάμαι αυτήν τη στιγμή- για το κονδύλι που αναγράφεται για έργα στον προϋπολογισμό της Βουλής, ότι το κονδύλι αυτό πρέπει να καλύψει τη δυνατότητα της ανακαίνισης και αξιοποίησης ιδιόκτητων κτηρίων.

Πρόκειται για το κτήριο που είναι δίπλα στα γραφεία της ΑΔΕΔΥ, ένα νεοκλασικό και ιστορικό κτήριο που θα καταρρεύσει αν δεν κάνουμε αυτές τις παρεμβάσεις. Μάλιστα, έχουν τελειώσει κι οι μελέτες και έχουν δοθεί οι εγκρίσεις από τα αρμόδια αρχαιολογικά και άλλα συμβούλια.

Επίσης, πρόκειται για το κτήριο στη Φιλελλήνων, ένα ιδιόκτητο κτήριο της Βουλής το οποίο επίσης σε λίγο θα καταρρεύσει αν δεν το ανακαινίσουμε και δεν το αξιοποιήσουμε.

Βέβαια, έχουμε και τις εγκαταστάσεις στο πρώην εργοστάσιο, όπου στεγάζονται οι διάφορες δραστηριότητες της Βουλής, αλλά και τη Μπενάκειο Βιβλιοθήκη. Και εκεί, λοιπόν, θα προχωρήσουμε στην αξιοποίηση των πτερόγων αυτών των κτηρίων που είναι ιδιοκτησίας της Βουλής, έτσι ώστε και οι υπηρεσίες να στεγαστούν, αλλά και να διασωθεί ο αρχιτεκτονικός πλούτος. Διότι αν δεν προχωρήσουμε σ' αυτά, σε λίγα χρόνια και αυτά τα κτήρια θα αποτελούν παρελθόν.

Όπως ανέφερα ήδη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος όλων θα πρέπει να είναι ο περιορισμός των δαπανών, αλλά και η συνεχής αναβάθμιση του ρόλου του Κοινοβουλίου με βασική επιδίωξη την ενίσχυση της διαφάνειας, τη βελτίωση της λειτουργικότητας του σύγχρονου κοινοβουλευτισμού, αλλά και της αποτελεσματικότητας προς όφελος του πολίτη.

Προς αυτήν την κατεύθυνση, αυτό το χρόνο που διανύουμε υπήρξαν σημαντικές θεσμικές αποφάσεις τις οποίες και θα σας θυμίσω μόλις τώρα.

Μια τέτοια απόφαση ήταν το να γίνεται η επιλογή της ηγεσίας

της διοίκησης της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, της ανεξάρτητης πλέον αρχής, από τη Διάσκεψη των Προέδρων, καθώς επίσης και η συμμετοχή της Βουλής στη διαδικασία επιλογής της ηγεσίας της δικαιοσύνης με τη διατύπωση γνώμης από τη Διάσκεψη των Προέδρων.

Αποτελεί βαθιά πεποίθησή μου ότι το Κοινοβούλιο θα πρέπει συνεχώς να αναδεικνύεται ως χώρος ουσιαστικής διαβούλευσης και ανταλλαγής απόψεων, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα του ελληνικού λαού κατά τον καλύτερο και αποτελεσματικότερο τρόπο. Αυτή η ανάγκη φαντάζει επιτακτική ιδιαιτέρως τη δεδομένη χρονική συγκυρία κατά την οποία δοκιμάζονται η χώρα, αλλά και το πολιτικό σύστημα.

Εμείς είμαστε αυτοί που πρέπει να αναθερμάσουμε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού στο πολιτικό σύστημα και τους δημοκρατικούς θεσμούς. Αυτό μπορεί να γίνει με το να ισχύσει η διαφάνεια για όλους και για όλα και σε κάθε επίπεδο, με τον ανοιχτό διάλογο σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά και γενικότερα στα πλαίσια των λειτουργιών της Βουλής των Ελλήνων, αλλά και με τις αποφάσεις μας οι οποίες θα πρέπει να λαμβάνονται πάντα με γνώμονα την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, αλλά και την επίλυση των θεμάτων και των προβλημάτων των πολιτών αυτής της χώρας.

Επομένως, εμείς είμαστε αυτοί που με κάθε απόφασή μας και με κάθε αλλαγή που θα διέπει τη λειτουργία του Κοινοβουλίου, θα πρέπει να δίνουμε το έναυσμα για τη διαφάνεια, την αξιοπιστία και την αξιοκρατία.

Με στόχο ακριβώς την ενίσχυση του διαλόγου, της διαφάνειας και της βελτίωσης της ποιότητας του παραγόμενου νομοθετικού έργου, φέτος επιφέραμε ως γνωστόν μια σειρά από εκτεταμένες τροποποιήσεις στον Κανονισμό της Βουλής.

Σας θυμίζω ότι μ' αυτές τις τροποποιήσεις και σε ό,τι αφορά τη νομοθετική λειτουργία της Βουλής, καθιερώθηκε το υποχρεωτικό στάδιο δημόσιας διαβούλευσης πριν από την κατάθεση του νομοσχεδίου. Η κοινωνία πρέπει να λαμβάνει γνώση όχι μετά την ψήφιση ενός νομοσχεδίου, αλλά όταν ξεκινά η πρωτοβουλία από την εκτελεστική εξουσία, από την εκάστοτε κυβέρνηση. Θα πρέπει οι πολίτες, οι κοινωνικοί φορείς, το σύνολο της κοινωνίας να γνωρίζουν τι σημαίνει και ποια είναι η νομοθετική πρωτοβουλία της εκάστοτε κυβέρνησης. Καθιερώθηκε, λοιπόν, το υποχρεωτικό στάδιο της δημόσιας διαβούλευσης πριν από την κατάθεση του νομοσχεδίου.

Δεύτερον, θεσπίστηκε το σύστημα των δύο αναγνώσεων, η διπλή ανάγνωση των νομοσχεδίων στην αρμόδια επιτροπή, προκειμένου να υπάρχει αφ' ενός η δυνατότητα μεγαλύτερης εμβάθυνσης των μελών της επιτροπής στις επιμέρους προτεινόμενες ρυθμίσεις κάθε νομοσχεδίου και αφ' ετέρου να υπάρχει και η δυνατότητα του ουσιαστικότερου προβληματισμού της εκτελεστικής εξουσίας που προτείνει αυτές τις ρυθμίσεις, διότι έχω πει κι άλλη φορά ότι όλα τα προηγούμενα χρόνια, αλλά και τώρα νομοθετούμε με ταχύτητα στην Αίθουσα αυτή, αλλά και στη χώρα μας.

Όμως, θα πρέπει να δώσουμε πολύ μεγαλύτερο βάρος στην ποιότητα των νομοθετημάτων. Το σύστημα, λοιπόν, της διπλής ανάγνωσης στοχεύει ακριβώς σ' αυτό. Στοχεύει στο να εμβαθύνουν και τα μέλη της επιτροπής, οι συνάδελφοι Βουλευτές, στις λεπτομέρειες κ.λπ., αλλά και ο ίδιος ο Υπουργός, ο επισπεύδων Υπουργός, να προβληματίζεται περισσότερο, να ακούει με μεγαλύτερη προσοχή και να λαμβάνει υπ' όψιν τις παρατηρήσεις που γίνονται για βελτιώσεις στα πλαίσια της επιτροπής. Γι' αυτό, λοιπόν, μεσολαβεί και το διάστημα των επτά τουλάχιστον ημερών από την πρώτη ανάγνωση μέχρι και τη δεύτερη ανάγνωση των νομοσχεδίων στις επιτροπές.

Επίσης, θυμίζω ότι με τις αλλαγές στον Κανονισμό τέθηκε χρονικός περιορισμός στην κατάθεση νομοσχεδίων μέχρι τις 20.00' το βράδυ της Πέμπτης, προκειμένου να μην υπάρχουν αιφνιδιασμοί της τελευταίας στιγμής.

Επιπλέον, οι τροπολογίες επιτρέπεται να κατατίθενται το αργότερο μέχρι το μεσημέρι της Παρασκευής για τον ίδιο λόγο, για να μην υπάρχουν δηλαδή αιφνιδιασμοί και να μη δημιουργούνται ερωτηματικά για τις προτεινόμενες ρυθμίσεις που γίνονται την τελευταία στιγμή.

Επιπρόσθετα, ενισχύθηκε ο ελεγκτικός ρόλος του Κοινοβουλίου με τη σύσταση Ειδικής Διαρκούς Επιτροπής Εξοπλιστικών Προγραμμάτων και Εξοπλισμού. Εδώ η ανοιχτή, δημόσια συζήτηση, ο διάλογος ανάμεσα στον εκάστοτε Υπουργό Εθνικής Άμυνας και στα μέλη αυτής της επιτροπής εξασφαλίζει πολύ μεγαλύτερη διαφάνεια για έναν τομέα που είναι καθοριστικής σημασίας για την άμυνα της χώρας, αλλά και για έναν τομέα που είναι αλήθεια ότι από την πλευρά των δαπανών που είναι αναγκαίες έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία και βάρος για τον Έλληνα φορολογούμενο.

Επίσης, ιδρύθηκε νέα υπηρεσία στη Βουλή, το γραφείο του προϋπολογισμού του κράτους που θα είναι αρμόδιο για την ανάλυση και αξιολόγηση των δημοσιονομικών στοιχείων και θα υποβοηθά την επιτροπή που ελέγχει την εκτέλεση του προϋπολογισμού του κράτους. Αυτό σημαίνει ότι το Κοινοβούλιο έχει πλέον τη δυνατότητα να ελέγχει συνεχώς την εκτέλεση του προϋπολογισμού του κράτους και όχι απλά να ψηφίζει τον προϋπολογισμό που εισηγείται η εκάστοτε κυβέρνηση.

Με τις αλλαγές στον Κανονισμό, προχωρήσαμε στην αναβάθμιση των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, της οποίας ο ρόλος είναι καθοριστικός, όπως έχει αποδειχθεί όλα αυτά τα χρόνια που λειτουργεί.

Και όπως ειπώθηκε ήδη από συναδέλφους, με δική μας απόφαση εδώ στο πλαίσιο του Κανονισμού, που άλλαξε ομόφωνα, περιορίσαμε το εύρος του θεσμού της βουλευτικής ασυλίας στον πυρήνα αυτού του θεσμού.

Διότι η βουλευτική ασυλία είναι συνταγματικά κατοχυρωμένος θεσμός και στην Ελλάδα, αλλά και σε όλες τις άλλες χώρες που έχουν δημοκρατικά πολιτεύματα και κοινοβουλευτικές δημοκρατίες. Σε όλες τις χώρες, λοιπόν, ο πυρήνας αυτού του θεσμού και ο λόγος ύπαρξής του έχει να κάνει με την προστασία του πολιτικού από αδικαιολόγητες επιθέσεις, προκειμένου να τρομοκρατηθεί ο πολιτικός και να μη μιλάει ελεύθερα και να μη δραστηριοποιείται σε ό,τι αφορά την κοινοβουλευτική και πολιτική του δράση. Αυτό προστατεύει και αυτό πρέπει να προστατεύει ο θεσμός της βουλευτικής ασυλίας. Ό,τι άλλο είναι έξω από την κοινοβουλευτική και πολιτική δράση, σαφώς δεν θα πρέπει να καλύπτεται από την «ομπρέλα» αυτού του θεσμού. Αυτό ακριβώς κάναμε.

Ας δούμε τι σημαίνει, λοιπόν, η αλλαγή που κάναμε. Η αλλαγή που κάναμε σημαίνει ότι η βουλευτική ασυλία θα αίρεται εφεξής σε κάθε περίπτωση που η πράξη δεν σχετίζεται με την πολιτική και κοινοβουλευτική δράση του Βουλευτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του προϋπολογισμού της Βουλής είναι ιδιαίτερα σημαντική, γιατί τα οικονομικά του Κοινοβουλίου δεν αφορούν μόνο εμάς και μόνο τους εργαζόμενους στη Βουλή, αλλά αφορούν την ίδια τη λειτουργία του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος και άρα θα πρέπει να ενδιαφέρουν και όλους τους πολίτες, την ίδια την κοινωνία.

Όπως ήδη ανέφερα, αυτή η συζήτηση δίνει τη δυνατότητα για ενημέρωση γενικότερα, όσον αφορά τις δραστηριότητες του Εθνικού Κοινοβουλίου, όσον αφορά αυτόν τον χώρο, το χώρο του απόλυτα ελεύθερου διαλόγου και του απόλυτα ανοιχτού δημοκρατικού διαλόγου. Δεν ξέρω, αν υπάρχουν πολλοί χώροι απόλυτα ελεύθερου δημοκρατικού διαλόγου, πέραν των χώρων του Κοινοβουλίου. Σαφώς, βέβαια, η δημοκρατία δεν λαμβάνει χώρα μόνο εδώ, κύριε Σκυλλάκο. Σαφώς και όχι. Όμως, είναι αλήθεια ότι εδώ υπάρχει η απόλυτη ελευθερία του λόγου, της έκφρασης της γνώμης και της μεταφοράς της αγωνίας των πολιτών από κάθε αντιπρόσωπο του ελληνικού λαού.

Σ' αυτόν, λοιπόν, το χώρο μέσα από απόλυτα ελεύθερα και ανοιχτό δημοκρατικό διάλογο λαμβάνονται μια σειρά από αποφάσεις συνεχώς και καθημερινά, αποφάσεις μέσα από τη νομοθετική πρωτοβουλία, μέσα από τις νομοθετικές προτάσεις που καταθέτει η εκτελεστική εξουσία. Και οι αποφάσεις στις οποίες καταλήγουμε μέσα από αυτήν τη δημοκρατική διαδικασία είναι αποφάσεις που πάντα επηρεάζουν με τον άλφα ή βήτα τρόπο την ίδια την καθημερινή ζωή των πολιτών.

Επίσης, ο κοινοβουλευτικός έλεγχος, ο έλεγχος της εκάστοτε κυβέρνησης από τους εκπροσώπους του ελληνικού λαού, από τους εκπροσώπους των πολιτών αποκτά ουσιαστικό νόημα, γιατί

ο έλεγχος αυτός είναι η πεμπουσία της λειτουργίας της δημοκρατίας, είναι η λογοδοσία, είναι ο έλεγχος της εκάστοτε κυβέρνησης από τους εκπροσώπους του ελληνικού λαού. Διότι ακριβώς αυτό είστε, αυτό ακριβώς είμαστε. Δεν λειτουργούμε για τον εαυτό μας και δεν έχουμε καμιά αυτοεξουσιοδότηση ή αυτονομιοποίηση. Είμαστε εκπρόσωποι των λαών, της κοινωνίας και των πολιτών.

Σ' αυτόν, λοιπόν, τον κοινοβουλευτικό έλεγχο κάναμε αλλαγές, προκειμένου να είναι πιο ζωντανός και πιο άμεσος, πράγμα που το διαπιστώνετε στις συζητήσεις των ερωτήσεων και των αναφορών.

Όμως, το έργο της Βουλής δεν εξαντλείται μόνο στη νομοθετική, την τόσο σημαντική για την κοινωνία και τους πολίτες νομοθετική λειτουργία ή στον κοινοβουλευτικό έλεγχο που είναι τόσο σημαντικός για την ίδια την δημοκρατία. Το έργο και οι δραστηριότητες της Βουλής έχουν διευρυνθεί χάριν στις συστηματικές προσπάθειες και στις πρωτοβουλίες όλων των προκατόχων μου. Έτσι θυμίζω ότι η Βουλή συγκροτεί επιτροπές που επιλαμβάνονται ειδικότερων θεμάτων που απασχολούν την κοινωνία ή συγκεκριμένες ομάδες του πληθυσμού. Θυμίζω τις επιτροπές για το περιβάλλον, για την ισότητα των φύλων, για τη νεολαία, για τα δικαιώματα του ανθρώπου, για την έρευνα και τεχνολογία, για την περιφερειακή ανάπτυξη, για τον ελληνισμό της διασποράς, για την οδική ασφάλεια.

Σε όλες αυτές τις επιτροπές, που είναι πέρα από τις νομοθετικού χαρακτήρα και αποστολής επιτροπές, συζητώνται τα θέματα που απασχολούν καθημερινά από τον πολίτη, τον Έλληνα της διασποράς μέχρι την νεολαία, την περιφερειακή ανάπτυξη, τα δικαιώματα του ανθρώπου, το περιβάλλον κ.λπ.. Και πρόσφατα θυμίζω ότι συστήσαμε δυο ακόμη ειδικές υποεπιτροπές για τον αθλητισμό και για το σωματιστικό σύστημα της χώρας καθώς επίσης και την επιτροπή για την παρακολούθηση του ασφαλιστικού συστήματος. Και αυτό γιατί οι ανάγκες της κοινωνίας δεν παραμένουν ίδιες, αλλά μεταβάλλονται και αναπηδούν νέες ανάγκες. Και το Κοινοβούλιο εδώ συζητά, βουλευτάει και εισηγείται και πρέπει να εισηγείται μεταφέροντας τα προβλήματα από την ίδια την κοινωνία. Μέσα σε αυτές τις επιτροπές γίνεται ο διάλογος και οι εισηγήσεις που κατατίθενται προς την εκτελεστική εξουσία για να βρεθούν λύσεις για αυτά τα προβλήματα των πολιτών.

Περιγράψω όλο το εύρος της λειτουργίας της Βουλής για να μην πέφτουν θύματα οι πολίτες, του ότι γίνεται μια συζήτηση στα γρήγορα εδώ στην Ολομέλεια και ένα νομοσχέδιο, ίσως και ωριμότερα λίγο στην επιτροπή και αυτό είναι όλο και όλο η αποστολή της Βουλής και των Βουλευτών. Είναι μια εργώδης προσπάθεια αυτή που γίνεται εδώ σε καθημερινή βάση, με γνώμονα την επίλυση των προβλημάτων των Ελλήνων πολιτών.

Επίσης, η Βουλή τα τελευταία χρόνια συμμετέχει όλο και περισσότερο στο διεθνές και ευρωπαϊκό γίγνεσθαι με τη συμμετοχή αποστολών της σε διεθνείς οργανισμούς και σε διεθνείς θεσμούς. Την αποκαλούμενη κοινοβουλευτική διπλωματία την αξιοποιούν στο έπακρο όλες οι χώρες και ιδιαίτερα οι ευρωπαϊκές. Είναι μια πρωτοβουλία που είχε ξεκινήσει με πολλή ένταση από τον κ. Κακλαμάνη και συνεχίστηκε από τους προκατόχους μου, δηλαδή η ανάπτυξη της κοινοβουλευτικής διπλωματίας και της ενεργού συμμετοχής και παρουσίας του ελληνικού Κοινοβουλίου για τα εθνικά μας θέματα, για θέματα που απασχολούν τη χώρα μας, το λαό μας, τη θέση της Ελλάδας, για τις διμερείς σχέσεις, για την ανάπτυξη σε όλα τα επίπεδα των διμερών σχέσεων ανάμεσα στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες με τη δυναμική παρουσία των Ελλήνων Βουλευτών στα διεθνή fora. Πράγματι η κοινοβουλευτική διπλωματία είναι κάτι που πρέπει να αξιοποιούμε και εμείς. Πρέπει να σας πω ότι στη διάρκεια της θητείας μου τους τελευταίους δεκατρείς μήνες είναι χαρακτηριστικό ότι τη Βουλή επισκέφθηκαν πέντε Αρχηγοί κρατών, δυο Αρχηγοί κυβερνήσεων, Πρωθυπουργοί, ο κ. Ερντογάν και ο Πρωθυπουργός της Κίνας κ. Γουέν Ζιανπάο, οκτώ πρόεδροι κοινοβουλίων, μέλη κυβερνήσεων από επτά χώρες. Επίσης επισκέφθηκε τη Βουλή και απευθύνθηκε στους Έλληνες Βουλευτές ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ κ. Μπάρ Κι Μουν, η αναπληρώτρια Γενική Γραμματέας του ΟΗΕ κ. Μεγγίρου και δεκαεπτά κοινοβουλευτικές

αντιπροσωπείες και μεγάλων και μικρότερων σε μέγεθος χωρών. Αλλά ήταν ιδιαίτερα σημαντική η κάθε επίσκεψη, η κάθε συζήτηση με τη δυνατότητα που δίνεται στο ελληνικό Κοινοβούλιο, στους Έλληνες συναδέλφους και όχι μόνο στον Πρόεδρο της Βουλής, μέσα από την κοινοβουλευτική δημοκρατία, να συμβάλουν και να υποστηρίζουν τις προσπάθειες που κάνει η εκάστοτε κυβέρνηση που χειρίζεται υπεύθυνα τα εξωτερικά και άλλα θέματα.

Επίσης η Βουλή υποστηρίζει τη λειτουργία του Ιδρύματος για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, συμμετέχοντας στην πολιτιστική και πνευματική ζωή του τόπου με ημερίδες, συνέδρια, εκθέσεις. Και ανοίγει εδώ και χρόνια καθημερινά τις πόρτες της στην κοινωνία και ιδιαίτερα στους νέους μέσα από εκπαιδευτικά προγράμματα όπως η Βουλή των Εφήβων και τα προγράμματα των επισκέψεων ενημερωτικών και εκπαιδευτικών που έχουμε στη Βουλή για μαθητές από όλη τη χώρα. Από την έναρξη λειτουργίας αυτών των προγραμμάτων από το 1995 μέχρι σήμερα συμμετείχαν στη Βουλή των Εφήβων τεσσαρσιήμισι χιλιάδες μαθητές εφηβου Βουλευτές. Και στο ίδιο διάστημα επισκέφθηκαν τον Κοινοβούλιο και ενημερώθηκαν για τον τρόπο λειτουργίας της Κοινοβουλευτικής μας Δημοκρατίας ένα εκατομμύριο διακόσιοι επτά χιλιάδες μαθητές. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο χρόνο που διανύουμε, το 2010, επισκέφθηκαν τη Βουλή μέχρι στιγμής και ενημερώθηκαν σε μια εκπαιδευτική ενημερωτική διαδικασία εβδομήντα τέσσερις χιλιάδες εξακόσιοι μαθητές και δεκατρείς χιλιάδες εκατόν τριάντα πέντε ενήλικοι πολίτες. Είναι μια δραστηριότητα ανοικτής θύρας ενημέρωσης, επαφής με την κοινωνία και ιδιαίτερα με τη νέα γενιά.

Τέλος, θυμίζω ότι η Βουλή επιδιώκει την καθημερινή ενημέρωση των πολιτών με τη λειτουργία του τηλεοπτικού σταθμού. Σε εφαρμογή ποιας αρχής; Της διαφάνειας. Ήταν πολύ σωστή τότε η απόφαση του κ. Κακλαμάνη να δημιουργηθεί ο τηλεοπτικός σταθμός για να έχει τη δυνατότητα όποιος πολίτης το επιθυμεί ανά πάσα στιγμή να έχει εικόνα και γνώση του τι συζητείται, τι αποφασίζεται εδώ στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Η αρχή της διαφάνειας και της δημοσιότητας των συνεδριάσεων της Βουλής εφαρμόζεται στην πράξη μέσω της λειτουργίας του τηλεοπτικού σταθμού και για την Ολομέλεια, αλλά και για τις επιτροπές. Αυτός ο τηλεοπτικός σταθμός εκπέμπει δεκατέσσερις έως δεκαέξι ώρες την ημέρα. Από αυτές δέκα έως έντεκα ώρες είναι η απευθείας μετάδοση των συνεδριάσεων της Βουλής και των επιτροπών. Το υπόλοιπο τρίωρο ή τετράωρο αποτελείται από πολιτιστικό πρόγραμμα. Δεν υπάρχουν μεγαλύτερες δυνατότητες. Και τώρα περιορίζουμε ακόμη περισσότερο τα κονδύλια. Αλλά θεωρώ ότι καταβάλλουν έντονη προσπάθεια οι εργαζόμενοι και οι έχοντες την ευθύνη διοίκησης του καναλιού, όπως και τα προηγούμενα χρόνια, ώστε αυτό το πολιτιστικό πρόγραμμα να είναι ποιοτικό. Και αν ρίξει κανείς μια ματιά τι γίνεται με τα πολιτιστικά προγράμματα σε όλο το φάσμα της τηλεόρασης στη χώρα μας αντιλαμβάνεται αυτό που λέω. Ποιοτικό πολιτιστικό πρόγραμμα με λίγα έξοδα, με λίγο κόστος από το κανάλι της Βουλής.

Ακούω, όμως, και διαβάζω, όπως και εσείς, διαχρονικά προτάσεις «να κλείσει το κανάλι, έχει έξοδα, για τέτοια είμαστε»;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κάποιοι θα ήθελαν να κλείσει και η Βουλή.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Ο κ. Κακλαμάνης λέει ότι πιθανά να είναι οι ίδιοι που θα ήθελαν να κλείσει και η Βουλή. Πιθανόν κάποιοι σ' αυτήν τη χώρα, κύριε Πρόεδρε, να το επιθυμούν να μην υπάρχει Κοινοβούλιο, διάλογος, έλεγχος.

Λέγεται κάτι, αναπαράγεται μετά αυτό και πολλαπλασιάζεται. «Εκατοντάδες οι δημοσιογράφοι που δουλεύουν στο κανάλι. Τι τους θέλουμε τόσους; Εκατοντάδες εργαζόμενοι». Ποια είναι η αλήθεια; Ο τηλεοπτικός σταθμός λειτουργεί μόνο με δώδεκα δημοσιογράφους. Ούτε δεκάδες ούτε εκατοντάδες ούτε τεράστιες δαπάνες ούτε έξοδα που πηγαίνουν στο βρόντο.

Το κανάλι της Βουλής αποστειλεί τον ομφάλιο λώρο για την καθημερινή ενημέρωση των πολιτών για όσα συζητούνται, όπως είπα και αποφασίζονται στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Το ίδιο έχουν κάνει και τα κοινοβούλια των άλλων ευρωπαϊκών χωρών εδώ και

πολλά χρόνια. Σαφώς δεν φιλοδοξούμε καθόλου αυτός ο τηλεοπτικός σταθμός να είναι ανταγωνιστικός με τους άλλους τηλεοπτικούς σταθμούς. Δεν υπάρχει κανένας τέτοιος στόχος, γιατί δεν υπάρχει και κανένας λόγος το κανάλι να λειτουργεί ανταγωνιστικά. Γι' αυτό περιέγραφα πόσες ώρες εκπέμπει, ποιο είναι το περιεχόμενο των εκπομπών του, κ.λπ.. Ούτε εγώ φιλοδοξώ να είμαι καναλάρχης σε καμμία περίπτωση, όπως και οι προκάτοχοί μου δεν φιλοδοξήσαν να είναι καναλάρχες. Αυτός, όμως, ο ομφάλιος λώρος της άμεσης ενημέρωσης κρίνω ότι είναι απόλυτα αναγκαίος. Θα μειώνουμε τα κονδύλια όπου μπορούμε, θα κόβουμε από εδώ, θα κόβουμε από εκεί, αλλά αλίμονο, εάν σταματήσει η δυνατότητα -άνευ μεσολαβητών θα έλεγα- να γνωρίζει ο Έλληνας πολίτης τι συζητείται και τι αποφασίζεται στο Εθνικό Κοινοβούλιο.

Είχε ληφθεί, επίσης, στο παρελθόν απόφαση από τους προκατόχους μου να λειτουργήσει και ραδιοφωνικός σταθμός της Βουλής, προκειμένου να αναπτυχθεί αυτή η ενημέρωση των πολιτών και μέσω του ραδιοφώνου. Επανεξετάσαμε αυτή την απόφαση. Ραδιοφωνικό σταθμό της Βουλής δεν θα λειτουργήσουμε. Και είναι δύο οι λόγοι: Ο ένας λόγος είναι ο οικονομικός, έστω και αν δεν είχε μεγάλο κόστος. Ο άλλος λόγος, όμως, είναι πραγματικός και έχει και αυτός τη σημασία του: Μετά από ενδελεχή εξέταση και των τεχνικών δεδομένων καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι το τελικό αποτέλεσμα θα ήταν αναντίστοιχο του εύρους των προϋποθέσεων που θα έπρεπε να εξασφαλιστούν. Ένας ραδιοφωνικός σταθμός σημαίνει ότι έχεις συχνότητες, σημαίνει ότι έχεις πομπούς και κεραίες για να καλύψεις όλο τον ελλαδικό χώρο. Κάτι τέτοιο είναι αδύνατο να υπάρξει, γιατί θα ήταν τεράστιο το κόστος. Δεν υπήρχε, λοιπόν, κανένας λόγος να προχωρήσουμε προς τα εκεί. Αντίθετα, συνηνοηθήκαμε με τη δημόσια ραδιοφωνία και τώρα συνεργάζονται οι δικοί μας -ας το πούμε έτσι- δώδεκα δημοσιογράφοι με το προσωπικό της δημόσιας ραδιοφωνίας, προκειμένου να υπάρξει μία καθημερινή εκπομπή -ημίωρη διάρκειας- λέμε στην αρχή- που θα δίνει πλήρη ενημέρωση για τις αποφάσεις της Βουλής.

Πριν κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω μία-δύο απαντήσεις σε θέματα που έθιξαν ορισμένοι συνάδελφοι που ανήλθαν στο Βήμα πριν από εμένα.

Πόθεν έσχες; Σαφώς χρειάζονται βελτιώσεις. Και λέω για μία ακόμη φορά ότι είμαστε σε συνεννόηση με τον καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργό -επισπεύδων Υπουργός πρέπει να είναι ο Υπουργός Δικαιοσύνης σε αυτές τις περιπτώσεις- και εκτιμώ ότι σύντομα θα έρθουν για να συζητηθούν και να αποφασίσουμε εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, οι αλλαγές σε ό,τι αφορά το πόθεν έσχες, κυρίως στην κατεύθυνση του «έσχες», όπως είπατε. Ο έλεγχος γίνεται και σήμερα από την αρμόδια επιτροπή, στην οποία συμμετέχει και ο κ. Σκυλλάκος, καθώς και εκπρόσωποι των άλλων κομμάτων. Ο έλεγχος γίνεται από ορκωτούς λογιστές με βάση τις δηλώσεις που όλοι υποβάλλουμε. Γίνεται έλεγχος σε βάθος. Πρέπει, όμως, να διασφαλιστεί η δυνατότητα πραγματικής κατάθεσης, δήλωσης θα έλεγα εγώ, ή αν θέλετε διαφορετικά, να αποκλειστεί η οποιαδήποτε περίπτωση να μη δηλώνει κάποιος το πραγματικό του «έσχες». Αυτό είναι το ένα ζητούμενο. Και θα πρέπει να δούμε πώς θα το διασφαλίσουμε αυτό νομοθετικά.

Δεύτερον, οι ελέγχοντες πρέπει να είναι κατά πλειοψηφία όχι Βουλευτές, έτσι ώστε να υπάρχει και η έξωθεν καλή μαρτυρία ότι ελεγχόμενοι και ελέγχοντες δεν είναι οι ίδιοι και τρίτον, να δούμε τον τρόπο της δημοσιοποίησης του «πόθεν έσχες», γιατί δημιουργούνται παρανοήσεις. Και είναι δικαιολογημένα τα παράπονα ορισμένων συναδέλφων για τον τρόπο που γίνεται η δημοσιοποίηση. Για παράδειγμα, δεκαπέντε ακίνητα: Αν δεν γίνεται η διαφοροποίηση πού είναι χωραφάκια και με ποιο τρόπο αυτά ακίνητα περιήλθαν στην ιδιοκτησία, τότε δημιουργείται η εντύπωση ότι έχεις τουλάχιστον δεκαπέντε ακίνητα ή ότι έχεις τριάντα πέντε σαραντα ακίνητα. Θα πρέπει, λοιπόν, και ο τρόπος της δημοσιοποίησης, το έντυπο για να το πω απλά, να αλλάξει άρδην και να υπάρχει βέβαια πλήρης δημοσιοποίηση. Θα ζητήσουμε την άποψη και της Αρχής Προσωπικών Δεδομένων για το πώς πρέπει να γίνεται ακόμη πιο ευρέως γνωστό το «πόθεν έσχες», ακόμη και με ανάρτηση στο διαδίκτυο, αν είναι εφικτό. Δεν θα

πρέπει να κρύψουμε οτιδήποτε. Πρέπει να λειτουργούμε με κανόνες απόλυτης διαφάνειας. Όλα αυτά θα εξεταστούν, όταν έρθουν οι προτάσεις για τις αλλαγές.

Ένα άλλο θέμα που εθίγη είναι το θέμα του αυτοκινήτου των Βουλευτών. Και εδώ χρειάζεται να ξανακάνουμε μία διευκρίνιση. Στους Βουλευτές δεν δίδεται δωρεάν κανένα αυτοκίνητο. Δεν τους δωρίζεται κανένα αυτοκίνητο. Είναι δικαίωμα χρήσης με το leasing για όσο διάστημα είναι Βουλευτής κάποιος. Αμέσως μετά επιστρέφει εντός δεκαπέντε ημερών το αυτοκίνητο. Δεν χαρίζεται, λοιπόν, κανένα αυτοκίνητο.

Σχετικά με τον κυβισμό των αυτοκινήτων: Είχα πει κι άλλη φορά και το επαναλαμβάνω ότι το αυτοκίνητο είναι ένα μέσο μεταφοράς, ένα μέσο για την εκπλήρωση του καθηκόντος σου απέναντι στους πολίτες, απέναντι στην κοινωνία. Δεν κυκλοφορεί κανείς με αυτοκίνητο για να επιδεικνύεται ή για να έχει άνεση. Όταν, όμως, κάποιος συνάδελφος διανύει τουλάχιστον χίλια χιλιόμετρα την εβδομάδα πήγαινε-έλα, μακρινές αποστάσεις, με διάφορες καιρικές συνθήκες, κ.λπ., τότε είναι θέμα ασφάλειας. Επομένως, το αυτοκίνητο των χιλίων οκτακοσίων ή των δύο χιλιάδων κυβικών δεν είναι πολυτέλεια. Είναι θέμα και προϋπόθεση ασφάλειας. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις όπου δεν χρειάζεται να διανύσει κανείς τόσα χιλιόμετρα, για παράδειγμα εδώ, στο λεκανοπέδιο της Αττικής. Και εδώ κινούμαι με ένα υβριδικό χιλίων τριακοσίων κυβικών. Μια χαρά κάνει τη δουλειά του. Όμως, με ένα τέτοιο αυτοκίνητο δεν θα αισθανόμουν ασφάλεια, αν έπρεπε να διανύσω κάθε χρόνο χίλια διακόσια χιλιόμετρα, ανεβαίνοντας στα βουνά, κατεβαίνοντας από τα βουνά, κ.λπ. Δεν γίνεται μία φορά το ταξίδι αυτό. Γίνεται κάθε βδομάδα. Επειδή, όμως, υπήρξαν και συνάδελφοι, οι οποίοι ζήτησαν για τον άλφα ή βήτα λόγο, αλλά και για το λόγο που ανέφερα, αν μπορούν να κάνουν αντικατάσταση του αυτοκινήτου με ένα άλλο μικρότερου κυβισμού, επαναδιαπραγματευθήκαμε με τις εταιρείες αυτοκινήτων και πράγματι πετύχαμε, ώστε να αποδεχθούν σε τέτοιες περιπτώσεις να μπορεί να γίνει η αντικατάσταση του αυτοκινήτου, όταν δεν τίθενται θέματα ασφάλειας, όπως είπα, λόγω των μεγάλων διαδρομών.

Τι επιχορηγεί η Βουλή;

Υπάρχει ένας κωδικός για επιχορηγήσεις, τον οποίο μειώσαμε πάρα πολύ. Τι επιχορηγεί όμως η Βουλή; Θα σας αναφέρω μερικά παραδείγματα για το τι επιχορηγήσαμε φέτος:

Την αποκατάσταση και ανάδειξη του ιστορικού κτηρίου της Ιονίου Βουλής στην Κέρκυρα. Το είχε ανακοινώσει και ο κ. Σιούφας. Πρόκειται για ένα κτήριο ιδιαίτερα ιστορικό. Οι 300.000 διατέθηκαν στο Δήμο Κέρκυρας για να προχωρήσουμε στην πρώτη φάση της ανακαίνισης αυτού του τόσο ιστορικού κτηρίου, όχι μόνο για τα Ιόνια νησιά, αλλά και για το σύνολο της Ελλάδας και της δημοκρατίας και των αγώνων για τη δημοκρατία σε αυτήν τη χώρα. Ενισχύσαμε με πολύ μικρότερα ποσά τους Special Olympics. Δώσαμε πολύ μικρές επιχορηγήσεις σε ιδρύματα, όπως το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», το Μουσείο Μακεδονικού Αγώνα και την Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών, οι οποίοι ήθελαν να κάνουν μία έκθεση και να βγάλουν ένα υλικό και ένα CD, επειδή η Κωνσταντινούπολη είναι πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης. Ήθελαν, λοιπόν, να δείξουν από την πλευρά τους οι Κωνσταντινουπολίτες τη διαχρονική παρουσία τη δική τους και του ελληνισμού στην Κωνσταντινούπολη. Επίσης, δώσαμε μια μικρή ενίσχυση στην ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη. Συμπλήρωναν πενήντα πέντε χρόνια εκδηλώσεων, είχαν κάποια επέτειο και ήθελαν να βγάλουν ένα ενημερωτικό υλικό.

Επιχορηγεί ακόμα η Βουλή διαχρονικά την κάλυψη εξόδων φιλοξενίας μαθητών από τη Μαριούπολη της Ουκρανίας για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας. Είναι κυρίως παιδιά ελληνικής καταγωγής, που πρέπει να τελειοποιήσουν όμως μέσα από τα προγράμματα φιλοξενίας εδώ στην Ελλάδα την ελληνική γλώσσα. Δώσαμε επίσης σε μερικά σχολεία παραμεθόριων περιοχών, αλλά και υποβαθμισμένων συνοικιών του Λεκανοπεδίου μικροποσά με αποκλειστικό σκοπό την οργάνωση βιβλιοθηκών και τη βελτίωση των εξοπλισμών τους με νέες τεχνολογίες. Πρόκειται για ένα διαδραστικό πίνακα. Εύχομαι η πολιτεία, όπως είπα και η κυρία Υπουργός, του χρόνου ή τον επόμενο χρόνο να έχει

καλύψει όλα τα σχολεία. Όταν, όμως, στη Ροδόπη ή στις Πρέσπες ή εδώ σε μια συνοικία πηγαίνει ένας διαδραστικός πίνακας, τον οποίο ζήτησαν οι εκπαιδευτικοί, οι καθηγητές, οι δάσκαλοι, είπαν ότι «τον χρειαζόμαστε, ξέρουμε να τον χειριστούμε, αλλά πότε θα έρθει η σειρά μας», θεωρώ ότι αυτό δεν είναι σπατάλη. Επαναλαμβάνω ότι τα κονδύλια για όλα αυτά είναι πάρα πολύ μικρά και περιορισμένα.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τις εργασιακές σχέσεις στις περιπτώσεις που ορισμένες υπηρεσίες καλύπτονται από εργολαβίες -ο σύλλογος των εργαζομένων διαχειρίζεται το κυλικείο, αυτός προκηρύσσει, όπως ξέρετε, το διαγωνισμό και μετά αναλαμβάνουν οι εστιατόρες τη λειτουργία του κυλικείου και του εστιατορίου ή όταν έχουμε κάλυψη αναγκών από συνεργεία καθαρισμού για τις ανάγκες καθαριότητας των κτηρίων της Βουλής- κάθε φορά που έφτασαν στ' αυτά μου παράπονα ότι δεν τηρείται η εργατική νομοθεσία, αμέσως ζήτησα από το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας, να προβούν σε έλεγχο. Στην αρχή υπήρξε μία έκπληξη και στις υπηρεσίες της Βουλής, λέγοντας «μα, κύριε Πρόεδρε, στη Βουλή θα μπουν οι ελεγκτές;». Τους είπα: «Γιατί; Η Βουλή δεν θα αποτελεί ούτε άβατο ούτε θα είναι κάτι ξεχωριστό».

Σε ό,τι αφορά, λοιπόν, τα δικαιώματα των εργαζομένων, δώσαμε εντολή και έγιναν οι έλεγχοι αυτοί. Επεβλήθησαν πρόστιμα, επεβλήθησαν ποινές σε ορισμένες περιπτώσεις. Έγιναν αυστηρές συστάσεις από τους επιθεωρητές εργασίας για να υπάρξουν βελτιώσεις για διάφορα θέματα και αυτό θα κάνουμε, σαφώς, σε κάθε περίπτωση -επαναλαμβάνω- που θα πληροφορούμαστε ότι κάποιοι δεν θέλουν να τηρήσουν την εργατική νομοθεσία, γιατί ο εργαζόμενος όπου και αν είναι, είτε εκτός Βουλής είτε στη Βουλή, είναι πάντα ο πιο αδύναμος κρίκος, όπως ξέρομαι, στη σχέση εργοδότη και εργαζομένου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τόσο τους υπαλλήλους της Βουλής, τις αρμόδιες υπηρεσίες -και εδώ συνεργάστηκαν όλες οι υπηρεσίες της Βουλής- για την συμβολή τους στην κατάρτιση του προϋπολογισμού για το 2011. Επίσης να ευχαριστήσω και τους συναδέλφους Βουλευτές και τα μέλη της επιτροπής για τον προϋπολογισμό της Βουλής, με τους οποίους επεξεργαστήκαμε, όπως είπα, στις 25 Οκτωβρίου τον προϋπολογισμό και για τη συμβολή τους με τις δικές τους καταθέσεις και τις προτάσεις. Τέλος, να ευχαριστήσω και τους συναδέλφους που και σήμερα πήραν το λόγο και επεσήμαναν διάφορα θέματα, αλλά και όλους εσάς που είχατε την υπομονή να με ακούσετε.

Δεν θριαμβολογούμε. Δεν θεωρούμε ότι περικόπτοντας κατά 24.000.000 ευρώ, αν υπολογίσουμε και τις περικοπές του περασμένου χρόνου, κάνουμε κάτι πολύ μεγάλο, κάτι πολύ σημαντικό. Όχι. Θεωρώ ότι κάνουμε αυτό που είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε, χωρίς όμως να θέτουμε σε κίνδυνο την ποιοτική λειτουργία της Κοινοβουλευτικής μας Δημοκρατίας, να συμβάλλουμε και εμείς σε αυτήν την προσπάθεια που γίνεται και πρέπει να γίνεται από όλους για τον περιορισμό των ελλειμμάτων. Θα λειτουργήσουμε το Κοινοβούλιο με τα λιγότερα κονδύλια που προβλέπει ο προϋπολογισμός για το 2011, αλλά είμαι σίγουρος πως όλοι είμαστε αποφασισμένοι να το λειτουργήσουμε με λιγότερα χρήματα, αλλά ποιοτικά αναβαθμισμένο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Πετσάλνικο.

Παρακαλείται τώρα ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης, να λάβει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: «Τις αγορεύει βούλεια», έτσι άρχισε την ομιλία του ο συνάδελφος κ. Κουρουμπλής. Πολύ σωστά. Είναι η ουσία, ο πυρήνας της δημοκρατίας. Κάποιοι, όμως, σταδιακά και ιδιαίτερα εδώ και είκοσι περίπου χρόνια έχουν αλλάξει αυτόν τον κανόνα. «Τις βούλομαι αγορεύειν», έχουν αποφασίσει και το ελέγχουν αυτοί, διότι δεν είμαστε, αγαπητέ κ. Κουρουμπλή, στην εκκλησία του Δήμου της αρχαίας Αθήνας. Λειτουργεί τώρα η έμμεση, η αντιπροσωπευτική δημοκρατία με παρεμβάλλοντα μεταξύ όσων «βούλονται αγορεύειν» οι παραμορφωτικοί φακί των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης που ελέγχονται στο σύνολό τους σχεδόν από έξι - επτά επιχειρηματίες, οι

οποίοι, όπως προανέφερα, έχουν εφαρμόσει το «τις βούλομαι αγορεύειν». Δηλαδή, αυτός ο παραμορφωτικός φακός, τον οποίο εμείς οι έξι – επτά επιχειρηματίες ελέγχουμε, θα λειτουργεί έτσι ώστε οι πολίτες αυτής της δημοκρατίας να ακούνε ό,τι και από όποιους εμείς θα αποφασίζουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όποιος δεν αντιλαμβάνεται ότι εδώ βρίσκεται το πρόβλημα της δημοκρατίας και το πρόβλημα της σημερινής κακοδαιμονίας της χώρας, έχει κάνει λάθος στη διεύθυνση. Κακώς ήρθε στο Κοινοβούλιο. Θα έπρεπε να είχε πάει κατευθείαν εκεί όπου ελέγχεται η φωνή, το περιεχόμενο, ακόμα και ο τόνος όποιων πολιτών θέλουν να εκφραστούν ελεύθερα και να απευθυνθούν στην εκκλησία αυτή των δέκα και πλέον εκατομμυρίων της ελληνικής δημοκρατίας.

Σήμερα, η χώρα βρίσκεται σε μία εξαιρετικά δραματική θέση. Ποιος δεν το γνωρίζει αυτό; Όμως, που είναι η ελίτ, οι ηγεσίες όχι μόνο οι πολιτικές, αλλά και οι πνευματικές, οι κοινωνικές ηγεσίες, οι –πραγματικά, έπειτα από μόχθο και προσφορά στην ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας- οικονομικές, επιχειρηματικές ηγεσίες, όπου όσοι πιστεύουν αυτό στο οποίο έχουν δώσει ό,τι μπορούσαν στην τέχνη, στον πολιτισμό, στην επιστήμη, στην πολιτική, στην επιχειρηματική δράση, θα συνειδητοποιήσουν επιτέλους ότι ο κίνδυνος που αντιμετωπίζει η χώρα δεν αφορά όλους τους άλλους Έλληνες πλην αυτών των ιδίων;

Τα τελευταία χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με διακόσιες τουλάχιστον θεατρικές σκηνές που λειτουργούν στην πρωτεύουσα της χώρας έχουν αναδειχθεί εκείνες οι μορφές της τέχνης και του πολιτισμού, που συναντήσαμε οι παλαιότεροι από εμάς εδώ στα πρώτα μαθητικά και εφηβικά μας χρόνια; Ποιος σπουδαίος, πραγματικά, πνευματικός άνθρωπος, διανοούμενος, καλλιτέχνης, ποιος σπουδαίος Έλληνας έχει απρόσκοπτη την πορεία να απευθυνθεί στο πνεύμα και τη συνείδηση του ελληνικού λαού, ώστε στη σημερινή κατήφεια, μελαγχολία και συλλογική κατάθλιψη, να δώσει ένα μήνυμα συνέγερσης; Εκεί έχουμε οδηγηθεί για το λόγο που προανέφερα και η ευθύνη είναι πρωτίστως δική μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν θέλω πάντα να χρησιμοποιώ το «κύριοι συνάδελφοι», έστω και αν λόγοι ευπρέπειας και παράδοσης το επιβάλλουν, διότι δεν ξέρω κάθε φορά πόσοι είναι εκείνοι που το αξίζουν να αποκαλούνται «συνάδελφοι».

Ο λαός νομίζει ότι εδώ είμαστε μια παρέα. Όχι! Εδώ έρχονται και άξιοι και ανάξιοι, και έντιμοι και ανέντιμοι. Ο λαός μας στέλνει εδώ. Και ο πολίτης, ο κάθε πολίτης, αν έχει δυνατότητα να κρίνει, να γνωρίζει το ήθος, την προσφορά, την πορεία καθενός, ασφαλώς θα ήταν καλύτερο και το Κοινοβούλιο, ασφαλώς θα ήταν καλύτερη η μοίρα αυτού του τόπου.

Υπάρχει όμως ένα άλλο θέμα που μας αφορά άμεσα. Όπως ακούτε, ο κόσμος λέγει: η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ – να μη συνεχίσω – τα δύο μεγαλύτερα κόμματα έκαναν εκείνο το καλό, ή εκείνο το κακό στον τόπο. Τι σημαίνει αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Είμαστε όλοι υπεύθυνοι; Όλοι δικαιούμεθα να μας πιστωθεί ό,τι θετικό ή να μας χρεωθεί ό,τι αρνητικό συντελείται; Πού είναι η βασική δημοκρατική αρχή; Πού είναι ο κανόνας «μη-δενί δίκην δικάσεις πριν αμφίβητον ακούσης»; Δεν μπορείς να καταδικάσεις συλλήβδην και αθρόως ανθρώπους που δεν τους γνωρίζεις καν, απλώς γιατί κάποιος, με τον τρόπο που ανέφερα στην αρχή της ομιλίας μου, σου έχουν υποβάλει την ιδέα ότι για-τρός ίσον φακελάκια, εφοριακός ίσον λάδωμα, τελωνειακός ίσον λωποδυσία και Βουλευτής ίσον διαφθορά.

Μα είναι τόσο ολοφάνερα αυτά τα πράγματα και αυτονόητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ώστε διερωτώμαι: γιατί; Τι είναι αυτό που μας εμποδίζει; Είναι έλλειψη τόλμης, είναι έλλειψη ήθους; Τι είναι εκείνο που μας εμποδίζει να υπερασπιστούμε αυτές τις αξίες, για τις οποίες είμαι βέβαιος ότι όσοι τουλάχιστον ξεκίνησαν να φτάσουν μέχρι εδώ, ασφαλώς τις είχαν μέσα τους.

Και όπως λέγω συχνά σε πολλούς που μου λένε αυτά τα γνωστά για τη Βουλή, εδώ όσοι θέλουν να είναι εντάξει με τη συνείδησή τους δυστυχώς το πολύ να επανεκλεγούν μία φορά, άντε δύο φορές. Από κει και πέρα, αν δεν πάρουν τον δρόμο για τα γραφεία των καναλαρχών ή των ανθρώπων τους ή των μεγάλων εκδοτικών συγκροτημάτων, δεν έχουν μέλλον. Ακόμα και στην περιφέρεια είναι οι άλλοι, οι μικροί, «δραχμοφονιάδες», αυτοί

που εκβιάζουν οποιονδήποτε πολίτη συνειδητό θέλει να προσφέρει στον τόπο του. Αξιολογούν και τιμολογούν την όποια εικόνα του, το λόγο του, ανάλογα με το πόσο χώρο θα λάβει στη φυλλάδα τους ή στο σταθμό τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγωνία με διακατέχει. Αγωνία με διακατέχει, διότι αυτά δεν απευθύνονται και δεν μπορούν να προσληφθούν από τα ευρύτατα στρώματα του λαού μας που πεινούν σήμερα, που δυστυχούν, που μαστίζονται από την ανεργία, που αγωνιούν μπροστά στο αύριο και φοβούνται ότι θα είναι χειρότερο από το σήμερα. Όταν οι άνθρωποι είναι σε αυτήν την κατάσταση και όταν βομβαρδίζονται καθημερινά με αυτά τα απαξιωτικά μηνύματα για κάθε έντιμο, σωστό, λειτουργικό, είναι φυσικό να μην μπορούν να ακούσουν αυτούς τους λόγους.

Όμως πιστεύω ότι ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας, όσοι μπορούν και εξακολουθούν να σκέφτονται, πρέπει να τα ακούσουν όλα αυτά, πριν το ηφαίστειο εκραγεί. Και τότε, θα έλεγα και στους Βουλευτές της Αριστεράς, κανείς δεν ξέρει αν θα ελέγξει τις εκρήξεις του. Γι' αυτό και πρέπει να προσέχουμε πολύ καλά, όταν απ' αυτό το Βήμα ελεύθερα λέμε σε Έλληνες Βουλευτές «Να δούμε αν θα τολμήσετε να πάτε στην περιφέρειά σας». Τι υπονοεί αυτό; Τι υπονοεί αυτό;!

Αγαπητοί συνάδελφοι, εγώ άκουσα με προσοχή τον Πρόεδρο της Βουλής, τον οποίο πρέπει να επαινέσουμε, διότι και αυτός συνεχίζει μια πορεία χρηστής διαχείρισης των χρημάτων του ελληνικού λαού που δαπανώνται για τη λειτουργία του Κοινοβουλίου.

Θέλω να θέσω το εξής ζήτημα σε όσους κάνουν αυτές τις απαξιωτικές κριτικές για το Κοινοβούλιο: όσο πίσω και να πάνε, δεν θα βρουν περίπτωση στη διαχείριση των οικονομικών της Βουλής ούτε 1 ευρώ, ούτε 1 δραχμή, που να ήταν ανέντιμη η διαχείρισή της. Αυτό είναι ένας τίτλος τιμής για όλους εδώ, διότι η Επιτροπή Προϋπολογισμού, η Επιτροπή Τεχνικών Έργων, η ίδια η οικονομική μας υπηρεσία, οι πάντες ελέγχουν. Και πριν υπάρξει η υπογραφή του Προέδρου της Βουλής και για 1 ευρώ, υπάρχει η υπογραφή του Παρέδρου του Ελεγκτικού Συμβουλίου.

Αν αυτό συνέβαινε και σε άλλους χώρους, είτε στην κεντρική είτε στην περιφερειακή διοίκηση, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αν αυτό συνέβαινε, δεν θα είχαμε κατατμήσεις έργων, δεν θα είχαμε απευθείας αναθέσεις, δεν θα είχαμε σκάνδαλα. Διότι όταν αυτά συμβαίνουν, τότε ο άνεργος, ο πεινασμένος, αυτός που δυστυχεί, αυτός που τα βράδια πηγαίνει έξω από τα σουπερ μάρκετ, για να δει από τα απορρίμματα τι μπορεί να είναι χρήσιμο για την οικογένειά του, αυτός είναι φυσικό να δέχεται ότι όλα και όλοι έχουν σαπίσει.

Θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι – κύριε Πρόεδρε, αν οι συνάδελφοι μου επιτρέψουν, θέλω μόνο τρία λεπτά, για να μιλήσω για κάποια θέματα πλέον και της λειτουργίας μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εγώ πιστεύω ότι οι λόγοι, όσο και αν εκφοβίζουν τα γνήσια συναίσθημα, τις γνήσιες σκέψεις μας, δεν αρκούν για να αντιμετωπίσουμε αυτήν τη πλημμυρίδα που τείνει να διαλύσει τα πάντα, μια πλημμυρίδα στην οποία έχουν μπει «καβάλα» δυνάμεις, χωρίς να πουν καν ως τώρα στον ελληνικό λαό τι θα χτίσουν, εάν τα πάντα κατεδαφιστούν σε αυτήν τη χώρα. Ποια κοινωνία οραματίζονται, αν αυτή η κοινωνία εξαφανιστεί;

Έχουμε, λοιπόν, ένα πρόσθετο καθήκον. Η λειτουργία μας πρέπει να αποκτήσει την ποιότητα της λειτουργίας που είχε το Κοινοβούλιο, όταν το Νοέμβριο του 1974 τριακόσιοι Βουλευτές μπήκαμε σε αυτήν την Αίθουσα. Άλλοι έλκλαιγαν, άλλοι αγκαλιάζονταν, οι πάντες ήταν κατασυγκινημένοι. Και πρέπει να πω ότι για ένα μεγάλο διάστημα, μέχρι τις πρώτες εκλογές, η Αίθουσα αυτή ήταν κατάμεστη.

Θα έπρεπε να υπάρχει ο φόβος όσων προηγήθηκαν; Όχι ασφαλώς. Τι είναι εκείνο που στη συνέχεια οδήγησε σε αυτήν την κατάσταση; Δεν διστάζω να πω ότι αυτό έχει σχέση με το πώς λειτουργεί το κομματικό μας σύστημα. Σας έχω πει ξανά: από τη στιγμή που σωστά αφαιρέθηκαν από τον μη αμέσως εκλεγόμενο Πρόεδρο της Δημοκρατίας οι υπερεξουσίες του Συντάγματος του '75 και μεταφέρθηκαν στη Βουλή, θα έπρεπε η Βουλή, οι Κοινοβουλευτικές της Ομάδες, οι ηγεσίες των ομάδων αυτών

να λειτουργούν με άψογους κανόνες εσωτερικής δημοκρατίας.

Αλλιώς οδηγούμεθα – και αυτό συνέβη τα προηγούμενα πενήντα χρόνια – σε «ενός ανδρός αρχή», σε αρχή ενός προσώπου και όποιων τυχαίως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο μπορούσαν να ασκούν εξουσία δήθεν εξ ονόματός του, στην πραγματικότητα μη έχοντες πολιτική ευθύνη απέναντι στο λαό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Αυτό είναι ένα κρίσιμο θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και οφείλουμε να βάζουμε «τον δάκτυλον, επί τον τύπον των ήλων».

Δεύτερον, είπε ο κύριος Πρόεδρος -και πολύ σωστά- τις θεσμικές αλλαγές που έχουν γίνει, όπως είναι η διαβούλευση πριν κατατεθούν τα νομοσχέδια, η δεύτερη ανάγνωση των νομοσχεδίων. Όμως, η κριτική που μας γίνεται είναι η εξής. Επανειλημμένως το έχω πει στη Διάσκεψη των Προέδρων -υποθέτω ότι με ακούει ο κ. Πετσάλνικος - ότι εδώ υπάρχει ο κατάλογος, ο οποίος δεν μπορεί να έρχεται στην αρχή της συνεδρίασης. Όταν είχα πάρει εγώ αυτήν την απόφαση, με τη συμφωνία όλου του Σώματος, δεν ερχόταν ο κατάλογος απλώς για να περάσουν κάποιοι να υπογράψουν. Όμως, είναι φυσικό, όταν υπάρχει ένα μήλο σάπιο, να σαπίζουν και άλλα στη φρουτιέρα. Αυτό έγινε στην αρχή. Κάποιοι έρχονταν, υπέγραφαν και έφευγαν. Τώρα τείνει να γίνει καθυστέρηση. Αυτό δίνει όπλα σε όσους, ελαφρά τη καρδία, μεγαλοποιούν ή δημιουργούν και προβλήματα ανύπαρκτα σε βάρος του Κοινοβουλίου. Στις επιτροπές είναι ευθύνη των γραμματέων, όχι των προέδρων -ο Βουλευτής του ίδιου κόμματος θα πει το πρόβλημα που έχει και γιατί πρέπει να φύγει- να καταγράφονται οι παρόντες. Αυτό που γίνεται έως τώρα -και είμαι βέβαιος ότι ο Πρόεδρος το κάνει- είναι πως σε όσους έχουν πάνω από πέντε απουσίες από την Ολομέλεια περικόπτονται οι αποδοχές. Πιστεύω ότι συνεχίζεται.

Δεν μπορεί κάποιοι να προτιμούν να γίνονται υποπόδια των ποδών των διαφόρων τηλεαστέρων. Είναι η Ελλάδα η μόνη περίπτωση, από ό,τι γνωρίζω, στην Ευρώπη και στην Αμερική που οι προσκαλούμενοι στα μέσα ενημέρωσης δεν είναι δεξιά του προσκαλούντος, αλλά κάτω από τα πόδια του και δέχονται εκεί είτε ενθαρρύνσεις είτε αποθαρρύνσεις για το τι λένε, πώς το λένε, ακόμη και τότε να βάλουν άνω τελεία. Μα, είναι ντροπή! Όταν αυτά βλέπει ο πεινασμένος στη δυτική Αθήνα, στο Περιστερί, στην Αγία Βαρβάρα, στο Αιγάλεω, στο Ίλιον, πώς από εκεί και πέρα να μην πιστέψει όλες αυτές τις αθλιότητες που στρέφονται εναντίον του θεσμού και των τριακοσίων; Όσους και αν έχω ρωτήσει «πόσους γνωρίζεις, αγαπητέ μου φίλε, από τους τριακοσίους;», ξέρουν πέντε-έξι από ένα σύνολο είκοσι ή τριάντα περίπου Βουλευτών, που είναι περισσότερο άμισθοι συνεργάτες ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, παρά εκπρόσωποι του λαού σ' αυτήν την Αίθουσα. Αυτή είναι η αλήθεια.

Υπάρχει το πρόβλημα, λοιπόν, της σωστής λειτουργίας μας. Ελπίζω, πιστεύω ότι ο Πρόεδρος της Βουλής σ' αυτήν την κρίσιμη φάση που βρίσκεται η χώρα θα λάβει εκείνα τα μέτρα που χρειάζονται -επιτέλους, προβλέπεται και μία Επιτροπή Δεοντολογίας!- όχι μόνο για το θέμα άρσεως των ασυλιών, αλλά γενικότερα για τη λειτουργία του Κοινοβουλίου. Δεν είναι δυνατόν όποιοι θέλουν να είναι αντικείμενο σκωπτικών ή περιπαικτικών ή οποιωνδήποτε άλλων σχολίων του απλού πολίτη να στιγματίζουν τη λειτουργία του θεσμού. Θα έπρεπε, πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, να δίδεται η δημοσιότητα που πρέπει και σε όσους συμμετέχουν.

Σε ό,τι αφορά το κανάλι της Βουλής, πιστεύω ότι παρ' όλες τις οικονομικές δυσκολίες θα πρέπει να υπάρχει το πρόγραμμα που είχα καταρτίσει, ώστε να πληροφορηθεί ο ελληνικός λαός τι συζητείται εδώ. Είναι δυνατό να λαμβάνονται αποφάσεις για τη ζωή, για το μέλλον του ελληνικού λαού και να περιμένει ο πολίτης να πληροφορηθεί από τα φλας του ενός δευτερολέπτου ή επιλεγμένων δήθεν καυγάδων Βουλευτών από τα ιδιωτικά μέσα ενημέρωσης; Γι' αυτό ζητούν όλοι τους να κλείσει το κανάλι της Βουλής. Θέλουν τον πολιτικό κόσμο δέσμιο εκεί και δεν καταλαβαίνουν ότι και αυτοί θα αυτοκτονήσουν στη συνέχεια. Καθώς, όμως, είναι βουτηγμένοι στο όραμα των πιο πολλών χρημάτων και ιδιαίτερα τώρα, όταν βλέπουν ότι αυτή η κρίση όχι απλώς αγχίζει, αλλά απειλεί άμεσα τα μέσα ενημέρωσης, αντί έστω και τώρα να ανανήψουν, να συμμορφωθούν, να δουν τι θα κάνουμε

όλοι μαζί για να βγει η χώρα από το σημερινό αδιέξοδο, συνεχίζουν την ίδια τακτική.

Γι' αυτό, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε εγώ να έχω άλλη άποψη σε ό,τι αφορά και το ραδιόφωνο της Βουλής. Το ραδιόφωνο της Βουλής δεν θα είχε κόστος, πέρα των ελαχίστων τεχνικών του καναλιού. Οι ραδιοφωνικές συχνότητες που χρειάζονται για το ραδιόφωνο της Βουλής έχουν προβλεφθεί με το νόμο και η ΕΡΤ, που έχει δεκαεπτά ραδιόφωνα, που καλώς τα έχει τα περιφερειακά ραδιόφωνα, ξέρει ότι οι ιδιωτικοί ραδιοφωνικοί σταθμοί, πλην δύο ή τριών, είναι μουσικοί σταθμοί. Δεν ενημερώνει κανείς τον ελληνικό λαό. Τον έχουμε οι πάντες οδηγήσει στους καναπέδες των «8.00'», αφού πρώτα στηθεί στα πρωινάδικα, στα μεσημεριανάδικα, στα απογευματινά, τα γνωστής ποιότητας προγράμματα και θεάματα.

Το «ραδιόφωνο», πιστεύω, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, θα το ξανασκεφθείτε, θα το ξαναδούμε. Ήταν 2 εκατομμύρια το κόστος για όλο το χρόνο λειτουργίας του καναλιού. Δείτε στους ισολογισμούς τι κόστος έχουν κανάλια τα οποία θα έπρεπε το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο, εφαρμόζοντας το Σύνταγμα και τους νόμους, να τα κλείσει. Δεν διατάζει να το πω αυτό, διότι το Σύνταγμα στο άρθρο 15 προβλέπει ότι εξαιρούνται από τις διατάξεις που αφορούν τον Τύπο τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα. Δεν μπορεί οποιοσδήποτε θέλει να χυδαιολογεί να είναι ελεύθερος να το κάνει, χωρίς κόστος. Θα το κάνει, αλλά αφού απολογηθεί και εάν όντως το διέπραξε, θα πρέπει να τιμωρείται. Αυτό σημαίνει πραγματική δημοκρατία. Από εκεί και πέρα, είναι «μπάτε σκύλοι αλέστε και αλεστικά μη δώσετε».

Δύο λόγια ακόμα, κύριε Πρόεδρε. Τι να πρωτοποιείτε και εσείς; Ποιος ξέρει, αγαπητοί συνάδελφοι -φοβάμαι ότι πολλοί από εσάς δεν το γνωρίζετε- ότι το κανάλι της Βουλής έχει μόλις και μετά βίας μία συχνότητα από τον Υμηττό. Τώρα, με τις προσπάθειες του κ. Σιούφα και του κ. Πετσάλνικου, νομίζω ότι κάτι γίνεται και από την άλλη πλευρά. Όμως υπάρχουν στην Αττική ιδιωτικά κανάλια που έχουν τέσσερις και πέντε συχνότητες. Μα, έτσι παραδίδεται η λειτουργία της δημοκρατίας στα συμφέροντα ολίγων επιχειρηματιών και είναι δυνατό να μιλάμε για ραδιοσυχνότητες που δικαιούται η Βουλή από το νόμο; Είναι δυνατόν να μη ζητούμε να έχει, μέσα από το κανάλι της Βουλής, πρόσβαση σε ό,τι λέγεται εδώ και ο πολίτης της ακριτικής Θράκης ή του Αιγαίου; Όμως, δυστυχώς, ποιος μιλά σήμερα για τη Θράκη; Ποιος νοιάζεται, πέρα από κάποιους «σούπερ πατριώτες» για το τι γίνεται στο εξωτερικό μέτωπο της χώρας; Εάν η Βουλή δεν θα έχει άμεση επαφή με τον απλό πολίτη, τότε τι περιμένετε, αγαπητέ κύριε Κουρουμπλή, από το τις αγορεύειν βούλεται; Ξέρετε τι λένε αυτοί; «Άστους να τα λένε, αυτοί τα λένε, αυτοί τα ακούν».

Τέλος, υπάρχει το θέμα των αποδοχών των Βουλευτών που προστέθηκε σε αυτές τις επιθέσεις κατά του Κοινοβουλίου. Εγώ νομίζω ότι θα πρέπει με ειλικρίνεια να μιλάμε. Και το λέω αυτό ιδιαίτερα για το Κομμουνιστικό Κόμμα. Ξέρετε καλά ότι τη φιλοσοφία σας τη σέβομαι, αρκεί να θελήσετε νομίμως να την αποδεχθεί ο ελληνικός λαός. Η φιλοσοφία σας είναι ενός Κοινοβουλίου που λειτουργεί, χωρίς αυτήν την άμεση και ουσιαστική σχέση λαού και εκφραστών του, λειτουργία που έχει η λεγόμενη «αστική δημοκρατία», η κατατρομαγμένη για μπροστά στα εσωτερικά και διεθνή οικονομικά συμφέροντα.

Δηλαδή, πώς το εννοείτε, όταν λέτε ότι ο Βουλευτής πρέπει να ζει με ένα ημερομίσθιο που παίρνει με την εθνική και γενική συλλογική σύμβαση ένας εργαζόμενος; Το σέβομαι αυτό, αλλά το θεωρώ εξόχως λαϊκιστικό. Αυτό σημαίνει ότι ο Βουλευτής αυτός πρέπει να μην ασκεί τα καθήκοντά του.

Εάν νομίζετε, όμως, ότι υπάρχουν πλεονασμοί, εκεί πρέπει συγκεκριμένα να μιλάμε. Όταν, λοιπόν, ξέρουμε ότι υπάρχουν εκείνοι -και δεν είναι το θέμα δέκα πλουσίων εδώ μέσα- που έχουν την οικογένειά τους στην περιφέρεια -εκτός αν πούμε ότι αυτοί δεν μπορούν να εκπροσωπούν το λαό- που είναι αναγκασμένοι να ζουν εδώ στην Αθήνα, να πηγαίνουν, στην περιφέρειά τους αυτοί προσωπικώς, πρέπει για λόγους έστω ευπρέπειας να μην παριστάνουν τους «Πτωχοπρόδρομους» της παλιάς «Ψωροκώσταινας».

Άλλο, λοιπόν, το μέτρο και η σπατάλη και άλλο να λέμε στο λαό «τι χρειάζονται αυτοί οι τριακοσίοι», χαρακτηρισμούς που

ακούω σε κάποια ραδιόφωνα. Οι εκφωνητές φαίνεται περισσότερο σαν να το χαίρονται και αφήνουν πολίτες που δεν ξέρουν τι όραμα έχουν επιτέλους γι' αυτόν τον τόπο να βγαίνουν στα κανάλια και να υβρίζουν μόνο, να χυδαιολογούν σε ώρες ακρόασης όχι ωρίμων μόνο πολιτών.

Κυρίες και κύριοι, έχουν πολλά λεχθεί και για το προσωπικό της Βουλής. Ο Πρόεδρος σήμερα είπε «κάθε μήνα 1.600 ευρώ είναι η μείωση των όποιων αποδοχών των Βουλευτών, από 400 μέχρι 1.400 ευρώ των υπαλλήλων της Βουλής». Επιπλέον, με την κατάργησή του αφορολόγητου στο τέλος της χρήσεως θα πάρετε όλοι τα εκκαθαριστικά και θα δείτε ότι η επιβάρυνση είναι πολύ μεγαλύτερη, διότι λόγω του ύψους των αποδοχών ο βαθμός της κλίμακας είναι ανεβασμένος. Θα μου πείτε, να μην πληρώνουν φόρο; Θα πληρώνουν. Το αποφασίσαμε.

Μπορεί, όμως, να συνεχίζεται αυτός ο λαϊκισμός, αυτή η αθλιότητα; Φυσικά, σε αυτήν είναι λογικό να τείνει ευήκοοι ο απελπισμένος. Ο εχέφρων όμως άνθρωπος –και φαίνεται ότι είναι η πλειοψηφία του λαού– γυρίζει την πλάτη του σε όλα αυτά. Αυτό φαίνεται και από τις δημοσκοπήσεις –όσο και αν εγώ έχω και γι' αυτό το μέσο διαβουκόλησης ουσιαστικά του λαού τις επιφυλάξεις μου.

Οι υπάλληλοι της Βουλής. Εμείς εδώ δεν τους ζούμε; Δεν μιλάω για άλλες υπηρεσίες, αλλά π.χ. για τη Στενογραφική Υπηρεσία και τη Διεύθυνση των Πρακτικών της Βουλής. Από το πρωί μέχρι και μετά τα μεσάνυχτα εργάζονται –το έχω ξαναπεί. Πού είναι η κ. Πανουργιά; Συμβολίζει η εικόνα της και αυτή την εξοτρωτική, αν θέλετε, απασχόληση των υπαλλήλων της Βουλής. Βγήκαν κανάλια και είπαν πόσους πήραν τότε, πόσους αλλιώς. Ξέρετε, δεν θέλω να αναφέρομαι στη δική μου θητεία. Ευχαριστώ όσους έχουν την ευγένεια –και ο Πρόεδρος σήμερα το έκανε– να αναφέρονται.

Η Βουλή, κύριοι συνάδελφοι, ήταν το μισό κτήριο από αυτό που είναι σήμερα. Το κόμμα της Πλειοψηφίας είχε αίθουσα, χώρο που δέχεται τώρα ο Πρόεδρος της Βουλής τους Αρχηγούς κρατών. Τους εδέχετο πρώτα σε εκείνο το γραφειάκι που έχει ο Πρόεδρος της Βουλής και ήταν εξευτελιστικό. Περνούσαν οι ξένοι από τους διαδρόμους της Βουλής και ήταν κάποιες χρυσουπίες στους τοίχους που είχαν σκεβρώσει με το πέρασμα του χρόνου, από το 1974 μέχρι το 1993, είκοσι χρόνια. Γελούσαν οι ξένοι για την Αθήνα, το Κοινοβούλιο της Ελλάδας, της μήτρας της δημοκρατίας και του πολιτισμού.

Εγώ, λοιπόν, είμαι περήφανος –και ας μου γράψουν αύριο όσες θέλουν κριτικές– διότι αυτήν τη στιγμή η Βουλή διαθέτει μια πινακοθήκη της οποίας η αξία είναι εικοσαπλάσια της δαπάνης που έγινε, αλλά ο ηθικός και πολιτικός συμβολισμός, ιδιαίτερα για τους ξένους που επισκέπτονται το Κοινοβούλιο, αλλά και για το ενάμισι εκατομμύριο των παιδιών που έρχονται αυτά τα χρόνια εδώ, είναι πολύ σημαντικός.

Βέβαια, κύριε Πρόεδρε, το έχουμε πει και άλλη φορά, δεν είναι το θέμα ότι ήρθαν τεσσερισήμισι χιλιάδες παιδιά στις Συνόδους της Βουλής των Εφήβων, αλλά για μένα το θετικό είναι ότι διακόσιες και πλέον χιλιάδες παιδιών αποφάσισαν να βγουν από το καβούκι τους και να γράψουν πέντε πράγματα για το τι σκέφτονται για τον τόπο, για τη δημοκρατία, για την κοινωνία, για το μέλλον. Δυστυχώς, αυτός ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων περιπαίχτηκε και από ανθρώπους υποτίθεται διανοούμενους και δημοσιογράφους μεγάλων μέσων ενημέρωσης. Θεωρούν ότι η Βουλή των Εφήβων είναι περίπου απαράδεκτη. Δηλαδή, προτιμούν τα παιδιά στις παμπς, στις καφετέριες, παρά να τα βλέπουν να γράφουν πέντε πράγματα γι' αυτά που βλέπουν σε αυτήν τη χώρα. Προς Θεού, δεν θέλουν να έρθει κάποιο παιδί και από αυτό το βήμα να πει κάτι που θα τους χαλάσει τη «ζαχαρένια».

Οι υπάλληλοι της Βουλής, κατά τη γνώμη μου, με το έργο που συντελείται είναι αξιόπαινοι. Έπειτα από δεκάμισι και πλέον χρόνια, με αυτήν τη φοβερή ανάπτυξη, επέκταση του έργου της Βουλής, των δραστηριοτήτων της και εντός και εκτός της χώρας, από οκτακόσιοι είκοσι έξι που ήταν το 1993 παραδόθηκαν με αύξηση εκατόν δεκατεσσάρων ατόμων. Πρέπει να πω ότι οι λειτουργίες που είχαν θεσπιστεί, η επέκταση που είχε αποφασιστεί δικαιολογούσε να αυξηθεί αυτός ο αριθμός. Από εκεί και πέρα, μπροστά στη δημαγωγία και το λαϊκισμό δεν μπορεί να βρει κα-

νείς άκρη.

Κύριε Πρόεδρε, ως συνήθως, έχω ξεπεράσει το χρόνο. Με τιμά πάρα πολύ αυτή η ανοχή σας, αλλά ξέρω ότι το παρακάνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχει ζητήσει το λόγο και ο κ. Σιούφας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θέλω να κλείσω, λέγοντας στους λίγους συναδέλφους –οί άλλοι το αντιλαμβάνομαι κουράστηκαν– για το απουσιολόγιο. Επειδή δέχθηκα αρές, κατάρες –κάποιοι είχαν πει τότε «μα, τι είμαστε εδώ; Δημοτικό σχολείο;»– θα πω ότι υπάρχει, κύριε Πρόεδρε, στο ηλεκτρονικό μας σύστημα η δυνατότητα να βγαίνει ο κατάλογος των παρόντων και σε μια ώρα και σε δυο και σε τρεις. Στις επιτροπές, επίσης, το έργο της καταγραφής των παρόντων δεν είναι του προέδρου της επιτροπής, είναι του γραμματέα της επιτροπής. Εκείνος θα δίνει στο λογιστήριο τον κατάλογο και εσείς θα συνεχίσετε, όπως κάνατε τώρα, σε αυτούς που δεν συμμετέχουν, σε αυτούς που απουσιάζουν σε πάνω από πέντε συνεδριάσεις να τους κόβετε τις αποδοχές.

Παρακαλώ, αφού ρωτήσετε το Σώμα και συμφωνήσουμε όλοι, να δίνεται στη δημοσιότητα ο κατάλογος εκείνων που δεν είναι εντάξει με το πρωταρχικό τους καθήκον, όταν την ίδια ώρα που συνεδριάζει η Βουλή στις επιτροπές, αυτοί εξυπηρετούν ρόλο, όπως είπα κάποια στιγμή στην ομιλία μου, υποπόδια, των ποδών των διαφόρων τηλεαστέρων. Πώς να το κάνουμε; Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία με την κρίση που υπάρχει σήμερα στη χώρα. Ο κόσμος περιμένει να δει τι θα βγει από τις εξεταστικές και τις ανακριτικές επιτροπές.

Σας λέγω ειλικρινά, με όλη την αγάπη και το σεβασμό στους Βουλευτές που συμμετέχουν στις επιτροπές, ότι παρ' ό,τι δεν αμείβεται η παρουσία τους εκεί, παντού γράφονται και λένε ότι παίρνουν λεφτά στις επιτροπές τις εξεταστικές και τις ανακριτικές. Κανένας δημοσιογράφος δεν είχε την εντιμότητα και το επαγγελματικό ήθος να πει την αλήθεια, αλλά βέβαια χρειάζεται και η τόλμη, γιατί αν η γραμμή του μέσου είναι η απαξίωση της Βουλής, κανείς επαγγελματίας δημοσιογράφος δεν μπορεί να διακινδυνεύσει το ψωμί της οικογένειάς του και να γράψει κάποια πράγματα-αλήθειες για τη Βουλή.

Όμως, φοβούμαι ότι το κύρος αυτών των επιτροπών έχει πληγεί από την αναγκαστική σχεδόν παρουσία, διότι όταν βγαίνει κάποιος, αισθάνεται και ο άλλος ότι θα βγει από την άποψη του. Δεν είναι δυνατόν Βουλευτές που ασκούν ανακριτικά ή προανακριτικά καθήκοντα να παρουσιάζουν στα κανάλια την εικόνα που σας προανέφερα.

Γι' αυτό και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με την εξής πρόταση την οποία την ξέρετε. Εγώ πιστεύω ότι οι Βουλευτές των διαφόρων επιτροπών πρέπει να προκύπτουν από κλήρωση ανάλογα με τον αριθμό που δικαιούται κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα μεταξύ των τριακοσίων. Τότε, θα γνωρίζουν ότι τους υπέδειξε η Βουλή και όχι το κόμμα τους και δεν θα ακούν οι Έλληνες πολίτες ότι το ΠΑΣΟΚ αποφάσισε να παραπέμψει εκείνον, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός διαφωνεί, η Νέα Δημοκρατία επίσης λέει εκείνο ή το άλλο. Μα, τα κόμματα; Τότε, να το κάνουμε αλά ΕΦΕΕ και ένας από κάθε κόμμα να αποφασίζει!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Ολοκληρώστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Άρα, πρέπει όλα αυτά να τα δούμε. Τις ασυλίες τις έχουμε αντιμετωπίσει εν μέτρω με όλες αυτές τις αλλαγές που κάναμε. Και παραμένει το «πόθεν έσχες», όπως σωστά είπε ο κ. Λαφαζάνης και που χρόνια το λέω κι εγώ ότι δεν ελέγχεται το «έσχες». Όμως, επειδή αφορά όχι μόνο τους Βουλευτές, αλλά και τους εκδότες και τους δημοσιογράφους και τους δικαστές και την υψηλή κοινωνία και τους πανεπιστημιακούς και τους πάντες, κανένας δεν το επαναλαμβάνει! Και λυπάμαι γιατί και εδώ σπάνια το ακούω!

Γι' αυτό προτείνω ένα δεύτερο σημείο, δήλωση «πόθεν έσχες» ως εξής: «Παραιτούμαι ρητώς από οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο δεν καταγράφεται στη δήλωσή μου. Εξουσιοδοτώ τον Υπουργό Οικονομικών είτε μόνος είτε περαιτέρω εξουσιοδοτώντας άλλα όργανα, να προβούν σε όποια ενέργεια χρειάζεται για να περιέλθει αυτό στο ελληνικό δημόσιο». Και να υπάρχουν κίνητρα για όποιον γνωρίζει και για offshore εταιρείες και για ακί-

νητα στην Ελβετία και για καταθέσεις στις τράπεζες των Βρυξελλών και οπουδήποτε αλλού, προκειμένου να καθαρίσει η ήρα από το σπάρη.

Αυτό έπρεπε να το κάνει κάθε κόμμα για τον εσωτερικό του χώρο. Όμως, ο τρόπος με τον οποίο λειτουργούν τα κόμματα εμποδίζει κάθε κίνηση και όσων ζητούν αυτό το αυτονόητο. Γιατί να διασύρεται ένα ολόκληρο κόμμα όταν πέντε-δέκα λωποδύτες στη διάρκεια μίας δεκαετίας ή εικοσαετίας βρέθηκαν ανάμεσα στις χιλιάδες των στελεχών του;

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ που είχατε την καλοσύνη να μείνετε να με ακούσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαπέντε μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Αρτέμιδος Άνω Λεωνίων Μαγνησίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ζητήσει ο τέως Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας και αμέσως μετά ακολουθούν ο κ. Κοραντής και ο κ. Μπεντενιώτης.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ μόνο δύο λεπτά.

Από τη συζήτηση η οποία γίνεται από τις 10.00' το πρωί για τον προϋπολογισμό της Βουλής και από τη συμμετοχή των συναδέλφων Βουλευτών, ανεδείχθησαν εξαιρετικά σημαντικά πράγματα.

Θέλω να σταθώ σε τρία απ' αυτά. Το πρώτο αφορά αυτόν καθαυτό τον προϋπολογισμό της Βουλής και τον τρόπο με τον οποίο τον εισηγήσθε στη σημερινή συνεδρίαση για το 2011 και για το νοικοκύρεμα αυτό που εναρμονίζεται με το γενικότερο κλίμα περικοπής των δαπανών. Αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους το Σώμα θα εγκρίνει τον προϋπολογισμό τον οποίο προτείνετε για τη χρήση του 2011.

Το δεύτερο, κύριε Πρόεδρε και το οποίο είναι ιδιαίτερα σημαντικό, είναι ο ρόλος της Βουλής και ο δικός σας προσωπικά σ' αυτήν την κρίσιμη περίοδο προκειμένου να επιτευχθεί η μεγαλύτερη δυνατή εθνική συνεννόηση και εθνική ομοψυχία, για να αντιμετωπιστεί αυτή η πολύπλευρη κρίση που δεν είναι μόνο οικονομική, αλλά είναι πολιτική, κοινωνική και συνεπώς να βγει ένα μήνυμα να συνεννοηθούμε στα ελάχιστα. Δεν είναι δυνατόν όλοι να διαφωνούμε σε όλα. Και εδώ, η Εθνική Αντιπροσωπεία πρέπει να δώσει αυτό το μήνυμα προς ολόκληρο τον ελληνικό λαό, προς όλες τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας. Πρέπει να βρεθούν πεδία εθνικής συνεννόησης και εθνικής ομοψυχίας, γιατί αλλιώς δεν θα πορευτεί σωστά η πατρίδα μας.

Και το τρίτο –και κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε– είναι το εξής: Όλοι μιλάνε για την παθογένεια του πολιτικού συστήματος. Ακούστηκαν ενδιαφέρουσες προτάσεις για την αντιμετώπιση αυτού του θέματος. Εμένα θα με ακούσετε μονότονα να επαναλαμβάνω και από τη θέση του Προέδρου της Βουλής, αλλά και απ' αυτά τα έδρανα, ότι ο πρώτος νόμος που πρέπει να ψηφιστεί άμεσα είναι ο νόμος ο εκτελεστικός του άρθρου 29 του Συντάγματος για τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας των κομμάτων! Αυτός είναι ο νόμος που πρέπει να έρθει πριν από οποιονδήποτε άλλο νόμο!

Και προς αυτήν την κατεύθυνση, σας καλώ να πάρετε πρωτοβουλίες, κύριε Πρόεδρε, διότι έτσι θα χτυπήσουμε τις παθογένειες του πολιτικού συστήματος.

Συμμερίζομαι την άποψη του Προέδρου Απόστολου Κακλαμάνη που η διαδρομή και η θητεία του και ως Βουλευτή και ως Υπουργού, αλλά και ως Προέδρου της Βουλής, έχτισαν μία άλλη εικόνα για το ρόλο και τη λειτουργία του Κοινοβουλίου και για την εξωστρέφεια, την οποία συνέχισε και η κ. Μπεντάκη και εγώ ο ίδιος.

Πιστεύω ότι και εσείς, παρά τις οικονομικές δυσκολίες, κινείστε προς αυτήν την κατεύθυνση. Και εμένα δεν με βρίσκει σύμφωνο το θέμα του να μη λειτουργήσει το ραδιόφωνο της Βουλής,

το οποίο δεν θα έχει κόστος. Και μπορούν συχνότητες από την ελληνική ραδιοφωνία να κάνουν αυτές τις διασυνδέσεις, για να μεταδίδονται οι συνεδριάσεις της Βουλής και όχι να περιορίζεται η ραδιοφωνική ενημέρωση, όταν εκατομμύρια πολίτες βρίσκονται στα αυτοκίνητά τους ή έχουν ως μέσο με το οποίο μπορούν να επικοινωνήσουν το ραδιόφωνο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Η δική μου παραίτηση είναι αυτήν την απόφασή σας να την επανεξετάσετε.

Θα περιοριστώ μόνο σ' αυτά, αγαπητέ Προεδρεύοντα, κύριε Πολύδωρα, για σήμερα, δηλώνοντας ότι θα ψηφίσω τον προϋπολογισμό της Βουλής του 2011, καθώς και την έγκριση του απολογισμού δαπανών της Βουλής οικονομικού έτους 2009 όπως τους εισηγήθηκε ο Πρόεδρος του Σώματος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστούμε και για το περιεκτικό του λόγου σας και ως προς το χρόνο και ως προς την ποιότητα.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης Κοραντής, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, με την παράκληση όσο γίνεται πιο ευσύνοπτα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΡΑΝΤΗΣ: Ασφαλώς, κύριε Πρόεδρε! Εξάλλου, ύστερα από τόσους και τέτοιους λάλους ρήτορες, ο δικός μου λόγος δεν μπορεί παρά να είναι σύντομος και ελιπίζω περιεκτικούς.

Θα επαναλάβω ευθύς εξ αρχής ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός υπερψηφίζει τον προϋπολογισμό της Βουλής του 2011 και βεβαίως και τον απολογισμό δαπανών του οικονομικού έτους 2009.

Θα προσέθετα το εξής, κύριε Πρόεδρε. Είναι ίσως η σημερινή μία από τις σπάνιες περιπτώσεις –πάντως, όχι πολλές– όπου υπάρχει μία ευρεία συναίνεση στο ημικύκλιο. Και αυτό είναι καλό. Όμως, αλήθεια, συναίνεση για ποιο πράγμα; Για το ότι υπάρχει μία περικοπή 20 εκατομμυρίων ευρώ από τον προϋπολογισμό του 2011, σε σύγκριση με το 2010, στη συνέχεια, με άλλα λόγια, μίας πραγματικά χρηστής διαχείρισης των οικονομικών από τους πρώην Προέδρους και από το σημερινό Πρόεδρο της Βουλής;

Όμως, νομίζω, όπως κατέστη σαφές και από τα μισής ντουζίνας περίπου έγγραφα τα οποία κατέθεσε ο συνάδελφος κ. Αϊβαλιώτης και αφορούν κοινοβουλευτικές απαντήσεις του Υπουργείου Οικονομικών, ότι οι σπατάλες αυτού του συγκεκριμένου Υπουργείου ουσιαστικά ισοφαρίζουν την εξοικονόμηση δαπανών, η οποία προκύπτει από τον προϋπολογισμό της Βουλής.

Η όλη δαπάνη του προϋπολογισμού, με άλλα λόγια, ισοδυναμεί με περίπου ενάμισι κουλούρι Θεσσαλονίκης ανά Έλληνα πολίτη το μήνα! Διότι γι' αυτό μιλάμε!

Ο Πρόεδρος, κ. Πετσάλνικος μίλησε για 3,8% η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Αντωνίου, η συνάδελφος μίλησε για 1,5 ευρώ. Τόσο είναι ενάμισι κουλούρι Θεσσαλονίκης το μήνα, απλά.

Τόσο ζηγίζει η Βουλή, κύριε Πρόεδρε, για τον Έλληνα πολίτη; Αυτήν την εικόνα θέλουν να δώσουν οι παλαιότεροι και λίαν αξιοσέβαστοι συνάδελφοι που έχουν διακονήσει σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα και νεότεροι όπως εγώ στον Έλληνα πολίτη; Ότι ζηγίζουμε ενάμισι κουλούρι Θεσσαλονίκης το μήνα;

Μήπως πρέπει συνολικά και ατομικά να κινηθούμε επικοινωνιακά κατά τρόπο πιο αποτελεσματικό για να εξηγήσουμε –όχι να δικαιολογήσουμε– να αναπτύξουμε, να πείσουμε τον Έλληνα και την Ελληνίδα που μας βλέπουν και μας ακούν είτε αυτήν τη στιγμή είτε άλλη, ότι αποδίδουμε λογαριασμό και για το τελευταίο σεντ, το οποίο εισπράττουμε είτε σαν Βουλευτές είτε που δαπανάται στη Βουλή για οποιονδήποτε κονδύλιο και ότι όλα αυτά γίνονται προς χάρη του ελληνικού λαού;

Δεν θα επανέλθω για να υπενθυμίσω το πώς για παράδειγμα το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία είχαν προεξοφλήσει, έχουν προεξοφλήσει τις κρατικές επιχορηγήσεις μέχρι το έτος 2015 και 2016 αντίστοιχα. Αυτά είναι γνωστά και δεδομένα. Η ουσία είναι ότι διαμορφώνεται μία εικόνα μέσα σε ένα κλίμα αφορήτου έως και χυδαίου λαϊκισμού, τόσο από κάποια δημοσιογραφικά μετερίζια

όσο και από κάποιους πολιτικούς κύκλους, που τείνουν να διαμορφώσουν μία ροπή προς τον αντικοινοβουλευτισμό. Είδαμε και κάποια άκρα πρόσφατα, όπου κάποιες ομάδες αυτοκινούμενες ή ετεροκινούμενες, απειλούσαν ότι θα κάψουν τη Βουλή και αυτούς που ήταν μέσα σ' αυτήν.

Η απάντηση στα επιχειρήματα και των μεν και των δε και πάλι, κύριε Πρόεδρε, είναι η διαφάνεια και η πειθώ. Και το εργαλείο ποιο μπορεί να είναι μεταξύ άλλων; Μα η αξιοποίηση των μέσων που έχει η Βουλή. Με άλλα λόγια το κανάλι της Βουλής και να, ο ραδιοφωνικός σταθμός.

Έρχομαι στο κανάλι της Βουλής. Έχω ήδη καταθέσει αιτήματα προς τον Πρόεδρο, κ. Πετσάλνικο, με αλληπάλληλες επιστολές μου, αναφορές των κατοίκων των νησιών στο Αιγαίο που ζητάνε απεγνωσμένα να μπορούν να παρακολουθούν την Βουλή, εμάς, αυτά που κάνουμε, αυτά που λέμε, να μας κρίνουν, να μας επικρίνουν, να μας αξιολογούν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και στη Θράκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΡΑΝΤΗΣ: Και στη Θράκη.

Στη Σάμο δεν πιάνουν το κανάλι της Βουλής, κύριε Πρόεδρε. Στη Μυτιλήνη το πιάνουν στην πόλη, δέκα χιλιόμετρα πιο μέσα δεν το πιάνουν. Κατακλύζονται από τα τουρκικά κανάλια, από ένα «τσουνάμι ενημέρωσης» -εντός εισαγωγικών- και στην ελληνική γλώσσα και η Βουλή απουσιάζει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Συμπληρώνω σ' ένα λεπτό.

Η δημοκρατία, κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να πιστέψω, ότι σ' αυτό το επίπεδο δεν έχει κόστος διότι είναι η ύπαρξη της δημοκρατίας μας η οποία διακυβεύεται κι όχι απλά της Βουλής.

Συνεπώς η ευχή μου, η παράκληση, η προτροπή προς τον Πρόεδρο της Βουλής και προς τις υπηρεσίες της Βουλής είναι να βρεθεί ο τρόπος -τεχνικοί τρόποι πιστεύω ότι υπάρχουν- με όχι μεγάλο κόστος, να βρεθούν μέθοδοι, τρόποι μέσω της δημόσιας ραδιοφωνίας και τηλεόρασης να εκπέμπεται το σήμα του καναλιού της Βουλής και μελλοντικά ενδεχομένως ραδιοφωνικού σταθμού εφόσον αυτός ιδρυθεί, σε όλη την επικράτεια ειδικότερα όμως εκεί, στις εσχαιές της όπου πραγματικά πρέπει να φθάσει η φωνή αυτού εδώ του ημικυκλίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κοραντή.

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Εμμανουήλ Μπεντενιώτης να λάβει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Συνοπτικά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κλείνουμε με εσάς. Η συζήτηση κλείνει με εσάς.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η Βουλή ορθά, με απόλυτη μάλιστα συνέπεια στο περί δικαίου αίσθημα του λαού αλλά και σύμφωνα με τις αποφάσεις της Κυβέρνησης για περιστολή δαπανών σε ολόκληρο τον δημόσιο τομέα, αποφασίζει ο προϋπολογισμός του 2011 που εισάγεται για συζήτηση και ψηφίζεται, να είναι μειωμένος κατά ποσοστό 9,22%, ποσοστό που αντιστοιχεί και πρέπει να το υπογραμμίσουμε με έμφαση σε 20.104.000 ευρώ.

Αυτό το ποσό, αφορά, ποσοστό 66% περικοπές των βουλευτικών αποζημιώσεων και των αποδοχών των στελεχών της Βουλής, αλλά και ποσοστό 34% μειώσεις των λειτουργικών δαπανών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Είναι όμως σκόπιμο κι ενδιαφέρον να επισημανθεί το ότι οι περικοπές της βουλευτικής αποζημίωσης στο σύνολό τους, σε σχέση με τις αρχικές πιστώσεις του 2010 είναι μειωμένες κατά 5.880.000 ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί σε 1.600 ευρώ μηνιαίως και 2.000 περίπου σε ετήσια βάση για κάθε Βουλευτή.

Σε σχέση δε, με τις μειώσεις των λειτουργικών δαπανών της Βουλής είναι αναγκαίο να προσδιοριστεί ότι αφορούν ποσό 6.825.300 ευρώ. Ενώ και η απόφαση για ανταλλαγή των αυτοκινήτων των Βουλευτών με άλλα μικρότερου κυβισμού, στις περιπτώσεις που αυτό βέβαια επιτρέπεται, είναι ένα μέτρο, που συμπληρώνει τα μέτρα, που πρέπει να υιοθετήσουμε.

Έτσι, κύριοι συνάδελφοι, για δεύτερη χρονιά η μείωση του

προϋπολογισμού των δαπανών της Βουλής και μάλιστα αυτήν τη φορά ιδιαίτερα δραστικά, τόσο για τις ελαστικές όσο και για τις ανελαστικές δαπάνες, διαμορφώνει το πλαίσιο μίας συμπεριφοράς η οποία πρέπει να υιοθετηθεί απ' όλους μας σ' αυτήν την κρίσιμη για τη χώρα περίοδο της οικονομικής κρίσης.

Γι' αυτό και ορθά οι εξεταστικές επιτροπές - και αυτό πρέπει να το υπογραμμίσουμε, κύριε Πρόεδρε, αποφάσισαν ομόφωνα να μην καταβληθεί οποιαδήποτε αποζημίωση στους Βουλευτές, μέλη των επιτροπών σε μία ομολογουμένως υπερεξανθλητική διαδικασία πολυήμερων αλλά και πολύωρων συνεδριάσεων.

Έτσι αθροιστικά, το ποσοστό μείωσης σε σχέση με το ποσοστό του προϋπολογισμού του 2010 είναι 1,74 και πενταπλασιάζεται για το 2011. Έτσι σε μία περίοδο που η χώρα περνάει τη μεγαλύτερη ίσως δημοσιονομική κρίση από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα ο προϋπολογισμός της Βουλής προσαρμόζεται στη γενικότερη προσπάθεια της χώρας και μπορούμε να ισχυριστούμε ότι συμβαδίζει ουσιαστικά στις περαιτέρω αποκλιμακώσεις του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού.

Κύριοι συνάδελφοι, αναντίρρητα η εποχή μας χαρακτηρίζεται από μία κρίση εμπιστοσύνης της κοινωνίας προς τους πολιτικούς θεσμούς. Γι' αυτό κι αυτή η προσπάθεια πρέπει να δεχθούμε ότι εντάσσεται προς την κατεύθυνση της επαναφοράς του κοινοβουλευτισμού στο κέντρο της δημοκρατίας.

Γι' αυτό και η δική μας δέσμευση, της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, είναι οι πράξεις μας να συντελέσουν αποφασιστικά στην αποκατάσταση της σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ των πολιτών και των θεσμών, έτσι ώστε να εγγυηθούμε επακριβώς την αυθεντική έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας αλλά και να εμποδίσουμε την ηθική στην πολιτική και την διαφάνεια στη διακυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, σας ευχαριστώ κατ' αρχάς για τη συμμετοχή σας, τη συμβολή σας στη συζήτηση αυτή και τις πολύ ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις που κάνατε κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού του Εθνικού Κοινοβουλίου για το 2011.

Πριν προχωρήσω, κηρύσσοντας περαιωμένη τη συζήτηση, θα ήθελα ενημερωτικά να σας πω ότι σήμερα είχαμε συνέχιση των απaráδεκτων και καταδικαστέων απ' όλους και είμαι σίγουρος απ' όλο τον ελληνικό λαό, πράξεω με την αποστολή δεμάτων με εκρηκτικά.

Σε ελεγχόμενες εκρήξεις που έγιναν, εξουδετερώθηκαν τέτοιοι φάκελοι που είχαν αποσταλεί στην Πρεσβεία της Ελβετίας και της Βουλγαρίας εξ' όσων με ενημερώνουν αυτήν τη στιγμή, γιατί ακριβέστατη ενημέρωση γι' αυτό δεν έχω. Έχουμε όμως πολύ ακριβή ενημέρωση για την εξουδετέρωση ενός φακέλου δέματος που έγινε από τις ειδικές υπηρεσίες εδώ έξω από τη Βουλή. Η Βουλή, λοιπόν, δεν ήταν παραλήπτης αυτού του φακέλου. Όμως, επειδή πλέον έχουμε τη δυνατότητα με ειδικά μηχανήματα, αλλά και με άλλα ειδικά μέσα να ελέγχουμε τέτοιου είδους δέματα, αυτός ο φάκελος διαβιβάστηκε εδώ από άλλη υπηρεσία και έγινε ελεγχόμενη - επαναλαμβάνω - εξουδετέρωση, ελεγχόμενη έκρηξη.

Επίσης, η Βουλή έγινε παραλήπτης και ενός άλλου δέματος, ενός ομοίωματος φακέλου-βόμβας που διαπιστώθηκε -όπως κρίθηκε από τον έλεγχο που κάναμε σε όλα τα δέματα- ότι ήταν ύποπτο. Και σ' αυτό, λοιπόν, έγινε εξουδετέρωση, χωρίς όμως, επαναλαμβάνω, αυτή η κατασκευή να είναι πραγματική βόμβα.

Πιστεύω ότι εκφράζω όλες τις πτέρυγες και όλους τους συναδέλφους στην Αίθουσα αυτή, όσον αφορά ότι τέτοιου είδους απaráδεκτες και άθλιες πράξεις είναι καταδικαστέες από όλους μας και από ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Επίσης, θέλω να υπογραμμίσω ότι η δημοκρατία δεν τρομοκρατείται. Το Εθνικό Κοινοβούλιο δεν τρομοκρατήθηκε και δεν θα τρομοκρατηθεί από κανέναν! Η ίδια η δημοκρατία είναι ισχυρή στη χώρα μας και θα προχωρήσουμε όλοι μαζί σ' αυτήν την Αίθουσα, προκειμένου να μπορέσει η χώρα μας να βγει από τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεται, όπως επισημάνετε και εσείς νωρίτερα, αλλά και οι πρώην Πρόεδροι της Βουλής.

Ας έχουν, λοιπόν, όλοι υπ' όψιν τους ότι με τέτοιου είδους άθλιες και απaráδεκτες πράξεις δεν τρομοκρατούν και δεν πρόκειται να τρομοκρατήσουν ούτε τους εκπροσώπους του ελληνι-

κού λαού –όλους τους Βουλευτές, δηλαδή- αλλά ούτε και το ίδιο το Εθνικό Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του Απολογισμού Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2009 και επί του σχεδίου Προϋπολογισμού Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2011.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτός ο Απολογισμός Δαπανών

της Βουλής για το οικονομικό έτος 2009 κατ' έξοδα, αποτελέσματα από τη χρήση του και στο σύνολο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτός, δεκτός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς ο Απολογισμός Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2009 κατ' έξοδα, αποτελέσματα από τη χρήση του και στο σύνολο έγινε δεκτός σε μία και μόνη συζήτηση ομοφώνως και έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτός ο προϋπολογισμός δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2011 κατ' αρχάς, κατά κατηγορίες εξόδων και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτός, δεκτός.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς ο Προϋπολογισμός Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2011 έγινε δεκτός κατ' αρχάς, κατά κατηγορίες εξόδων και στο σύνολο σε μία και μόνη συζήτηση κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 12 Οκτωβρίου 2010 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς τα Πρακτικά

της Τρίτης 12 Οκτωβρίου 2010 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.08', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 2 Νοεμβρίου 2010 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Ηλεκτρονική καταχώριση και εκτέλεση ιατρικών συνταγών και παραπεμπτικών ιατρικών πράξεων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ